ภาพยนตร์นิพนธ์
การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นก้าวพ้นวัย
ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเยียวยาทางจิตใจและหาทางออกของเยาวชนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

เรื่อง รถไต่ถัง

ของ

นางสาวสุชลิตา	ภวรัญชนพงศ์	57130010195
นายณัฏฐ์วรจิต	อุดมลิขิตวงศ์	57130010201
นางสาวนภัสกร	ทิพย์โส	57130010213
นางสาวกุลนาถ	กิจเครือ	57130010242
นางสาวนันท์นภัส	หลิมย่านกวย	57130010254
นายพันธกานต์	ศักดา	57130010473
นางสาวภัทรตา	เตชะไพฑูรย์	57130010579

หลักสูตรศิลปะศาสตร์บัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2560

ภาพยนตร์นิพนธ์
การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นก้าวพ้นวัย
ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเยียวยาทางจิตใจและหาทางออกของเยาวชนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

เรื่อง รถไต่ถัง

ของ

นางสาวสุชลิตา	ภวรัญชนพงศ์	57130010195
นายณัฏฐ์วรจิต	อุดมลิขิตวงศ์	57130010201
นางสาวนภัสกร	ทิพย์โส	57130010213
นางสาวกุลนาถ	กิจเครือ	57130010242
นางสาวนันท์นภัส	หลิมย่านกวย	57130010254
นายพันธกานต์	ศักดา	57130010473
นางสาวภัทรตา	เตชะไพฑูรย์	57130010579

หลักสูตรศิลปะศาสตร์บัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2560

ภาพยนตร์นิพนธ์
การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นก้าวพ้นวัย
ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเยียวยาทางจิตใจและหาทางออกของเยาวชนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

เรื่อง รถไต่ถัง

ของ

นางสาวสุชลิตา	ภวรัญชนพงศ์	57130010195
นายณัฏฐ์วรจิต	อุดมลิขิตวงศ์	57130010201
นางสาวนภัสกร	ทิพย์โส	57130010213
นางสาวกุลนาถ	กิจเครือ	57130010242
นางสาวนันท์นภัส	หลิมย่านกวย	57130010254
นายพันธกานต์	ศักดา	57130010473
นางสาวภัทรตา	เตชะไพฑูรย์	57130010579

คณะกรรมการภาพยนตร์นิพนธ์

..... ประธานที่ปรึกษา
(อาจารย์ปิลันลน์ ปุณญประภา)

ภาพยนตร์นิพนธ์ และงานสร้างสรรค์นี้เป็นลิขสิทธิ์อันชอบธรรมของวิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2560

นวัตกรรมสื่อสารนิพนธ์
การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นก้าวพ้นวัย
ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเยียวยาทางจิตใจและหาทางออกของเยาวชนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

เรื่อง รถไต่ถัง

ของ

นางสาวสุชลิตา	ภวรัญชนพงศ์	57130010195
นายณัฏฐ์วรจิต	อุดมลิขิตวงศ์	57130010201
นางสาวนภัสกร	ทิพย์โส	57130010213
นางสาวกุลนาถ	กิจเครือ	57130010242
นางสาวนันท์นภัส	หลิมย่านกวย	57130010254
นายพันธกานต์	ศักดา	57130010473
นางสาวภัทรตา	เตชะไพฑูรย์	57130010579

คณะกรรมการภาพยนตร์นิพนธ์

..... ประธานที่ปรึกษา
(อาจารย์ปิลันลน์ ปุณญประภา)

ภาพยนตร์นิพนธ์ และงานสร้างสรรค์นี้เป็นลิขสิทธิ์อันชอบธรรมของวิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 2560

บทคัดย่อ

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์สั้นก้าวพ้นวัย ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเยียวยาทางจิตใจและหาทางออกของเยาวชนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ เรื่องรถไต่ถัง มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ก้าวพ้นวัย (Coming Of Age) 2) เพื่อเป็นแนวทางในการข้ามผ่านปัญหาให้แก่เยาวชนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ 3) เพื่อเป็นแนวทางให้แก่ผู้ปกครองและสังคมตระหนักถึงปัญหาและได้เรียนรู้ที่จะดูแลป้องกันเยาวชนจากภัยของการถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยผู้ศึกษาใช้ระยะเวลา 8 เดือน โดยแบ่งเป็นกระบวนการในการศึกษา ดังนี้ 1) ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ 2) ขั้นตอนกระบวนการเตรียมการผลิต (Pre-Production) 3) ขั้นตอนกระบวนการดำเนินงานผลิต (Production) 4) กระบวนการหลังงานผลิต (Post-Production) เพื่อทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้มีความสมบรูณ์แบบที่สุด และพร้อมที่จะนำไปฉายให้ผู้ชมได้รับชม

ทีมงานสร้างสรรค์ภาพยนตร์นิพนธ์
เรื่อง รถไต่ถัง

สารบัญ

บทที่ หน้า
บทนำ 1
ที่มาและความสำคัญ.....1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....1-2
ขอบเขตงานวิจัย.....2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....2
บทที่ 2 เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....3
แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวก้าวพ้นวัย (Coming of Age Film).....3
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการคุกคามทางเพศในวัยรุ่น.....4
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรถไต่ถังและบริบทโดยรอบ.....7
บทที่ 3 การวิเคราะห์.....11
Theme.....11
Plot.....11
Character Analysis.....11-17
Concept Image.....17
Mood Board.....18
บทที่ 4 กระบวนการสร้างสรรค์.....19
แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์.....19
แนวคิดในการสร้างสรรค์.....19-20
ขั้นตอนในการสร้างสรรค์.....21-97
ผลงานการสร้างสรรค์.....98-103
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา.....104-113
ภาคผนวก
ภาคผนวก ก
ภาคผนวก ข
เอกสารอ้างอิง

บทที่ 1
บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

วัยเด็กเป็นวัยที่เต็มไปด้วยเรื่องราวต่างๆ ทั้งสนุกสนาน และเจ็บปวด ประสบการณ์ในอดีตที่คอยหล่อหลอมให้คนเปลี่ยนไป ชีวิตเด็กคนนึงอาจจะเปลี่ยนไปเพราะเหตุการณ์นึงหรือผู้ใหญ่ได้เลย เป็นช่วงชีวิตที่เหมือนรถไต่ตังคือวังวนแห่งความตื่นเต้น สนุก หวาดเสียวและเต็มเปี่ยมไปด้วยพลังในการขับเคลื่อนผู้สร้างสรรค์จึงมีความประสงค์ที่จะสร้างงานภาพยนตร์แนว “ก้าวพ้นวัย” หรือ “Coming of age” ที่จะนำเสนอการเยียวยาตนเองของเยาวชนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ

Rape culture หรือวัฒนธรรมการข่มขืนกำลังเป็นที่พูดถึงอย่างมากในสังคมไทย เพราะมีเหยื่อที่เกิดจากการถูกข่มขืนจำนวนเพิ่มขึ้น ซึ่งพบว่าเหยื่อมีอายุตั้งแต่ 8–105 ปี และส่วนใหญ่เป็นเยาวชนอายุไม่เกิน 20 ปี ทั้งในเรื่องของกฎหมายรวมไปถึงหน่วยงานที่ดูแลมีความอ่อนแอไม่สามารถปกป้องผู้ที่เป็นเหยื่อของการถูกข่มขืนได้จริงและแก้ปัญหานี้ได้ยั่งยืน

เมื่อนึกถึงงานวัดในวัยเด็กเราจะนึกพื้นที่ที่คนในชุมชนจะมารวมตัวกันในพื้นที่นี้เหมือนเป็นพื้นที่ที่ทุกคนจะได้มาพบปะ เราจะได้เจอคนทุกช่วงวัยได้เห็นการเติบโตของคนในรุ่นต่างๆ ทำกิจกรรมได้สนุกสนานและมีความสุขไปในพื้นที่เดียวกันซึ่งทำให้งานวัดเป็นเหมือนส่วนชีวิตคนต่างจังหวัด ความน่าสนใจอีกอย่างหนึ่งก็คือเครื่องเล่นต่างๆ ที่ถูกออกแบบให้หมุนวนเป็นรอบๆไป เหมือนความสุขของเราถูกจำกัดไว้ด้วยช่วงเวลาหนึ่งเพียงเท่านั้น ในอีกแง่มุมหนึ่งงานวัดเต็มไปด้วยสิ่งล่อลวงต่างๆ ให้เราเข้าไปติดกับดักของความสุขแค่เพียงช่วงขณะนั้น อย่างเครื่องเล่นเช่น ชิงช้า, ม้าหมุน, สาวน้อยตกน้ำ, รถไต่ถังและอีกหลายหลายเครื่องเล่น ในวัยเด็กตัวของผู้เขียนเองชื่นชอบรถไต่ถังมากมันเป็นความอันตรายที่สร้างความตื่นเต้นและลุ้นระทึกไปในเวลาเดียวที่เราทำได้เพียงยืนดูเท่านั้นซึ่งต่างกับเครื่องเล่นอื่นอย่างชิงช้าหรือม้าหมุนที่เราสามารถเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของมันและสามารถสัมผัสได้ จึงยิ่งทำให้รถไต่ถังมีความน่าสนใจและน่าค้นหา ซึ่งทำให้ “รถไต่ถัง” สามารถเป็นสัญญะที่พูดถึงวังวนของความความสนุกล่อลวงและมีความตื่นเต้นอันตรายได้ดี

จากแนวคิดที่ได้จากรถไต่ถังซึ่งสามารถเป็นสัญญะพูดถึงวังวนของความความสนุกล่อลวงและมีความตื่นเต้นอันตราย ทำให้ได้มองไปปัญหาของสังคมต่างๆที่ยังคงไร้ทางออกและเหมือนตัวเราเองเป็นส่วนของวังวนของการเกิดซ้ำๆเช่นเดียวเพราะความเฉยเมยของเราเองที่ทำแค่เพียงยืนมองปัญหานั้นไม่ได้ลุกขึ้นเพื่อเปลี่ยนแปลงอะไร ผู้เขียนบทจึงสนใจประเด็นดังกล่าว เพราะสังคมในปัจจุบันก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับรถไต่ถัง ที่คนในสังคมเพิกเฉยและยืนมองปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น ปัญหานั้นก้จะเกิดซ้ำและเป็นวังวนอยู่อย่างนั้น ซึ่งผู้เขียนอยากที่จะเล่าผ่านช่วงวัยที่มีการเติบโตผันเปลี่ยนเพราะเป็นช่วงวัยที่กำลังลองผิดลองถูกทดลองและเรียนรู้เพื่อเติบโตทั้งร่างกายและความคิดต่อไปฉะนั้นภาพยนตร์ที่เหมาะที่จะสร้างสรรค์ขึ้นจึงควรเป็นภาพยนตร์แนวก้าวพ้นวัย หรือ Coming of Age ทีมผู้สร้างสรรค์และอาจารย์ที่ปรึกษาจึงร่วมกันคิดและค้นหาหัวใจหลักของภาพยนตร์จนกระทั่งได้ คำว่า “เพราะสังคมเพิกเฉยจึงทำให้ปัญหานั้นเกิดซ้ำ” ซึ่งทำให้ทีมผู้สร้างสรรค์สามารถเข้าใจปัญหาและทำงานกับการสร้างสรรค์ภาพยนตร์เพื่อส่งสารถึงผู้ชมต่อไปให้เข้าใจถังปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นผ่านสัญญะของรถไต่ถัง ทั้งหมดนี้จึงกลายมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “รถไต่ถัง"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ก้าวพ้นวัย (Coming Of Age)

2. เพื่อสะท้อนสภาพปัญหาของการเพิกเฉยปัญหาของสังคมโดยเล่าจากมุมมองของการถูกล่วงละเมิดทางเพศผ่านผลงานภาพยนตร์สั้น

วิธีดำเนินการศึกษาวิจัย/สร้างสรรค์

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาภาพยนตร์แนวก้าวพ้นวัย
3. วิเคราะห์ข้อมูลและพัฒนาบทภาพยนตร์
4. เตรียมการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้น
5. สร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวก้าวพ้นวัยที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง
6. นำเสนอภาพยนตร์ขนาดสั้น อภิปราย สรุปผล และข้อเสนอแนะการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวก้าวพ้นวัย

ขอบเขตการวิจัยและการสร้างสรรค์

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ศึกษาโครงสร้างภาพยนตร์แนวก้าวพ้นวัย เพื่อใช้ถ่ายทอดเหตุการณ์และนำเสนอประเด็นในภาพยนตร์ที่ผู้สร้างสรรค์จะนำเสนอเกี่ยวกับการเยียวยาตนเองและหาทางออกของเยาวชนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
2. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการถูกคุกคามทางเพศในวัยรุ่น
3. ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรถไต่ถัง

ขอบเขตของการออกแบบสร้างสรรค์

นำเสนอภาพยนตร์ขนาดสั้นแนวก้าวพ้นวัย โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ การเยียวยาทางจิตใจและหาทางออกของเยาวชนที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ โดยแบ่งการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ ดังนี้

1. นายณัฏฐ์วรจิต อุดมลิขิตวงศ์ ทำหน้าที่ เขียนบทภาพยนตร์ / กำกับภาพยนตร์ / แสดง (Screenwriter / Director / Cast)
2. นางสาวสุชลิตา ภวรัญชนพงศ์ ทำหน้าที่ อำนวยการสร้าง / กำกับภาพยนตร์ (Producer / Co-Directer)
3. นายพันธกานต์ ศักดา ทำหน้าที่ กำกับภาพ (Director of Photography)
4. นางสาวนภัสกร ทิพย์โส ทำหน้าที่ จัดหานักแสดง (Casting)
5. นางสาวภัทรตา เตชะไพฑูรย์ ทำหน้าที่ ควบคุมการแสดง (Acting Coach)
6. นางสาวนันท์นภัส หลิมย่านกวย ทำหน้าที่ ออกแบบงานสร้าง / กำกับศิลป์ (Production Designer / Art Director)
7. นางสาวกุลนาถ กิจเครือ ทำหน้าที่ ออกแบบเครื่องแต่งกาย (Costume Designer)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รับความรู้เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ก้าวพ้นวัย (Coming Of Age)
2. สามารถสะท้อนสภาพปัญหาของการเพิกเฉยปัญหาของสังคมโดยเล่าจากมุมมองของการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ผ่านผลงานภาพยนตร์สั้น

บทที่ 2
เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาพัฒนาในขั้นตอนการดำเนินการศึกษา และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

2.1 แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวก้าวพ้นวัย (Coming of Age Film)

2.2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการคุกคามทางเพศในวัยรุ่น

2.3 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรถไต่ถังและบริบทโดยรอบ

2.1 แนวคิดการสร้างภาพยนตร์แนวก้าวพ้นวัย (Coming of Age Film)

2.1.1 ความหมายของภาพยนตร์ “ก้าวพ้นวัย”

นิยามของคำว่า ‘ก้าวพ้นวัย’ หรือ ‘Coming of age’ คือ การเปลี่ยนแปลงของคนหนุ่มสาว จากการเป็นเด็กเข้าสู่การเป็นผู้ใหญ่ ในที่นี้ไม่เพียงแค่การเติบโตในทางกายภาพเท่านั้น แต่มักมุ่งเน้นถึงการเติบโตในทางความคิดและจิตใจ ในงานวรรณกรรมและภาพยนตร์ ‘ก้าวพ้นวัย’ หรือ ‘Coming of age’ จึงเป็นประเภทของเรื่องราวและการเล่าเรื่องที่กล่าวถึงการเติบโตของตัวละครหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเติบโตในทางความคิดและจิตใจ จากการเป็นเด็กสู่การเป็นผู้ใหญ่ การผ่านประสบการณ์การเรียนรู้ โดยเรื่องราวการก้าวพ้นวัยมักจะเน้นบทสนทนา หรือการใช้การพูดในความคิดของตัวละคร (internal monologue) เสียส่วนใหญ่ และประเด็นของเรื่องการก้าวพ้นวัยมักเป็นเรื่องของวัยรุ่น

2.1.2 ลักษณะของภาพยนตร์แนวก้าวพ้นวัย

2.1.2.1 ลักษณะตัวละครของภาพยนตร์แนวก้าวพ้นวัย
- ตัวละครมีการเติบโตในด้านสังคมหรือจิตใจ
- ตัวละครได้รับบทเรียนบางอย่างในชีวิต
- ตัวละครค้นพบตัวเองและความจริงของโลกมากขึ้น
- ตัวละครถูกเปลี่ยนแปลงโดยเหตุการณ์บางอย่าง

2.1.2.2 การเปลี่ยนแปลงของตัวละครหลัก
- ตัวละครเปลี่ยนแปลงจากสภาวะของความไร้เดียงสาสู่สภาวะการได้เรียนรู้
- ตัวละครเปลี่ยนแปลงจากไม่มีประสบการณ์สู่การมีประสบการณ์
- ตัวละครเปลี่ยนแปลงจากการมองโลกแบบเพ้อฝันสู่การมองโลกแบบความเป็นจริง

2.1.2.3 การสูญเสียหรือค้นพบของตัวละคร
- ตัวละครอาจจะสูญเสียความไร้เดียงสา
- ตัวละครอาจจะเผชิญกับการเรียนรู้ว่าโลกของผู้ใหญ่นั้นซับซ้อน
- ตัวละครอาจจะค้นพบว่าชีวิตช่วงวัยเด็กโดยสมบูรณ์นั้นจะไม่มีอีกต่อไปแล้ว
- ตัวละครจะต้องตั้งคำถามต่อโลกที่เขารู้เคยจักตลอดมา

2.1.2.4 สิ่งที่แสดงการเติบโตของตัวละคร
- การปะทะกันระหว่างความต้องการของตัวละครและแนวทางของสังคม
- ตัวละครพยายามจะเปิดเผยแนวทางของตนเอง

- ตัวละครพยายามที่จะกลายเป็นผู้มีส่วนร่วมในโลกนี้

2.1.2.5 ขอบเขตและความขัดแย้งของตัวละคร

- ตัวละครมีการทดสอบขอบเขตและข้อจำกัด
- สิ่งถูกกฎหมาย/ผิดกฎหมาย หรือ ความถูกต้อง/ความผิด
- ความคุ้นเคย และ ความแปลกใหม่
- ขอบเขตของผู้ปกครอง และ ขอบเขตของการเป็นเด็กประสบความขัดแย้ง
- ตัวละครจะมีอารมณ์สับสน
- ตัวละครปรารถนาทั้งความเรียบง่ายของช่วงวัยเด็กและความตื่นเต้นของช่วงวัยผู้ใหญ่

ฉะนั้น ภาพยนตร์ก้าวพ้นวัย หรือ Coming of Age ประเภทหนังที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเติบโตผ่านเหตุการณ์สำคัญบางอย่างที่มีผลเปลี่ยนแปลงความคิดและทัศนคติของตัวละคร ซึ่งจะเห็นได้ชัดว่าตัวละครจะมีความคิดเปลี่ยนไปจากตอนต้นเรื่อง พื้นฐานหลักอีกอย่างก็คือการปล่อยให้เด็กได้ 'เรียนรู้ด้วยตัวเอง' พวกเขาอาจจะต้องเจอเรื่องทดสอบศีลธรรม, ความรักในวัยเรียน, อาจจะต้องเจอเรื่องแย่ๆ, ปัญหาครอบครัว, อาจจะต้องเจอเรื่องคอขาดบาดตาย, อาจจะเจอเส้นทางให้ต้องตัดสินใจ ทุกสิ่งทุกอย่างที่พบเจอจะทำให้พวกเขาสามารถเติบโตได้จากการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

2.2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการล่วงละเมิดทางเพศในวัยรุ่น

2.2.1 วัยรุ่น

วัยรุ่น จัดอยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ ระหว่างความเป็นเด็กและผู้ใหญ่ มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย โกรธง่าย เสียใจง่าย มีปมด้อยง่าย และมีความสับสนในค่านิยมต่างๆ บางครั้งต้องการความเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง เป็นวัยที่เริ่มมีวุฒิภาวะที่สมบูรณ์ทางร่างกาย เริ่มสนใจเพศตรงข้าม เริ่มเกี่ยวข้องกับโลกของงาน และการแสวงหาความหมายของชีวิต วัยรุ่นจึงมีความยากลำบากในการปรับตัว มีปัญหาความเครียดทางอารมณ์ หุนหันพลันแล่น อาจทำให้เกิดปัญหาทางพฤติกรรมขึ้น หากไม่สามารถควบคุมตนเองได้

2.2.1.1 สุขภาพจิตวัยรุ่น

สุขภาพจิตของวัยรุ่น มีลักษณะเฉพาะเจาะจงต่างจากวัยอื่นๆ ลักษณะประการสำคัญของวัยรุ่นตามทฤษฎีจิตวิเคราะห์ คือการสร้างเอกลักษณ์แห่งตนให้รู้ว่าตนคือใคร เพื่อให้มีความมั่นใจในตนเอง และเรียนรู้บทบาทต่างๆในสังคม ความรู้สึกนึกคิดเกี่ยวกับตนเองในวัยรุ่นจึงเป็นลักษณะทางสุขภาพจิตที่สำคัญ วัยรุ่นที่มีปัญหาทางสุขภาพจิตจะสังเกตได้จากสีหน้าท่าทางและอาการที่แสดงออกมา วัยรุ่นกลุ่มนี้จะมีความวิตกกังวล มีเครียด มีการแสดงอารมณ์ที่ไม่เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา เช่น ระแวงสงสัยโดยไม่มีสาเหตุ โกรธโดยไม่มีเหตุผล ขาดความสามารถในการเผชิญความจริงมีท่าทางเหมือนคนไม่มีชีวิตจิตใจ มีความรู้สึกต่อคุณค่าของสิ่งต่างๆลดลง

2.2.1.2 วัยรุ่นกับการเผชิญปัญหา

2.2.1.2.1 ลักษณะของการเผชิญปัญหา

เป็นกระบวนการทางความคิด และพฤติกรรมของบุคคลต่างๆ โดยเลือกรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเพื่อตอบสนองต่อปัญหาต่อบุคคลหรือเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดความขัดแย้งที่ทำให้เกิดความไม่สมดุล เกิดความไม่สบายใจต่างๆให้หมดไป แบะปรับตนเองให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุล

บุคคลที่จะเผชิญปัญหาได้ดี คือผู้ที่สามารถนำแหล่งประโยชน์ที่มีอยู่มาใช้ได้ และรู้จักเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม กับแหล่งประโยชน์ที่มีผลต่อการเผชิญปัญหา อันได้แก่ ภาวะสุขภาพ ความเชื่อในทางที่ดี ทักาะในการแก้ปัญหา ทักษะการเข้าสังคม แรงสนับสนุนทางสังคม และแหล่งประโยชน์ทางวัตถุ

การเผชิญปัญหาเป็นกระบวนการที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา (Dynamic) โดยวิธีการเผชิญปัญหาที่บุคคลใช้นั้น เป็นการผสมผสานระหว่างการมุ่งแก้ปัญหา และการมุ่งลดอารมณ์ตึงเครียด ในการเลือกใช้วิธีการเผชิญปัญหา ได้แก่ ประสบการณ์ในอดีต ความเชื่อ ภาวะสุขภาพ ความชำนาญในการแก้ปัญหา บุคลิกภาพ และการได้รับการเกื้อหนุน

2.2.2 ความเป็นเพศ (Sexuality)

2.2.2.1 เพศสภาพ (Gender) ความคิดเรื่องเพศสภาพเป็นเรื่องของความรู้สึกและแรงกระตุ้นในเรื่องเพศ ของหญิงและชาย การตอบสนองในเรื่องเพศ และความสัมพันธ์ที่หญิงและชายมีต่อกัน เพศสภาพเป็นสิ่งที่ผ่านกระบวนการการขัดเกลาทางสังคมจากครอบครัว โรงเรียน เพื่อน สื่อต่าง ๆ

2.2.2.2 เอกลักษณ์ทางเพศ (Sexual identity) การพัฒนาเอกลักษณ์ทางเพศในเพศหญิงและเพศชาย เป็นกระบวนการที่เกิดจากอิทธิพลทางวัฒนธรรมและอุดมคติทางเพศ สังคมแต่ละสังคมมีเอกลักษณ์ของความเป็นเพศหญิงและเพศชายที่แตกต่างกันออกไป เอกลักษณ์ทางเพศเป็นการแสดงออกถึงคุณลักษณะ ของความเป็นเพศ เช่น เพศชายเป็นเพศที่รักอิสระ ตัดสินใจเด็ดขาดมีความหนักแน่น ชอบแสดงอำนาจ ฯลฯ ในขณะที่ เพศหญิงเป็นเพศที่ถูกมองว่ามีคุณลักษณะที่ต้องถูกถนอมรักษา มีความเอื้ออารี เข้าอกเข้าใจผู้อื่น

2.2.2.3 อุดมคติทางเพศ (Ideology) เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการกระทำและการแสดงบทบาททางสังคมที่ถูก ให้ความหมายโดยวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นเพศหญิงหรือ เพศชาย ในแต่ละสังคมจะมีมาตรฐานและการแสดง ออกในของความเป็นเพศหญิงเพศชายที่แตกต่างกัน อุดมคติเป็นความเชื่อที่เกิดจากการประพฤติปฏิบัติของคนในสังคมเป็นเครื่องอธิบาย และเป็นหลักยึดและใช้ในการปฏิบัติเป็นประจำ อุดมคติเป็นความเชื่อหรือ ทฤษฎีที่มีลักษณะชักจูง อธิบายตัดสิน สนับสนุน บังคับให้ความหวังแก่คนเราในการทำความเข้าใจสังคม และแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ทางสังคม การสั่งสอน อบรม สื่อมวลชน การให้รางวัล การลงโทษทางสังคม เป็น การขัดเกลาทางสังคมให้คนเรายอมรับในอุดมคติของสังคม อุดมคติจึงเป็นความคิด ความเชื่อ หรือทัศนคติที่ กลุ่มคนในสังคมกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งยึดถือ และความคิดความเชื่อเหล่านี้ต้องนำไปปฏิบัติในสังคม

2.2.2.4 ความเป็นเพศชาย (Masculinity) เป็นการทบทวนวรรณกรรมจากทฤษฎีการพึ่งพิงเอกลักษณ์ ของกลุ่มอ้างอิงของผู้ชาย (Male reference group identity dependence theory) ของ เวด (Wade. 1998 : 349-389) ทฤษฎีนี้ได้อธิบายถึงความแตกต่างในอุดมคติของความเป็นเพศชาย และการสร้างความเป็นเพศชายให้เป็นไปตามมาตรฐานของความเป็นเพศชายโดยได้เน้นว่าทำไมผู้ชายถึงมีกระบวนการภายในเกี่ยวกับ แนวคิดในเรื่องของความเป็นเพศชายที่หลากหลาย และทำไมพวกเขาจึงมีความแตกต่างในการสร้างมาตร ฐานของเพศสภาพ (Gender) ทั้งที่เป็นประเพณีปฏิบัติ และไม่เป็นประเพณีปฏิบัติ ทฤษฎีนี้ได้พยามอธิบาย ว่าทำไมผู้ชายถึงมีความแตกต่างกันในอุดมคติทางเพศ กระบวนการทางจิตแบบไหนที่สร้างมาตรฐานทาง วัฒนธรรมของความเป็นเพศชาย และทำไมผู้ชายถึงได้สร้างอุดมคติของความเป็นเพศชาย และยึดติดกับ อุดมคตินั้น

2.2.2.5 การจินตนาการทางเพศ (Sexual fantasies) เพื่อทำความเข้าใจถึงวิธีการศึกษาเรื่องการจินตนาการทางเพศ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจินตนาการทางเพศเพื่อเชื่อมโยงให้เห็นว่าทัศนคติต่าง ๆ ของคนเรานั้นได้ถูกกำหนด คุณค่าจากสังคม ความเป็นเพศเป็นผลผลิตของสังคม เป็นความรู้สึก ค่านิยม และบรรทัดฐาน เป็นพฤติกรรม เป็นลักษณะทางร่างกาย ลักษณะทางสังคม และทางจิตใจ ความเป็นเพศของมนุษย์รวมถึงความรู้สึกใน

ความ เป็นเพศสภาพ และเอกลักษณ์ทางเพศ เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น ในฐานะที่เป็นเพศสภาพรวมทั้งการแสดงบทบาทและการทำหน้าที่ในฐานะที่เป็นเพศชายหรือเพศหญิงในชีวิต ส่วนตัว และส่วนรวม

2.2.3 การล่วงละเมิดทางเพศ

2.2.3.1 ความหมายการล่วงละเมิดทางเพศ

การถูกล่วงละเมิดทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมการกระทำทาเพศต่อผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของคำพูด หรือสายตา และท่าที รวมไปถึงการบีบบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ หรือที่เรียกว่าข่มขืน

2.2.3.2 กฎหมายเกี่ยวกับเพศ

กฎหมายเกี่ยวกับเพศมีบัญญัติอยู่ในลักษณะ 9 ความผิดเกี่ยวกับเพศ ดังนี้

มาตรา 276 ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราหญิงซึ่งมิใช่ภริยาตน โดยขู่เข็ญประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยหญิงอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้หญิงเข้าใจผิดคิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกได้ กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิตถือเป็นความผิดทางกฎหมายที่รุนแรง

มาตรา 277 ผู้ใดกระทำชำเราเด็กหญิงอายุไม่เกินสิบห้าปี ซึ่งมิใช่ภริยาตน โดยเด็กหญิงนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กหญิงอายุยังไม่ถึงสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกหรือวรรคสองได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงและเด็กหญิงนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนและวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก ถ้าเป็นการกระทำที่ชายกระทำกับหญิงอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กหญิงนั้นยินยอมและภายหลังศาลอนุญาตให้ชายและหญิงนั้นสมรสกัน ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ ถ้าศาลอนุญาตให้สมรสในระหว่างที่ผู้กระทำผิดกำลังรับโทษในความผิดนั้นอยู่ ให้ศาลปล่อยผู้กระทำผิดนั้นไป

มาตรา 277 ทวิ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา 276 วรรคแรก หรือมาตรา 277 วรรคแรก หรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

1. รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต
2. ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา 277 ตรี ถ้าการกระทำความผิดมาตรา 276 วรรคสองหรือมาตรา 277 วรรคสาม เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

1. รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต
2. ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต

โดยสรุป การจะมีความผิดทางกฎหมายฐานกระทำชำเราได้ ต้องมีองค์ประกอบความผิดดังนี้

1. กระทำชำเราหญิงอื่นที่มิใช่ภรรยาตน

2. เป็นการข่มขืน บังคับใจ โดยมีการขู่เข็ญ หรือใช้กำลังประทุษร้าย หรือปลอมตัวเป็นคนอื่นที่หญิงชอบและหญิงไม่สามารถขัดขืนได้
3. โดยเจตนา

2.2.4 ผลกระทบจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

2.2.4.1 โรคกลัวการถูกข่มขืน (Rape Truama Syndrome)

โรคกลัวการถูกข่มขืน (Rape Truama Syndrome) เป็นกลุ่มของอาการและปฏิกิริยาการแสดงออกของเหยื่อผู้ถูกข่มขืน ศึกษาโดย Ann Burgess and Lynda Holmstrom ซึ่งได้สรุปกลุ่มของอาการและแบ่งเป็นระยะไว้ 4 ระยะด้วยกัน

Acute stage เป็นการแสดงออกในระยะสั้น ช่วงหลังเกิดเหตุ ในด้านต่างๆดังนี้

ด้านสภาวะทางอารมณ์ หลังเกิดเหตุเหยื่อจะรู้สึกช็อค หวาดกลัว กลัวการเจ็บป่วย หรือกลัวตาย ซึ่งมีการแสดงออกที่แตกต่างกันออกไป บางคนไม่แสดงออกให้เห็นแต่ซ่อนอาการไว้ภายในจิตใจ เป็นแบบน้ำนิ่งไหลลึก

ด้านร่างกาย มีอาการกลัวเกี่ยวกับตัวเอง กลัวการถูกสัมผัสในอวัยวะที่เคยถูกข่มขืน เช่นหากเหยื่อโดนข่มขืนโดยการบังคับให้ออรัลเซ็กส์ จะกลัวการสัมถูกสัมผัสปาก ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่เหยื่อเผชิญ ในบางรายอาจมีอาการปัญหาด้านการนอนหลับ หรือสะดุ้งตื่นในเวลาที่ถูกข่มขืนร่วมด้วย หรือไม่สามารถรับประทานหรือเห็นสิ่งของต่างๆที่จะทำให้ Related ถึงเหตุการณ์นั้นๆได้ ในหญิงบางรายวิตกกังวลจนต้องรับประทานยาคุมกำเนิดตลอดเวลา

ด้านพฤติกรรม เหยื่อจะพยายามปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินชีวิตให้รู้สึกตัวเองเหมือนอยู่ในสังคมใหม่ ได้เริ่มต้นใหม่ เช่น จัดห้องใหม่ เปลี่ยนเบอร์โทรศัพท์ เปลี่ยนวิธีในการเดินทาง

Underground stage เป็นระยะที่เหยื่อจะพยายามแสดงออกให้เหมือนปกติ เหมือนกับไม่มีอะไรเกิดขึ้น เหยื่อจะพยายามปิดกั้นทุกอย่างที่ทำให้นึกถึงเหตุการณ์ ปิดกั้นข่าวสาร และการรับรู้เกี่ยวกับการข่มขืน

Reorganization stage เป็นระยะของการฟื้นฟูตัวในในด้านต่างๆทั้งร่างกายและจิตใจ ให้ปกติ แต่ถ้าหากมีสิ่งกระตุ้นใดทำให้นึกถึงเหตุการณ์ในอดีต เหยื่อบางรายจะมีอาการย้อนกลับไปใน Acute stage และมีความกลัวต่อเหตุการณ์มากขึ้น

Development stage เป็นระยะที่เหยื่อค่อนข้างฟื้นตัวได้ เป็นการณ์ต่อสู้ของอารมณ์ภายในจิตใจ อาจมีปัญหากับการควบคุมอารมณ์ภายในจิตใจ ต้องการการดูแลเอาใจใส่ แต่หากได้รับมากไป เหยื่อจะแสดงออกถึงการกระทำในรูปแบบของการเรียกร้องความสนใจ หรือกลายเป็นคนอ่อนแอรู้สึกว่าตนไม่สามารถดำเนินชีวิตต่อไปได้

2.3 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรถไต่ถังและบริบทโดยรอบ

2.3.1 รถไต่ถัง

2.3.1.1 ประวัติความเป็นมาของรถไต่ถัง

รถไต่ถังเข้าสู่ประเทศไทยในช่วงปี 2475-2499 ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับชาวไทย โดยนายเลื่อนเป็นคนไทยคนแรกที่ได้หัด “มอเตอร์ไซค์ไต่ถัง” ซึ่งเริ่มจากมีคณะนักแสดงรถไต่ถังจากประเทศฟิลิปปินส์ที่เรียกกันว่า “คา

บิแอร์โชว์” มาแสดงที่สะพานน้ำจืดซึ่งอยู่ในกรุงเทพฯ หัวหน้าคณะชื่อมิสเตอร์คิง เขาประกาศว่าผู้ใดที่สามารถขับขี่ได้อย่างตนจะได้เงินรางวัลเป็นจำนวน 200 เหรียญสหรัฐ นายเลื่อนในวัยประมาณ 30 ปีที่ประกอบกิจการโรงเรียนช่างกลพงษ์โสภณอยู่ มีชื่อเสียงด้านการขี่มอเตอร์ไซค์ เกิดฮึกเหิมจึงทำการต่อถังเล็กๆ ฝึกฝนเองที่บ้าน อยู่หลายสัปดาห์ โดยหารู้ไม่ว่าถังใบเล็กนั้นขี่ยากกว่าใบใหญ่ (เนื่องจากจะมีจำนวนรอบที่มากกว่าในความเร็วที่เท่ากัน) แต่อย่างไรก็ตาม นายเลื่อนก็ได้ฝึกจนสำเร็จ ซึ่งถือว่าเป็นช่วงแรกของการกำเนิดรถไต่ถังในไทยและฉายา “กระดูกเหล็ก” นายเลื่อนถ่ายทอดวิชาให้ลูกศิษฐ์ใช้ประกอบวิชาชีพ เกิดเป็นคณะรถไต่ถังหลากหลายคณะกระจายไปทั่วประเทศไทย จนมีคณะรถไต่ถังเกิดขึ้นในเมืองไทยหลายคณะ เช่น คณะบุญมีโชว์ (นายเปรื่อง เรืองเดชเคยอยู่คณะนี้มาก่อน) คณะนายฉ่ำ อินทรโฆษิต, คณะล้อมมฤตยู, คณะกรังปรีด์ รวมทั้งคณะเปรื่อง เรืองเดช

คณะเปรื่อง เรืองเดช ถือว่าเป็นคณะรถไต่ถังในยุคแรกที่นำเอากลองยาชต์ แตรทรัมเป็ต มาบรรเลงประกอบการแสดงของผู้หญิงที่นุ่งน้อยห่มน้อยมาแสดงหน้าเวที มาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งปัจจุบันรถไต่ถังไม่ได้รับความนิยมเท่าแต่ก่อน เหลือเพียง 3 คณะในประเทศไทยเท่านั้น ทำให้ตรงกับในความจริงที่ว่า การแสดงรถไต่ถังเริ่มหาดูได้ยากขึ้นทุกที

2.3.1.2 ลักษณะของถังและการแสดง

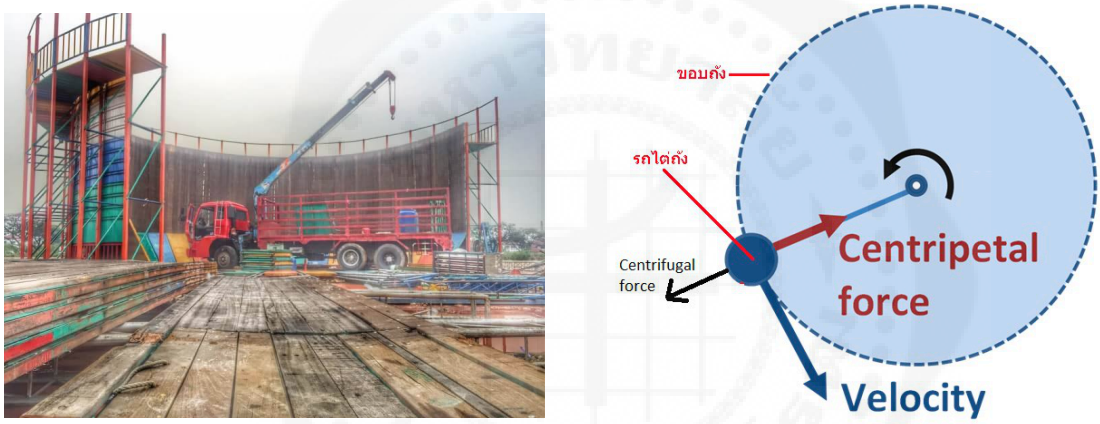

(ภาพประกอบ: ลักษณะของถังและการแสดง)

ตัวถังไม้จะถูกติดตั้งให้เป็นทรงกระบอกสูงประมาณ 10 เมตร เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 8 เมตร จากปากขอถังด้านบนลงมา 1เมตร 50 เซนติเมตร จะมีที่ยืนรอบถัง สำหรับให้ผู้ชมได้ยืนชมดังนั้นเวลาผู้ชมประสงค์จะขึ้นไปชมจึงต้องขึ้นไปทางบันไดที่จัดทำไว้ โดยการแสดงจะมีทั้งที่เป็นรถมอเตอร์ไซด์แล้วรถยนตร์ ซึ่งในแต่ละรอบการแสดงจะเริ่มต้นจากการขับรถไปรอบๆผนังถังด้านในและเร่งความเร็วมากขึ้นจนรถขึ้นมาส่วนบนของปากถัง รถไต่ถังเป็นการแสดงที่รถไต่ไปรอบๆถังในแนวเกือบตั้งฉากกับตัวถัง ซึ่งมักมีความเร็วสูงถึง 80 กิโลเมตรต่อชั่วโมงทำให้ตัวถังโคลงเคลงแม้จะยึดให้แน่นและแข็งแรงอย่างไรก็ตาม ดังนั้น น้ำหนักของผู้ชมที่ยืนอยู่บนขอบถัง จะเป็นส่วนสำคัญที่ “กด” ถังไว้ไม่ให้สั่นคลอนจนเกินไป การแสดงจะประกอบไปด้วยท่าทางโลดโผนต่างๆ เช่นถ้าโชว์มอเตอร์ไซค์ก็จะมีการ ปิดตายืนขึ้น กางแขน กอดอก เป็นต้น ทำให้ผู้ชมเกิดความหวาดเสียวและในที่สุดก็จะนำรถขึ้นลงสู่ก้นถังก็เป็นอันว่าจบการแสดง การแสดงในแต่ละรอบจะใช้เวลาแสดงประมาณ 20นาที

2.3.1.3 วิถีของนักไต่ถัง

ภายในโลกแห่งถัง โลกใบเดียวกับที่ทุกคนในคณะยึดถือเป็นทั้งบ้านและที่ทำเงิน กินอยู่ด้วยกันเหมือนครอบครัว เดินทางเพื่อไปทำการแสดง และย้ายที่ไปเรื่อยๆ ในด้านการทำงานของคนในคณะคือเมื่อไปถึงสถานที่จัดงานตามที่ได้ถูกจ้างวานมาแล้วนั้น จะใช้เวลาในการติดตั้งสามวัน โชว์สิบวัน รื้อถอนสองวัน วนเช่นนี้ไปเรื่อยๆ

2.3.2 งานวัด

2.3.2.1 งานวัดในอดีต

ย้อนไปในยุคสมัยที่ยังไม่มีศูนย์การค้า สถานที่ที่สามารถมอบความบันเทิงกับคนทุกรุ่นทุกอารมณ์ได้อย่างครบครัน เพราะรวมไว้ทั้งโรงหนัง สวนสนุก พิพิธภัณฑ์ โรงละคร ตลาดนัด คาเฟ่ และร้านอาหาร ก็คือ งานวัด เป็นเพราะว่าวัดเป็นศูนย์รวมของชุมชนมาแต่โบราณ การจัดงานวัดจึงเป็นเหมือนกุศโลบายที่เชื่อมโยงพุทธศาสนาและวิถีชีวิตของผู้คนในแต่ละยุคสมัยเข้าด้วยกัน

ช่วงเวลาจัดงานวัดมักจะเกี่ยวพันกับฤดูการทำไร่ทำนา คือหากไม่จัดในช่วงหน้าแล้งในเดือน 5 ที่ชาวนาว่างจากเก็บเกี่ยว ก็จะจัดในช่วงหน้าน้ำเดือน 11-12 ที่ข้าวกำลังตั้งท้อง ฝนน้ำแผ่กระจายทั่วท้องทุ่ง พายเรือสัญจรไปมาสะดวก เมื่อข้าวสุกเต็มที่ก็ลงแขกเก็บเกี่ยว แล้วพากันขนทรายเข้าวัด ก่อพระเจดีย์ทราย ทำอาหารเลี้ยงพระ ทำบุญกราบไหว้พระพุทธรูปตามประเพณี พ่อค้าแม่ค้านำผลไม้มาวางขาย บ้างก็มีการแข่งเรือ ร้องรำทำเพลงอย่างสำราญใจ โดยระยะเวลาจัดงาน 3-5 วัน งานวัดมีความเป็นมายาวนานหลายร้อยปี แต่ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์เชื่อว่างานวัดแบบโบราณเป็นไปอย่างเรียบง่าย ต่างจากงานวัดในช่วงรัชกาลที่ 5 หรือในปัจจุบัน

“งานวัดเบญ” เป็นที่กล่าวขานมาโดยตลอด เพราะเป็นงานวัดที่พิเศษจากงานวัดอื่นๆ ซึ่งจัดโดยชุมชน **งานวัดเบญจมบพิตรฯ** เกิดขึ้นครั้งแรกหลังจากที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 มีพระราชดำริให้ปฏิสังขรณ์วัดครั้งใหญ่ และให้จัดงานฉลองสมโภชวัดในปีพ.ศ. 2443 โดยทรงเป็นประธานจัดงานด้วยพระองค์เอง ภายในงานเป็นการออกร้านโดยพระบรมวงศานุวงศ์และข้าราชบริพาร เป็นโอกาสที่ชาวบ้านจะได้ชมมหรสพแบบราชสำนัก เช่น โขน ละครใน ฯลฯ พร้อมด้วยการออกร้านที่น่าสนใจ เช่น ร้านถ่ายรูปของโรเบิร์ต เลนซ์ ช่างภาพชื่อดัง การเปิดหีบเพลงชาวตะวันตก และหุ่นทรงเครื่องของหม่อมราชวงศ์เถาะในปีพ.ศ. 2443 ซึ่งเป็นของแปลกใหม่ในยุคนั้น

เมื่อประเทศไทยเราได้มีการเปลี่ยนแปลงระบอบปกครอง เมื่อ พ.ศ.2475 จากสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นประชาธิปไตยนั้น งานวัดก็ได้รับอิทธิพลจากการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้เช่นกัน กล่าวคือในระยะนี้ความแปลกใหม่ทางด้านความคิด การแสดงต่างๆ ได้หลั่งไหลจากต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทย เช่น มีคณะละครสัตว์ มีกายกรรมมาแสดง มีละครเน่ มีฉายหนังกลางแปลง มีรถไต่ถัง วัดที่เคยจัดเพื่อการเอาบุญเป็นหลัก การจัดกลับมุ่งไปหวังจะสร้างความสนใจให้ประชาชนมาเข้าร่วมงานวัดนั้นๆ โดยมีมหรสพต่างๆ มีพ่อค้าเร่มากขึ้น งานวัดจึงกลายเป็นงานมหรสพย่อยๆ ของท้องถิ่นนั้นๆ ในยุคนี้งานวัดจะกันในระยะเวลาที่ยาวนานขึ้นเป็น 7-10 วัน

2.3.2.2 งานวัดกับสังคมไทย

งานวัดมีอิทธิพลต่อสังคมไทย เช่น ด้านการแต่งกาย เป็นตัวกำหนดบทบาทด้านการแต่งกายของชนระดับกลางในสมัยก่อนก็ว่าได้ เพราะการไปเที่ยวงานวัดนั้น ทุกคนจะพยายามแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ตนคิดว่าสวยที่สุด สะดุดตาที่สุด เป็นสถานที่ที่สามารถไปชมแฟชั่นการแต่งกายได้เป็นอย่างดีสำหรับคนระดับกลาง ด้านเศรษฐกิจ เราสามารถวัดได้ว่าหากวัดมียอดเงินบริจาคมากแสดงว่าเศรษฐกิจปีนั้นดี เปรียบได้คล้ายกับห้างสรรพสินค้าในปัจจุบันนี้เอง

2.3.2.3 ฤดูกาลของวัด

ในแต่ละปีงานวัดจะเริ่มตั้งแต่ช่วง ออกพรรษา คือประมาณปลายเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงที่หมดฝน มีงานนมัสการ ของวัดใหญ่ต่างๆ ลอยกระทง หรือในบ้างวัดก็จะมีงานประจำปีของตนไปเรื่อยๆจนกระทั่งเดือนพฤษภาคม เริ่มเข้าฤดูฝน เหล่าพ่อค้าก็จะแยกย้ายกลับภูมิลำเนาของตน แต่สำหรับครอบครัวที่ไม่มีบ้านของตนเองหรือฐานะไม่ดีพอมีทางออกสองทาง คือ ออกหากินตามงานงิ้วตามตลาดงาน หรืออีกวิธีหนึ่งก็คือ ออกต่างจังหวัดเลือกภาคใดภาคหนึ่ง

2.3.2.4 ยุคเสื่อมของงานวัด

ประมาณปี พ.ศ. 2517 หลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม สังคมไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ รัฐต้องการให้ประชาชนประหยัด ทางเถรสมาคม ได้ตอบสนองความต้องการของรัฐโดยออกคำสั่งไม่ให้วัดวาอารามต่างๆจัดงานวัดเหมือนอย่างเคย ความถี่ของการจัดงานวัดจึงน้อยลง ประกอบด้วยบ้านเมืองที่เจริญขึ้น เกิดมีสวนสนุก ห้างสรรพสินค้า จึงทำให้ประชาชนมีตัวเลือกที่จะท่องเที่ยวมากขึ้น การคมนาคมก็สะดวก งานวัดจึงถูกมองว่าเป็นของเชย แต่ในรอบนอกตัวเมืองหรือในต่างจังหวัดยังคงมีให้เห็นอยู่

บทที่ 3
การวิเคราะห์

Theme

หากสังคมนิ่งเฉยต่อปัญหา ปัญหาก็จะเกิดซ้ำอีก

Plot

โชคหนุ่มวัยรุ่นนักขับมอเตอร์ไซต์ไต่ถัง เขาเป็นดาวเด่นดวงใหม่ประจำคณะรถไต่ถัง คืนหนึ่งโชคได้กินเหล้าสังสรรค์จนเมาหนัก เขาตื่นขึ้นมาแล้วพบว่าเขาได้ถูกเจ้นิ่มเจ้าของคณะขึ่นใจโดยไม่รู้ตัว โชคได้ขอความช่วยเหลือจากคนในคณะแต่ก็ไม่มีใครสนใจ เขาจึงตัดสินใจไปแจ้งตำรวจเพื่อหวังให้ตำรวจช่วย แต่ก็หมดหนทาง โชคตัดสินใจหนีออกจากวังวนของคณะรถไต่ถังนั้นไป สุดท้ายเขาก็หนีไม่พ้นและกลับเข้ามาสู่ในวังวนนี้ต่อไป

Character analysis

(ภาพประกอบ: การวิเคราะห์ตัวละคร บท โชค)

3.1 การวิเคราะห์ตัวละคร โชค

3.1.1 ด้านกายภาพ

3.1.1.1 เพศชาย

3.1.1.2 อายุ 16 ปี

3.1.1.3 ผิวสองสี

3.1.1.4 รูปร่างสมส่วน หน้าไทย

3.1.1.5 ยิ้มง่าย กระฉับกระเฉง เด็ดเดี่ยว มีท่าทางที่มั่นใจในการกระทำของตนเองสูง

3.1.2 ด้านสังคม

3.1.2.1 ชนชั้น : ค่อนข้างต่ำทำงานแบบหาเช้ากินค่ำ หาเงินมาเพื่อแต่งรถซึ่งเป็นงานอดิเรกเดียวที่เขารักที่สุด

3.1.2.2 อาชีพ : คนขับมอเตอร์ประจำคณะรถไต่ถัง

3.1.2.3 สภาพครอบครัว : โชคอยู่กับคณะรถไต่ถังมาตั้งแต่เด็ก มีพ่อเคยทำงานเป็นคนขับมอเตอร์ไซค์ไต่ถังประจำคณะแต่พ่อเสียชีวิตไปแล้ว ทำให้โชคมารับหน้าที่ขับมอเตอร์ไซค์ไต่ถังต่อจากพ่อและมีเจ้นิ่มซึ่งเป็นคนดูแลคณะ เป็นเหมือนแม่ใหญ่ค่อยดูแล

3.1.2.4 การศึกษา : โชคไม่ได้เรียนหนังสือและอาศัยอยู่กับพ่อในรถไต่ถังตั้งแต่เด็กจึงค่อนข้างมีความผูกพันกับการขี่มอเตอร์ไซค์ไต่ถังมาก การขี่มอเตอร์ไซค์,เป็นเหมือนชีวิตของเขา

3.1.2.5 สถานภาพในชุมชน : เป็นคนที่เป็นที่รู้จักในชุมชน เพราะเป็นคนขับมอเตอร์ไซไต่ถังที่อายุที่สุดในคณะทำให้เป็นที่ชื่นชอบของผู้ชม

3.1.2.6 งานอดิเรก : ขับมอเตอร์ไซค์,แต่งมอเตอร์ไซค์

3.1.3 ด้านจิตวิทยา

3.1.3.1 บุคลิกลักษณะทั่วไป : เป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเองสูง รักอิสระเพราะตั้งแต่เด็กไม่เคยไม่ใครบังคับให้ทำอะไร ต้องการเป็นที่ยอมรับในสังคมเนื่องจากเป็นลูกชายของหนุ่มนักไต่ถังที่โด่งดัง ทำให้เขาพยายามสร้างตัวตนให้กับตนเองโดยต้องการเป็นมือหนึ่งในการขี่มอเตอร์ไซไต่ถัง เห็นประโยชน์ของตนเองเป็นที่ตั้งถ้าเรื่องไหนที่ไม่เกี่ยวกับตนหรือจะไม่ได้ประโยชน์จากมันก็จะไม่สนใจ

3.1.3.2. ภาวะทางอารมณ์ : เป็นเด็กหนุ่มที่มีความสุขกับชีวิตของตนเองเพราะเป็นที่ชื่นชมของคนรอบข้าง แต่หลังจากโดนข่มขืนทำให้ภาวะทางอารมณ์ไม่มั่นคง เสียศักดิ์ศรี และหลังจากโดนพักการขับมอเตอร์ไซเป็นเหมือนการเสียตัวตน

3.1.3.3. ทัศนคติต่อชีวิต : มองว่าความสุขในชีวิตคือเป็นคนโด่งดังและเป็นที่ยอมรับของคนรอบข้าง

(ภาพประกอบ: การวิเคราะห์ตัวละคร แก้ว)

3.2 การวิเคราะห์ตัวละคร แก้ว

3.2.1 ด้านกายภาพ

3.2.1.1 อายุ 18 ปี

3.2.1.2 เพศหญิง

3.2.1.3 เป็นคนรูปร่างสมส่วน หน้าตาธรรมดา

3.2.1.4 ผมดำยาว ตาสีน้ำตาลเข้ม ผิวขาวเหลือง

3.1.1.5 บุคลิกภายนอก เป็นคนร่าเริง และมีรอยยิ้มที่เป็นกำลังให้แก่คนรอบข้าง เป็นผู้หญิงที่อ่อนหวานอ่อนโยนและมีความมุ่งมั่น มีความเป็นผู้ใหญ่ทำให้คนรอบข้างมักจะเข้ามาปรึกษาปัญหาต่างๆกับเธอเสมอ

3.2.2 ด้านสังคม

3.2.2.1 ชนชั้น : เป็นคนที่ฐานะต่ำ ทำงานหาเช้ากินค่ำ รายได้ที่ได้ในแต่ละวันมากน้อยแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับทิปที่ผู้ชมให้

3.2.2.2 การศึกษา : เธอไม่ได้เรียนหนังสือ ช่วยแม่ทำงานหาเลี้ยงครอบครัวตั้งแต่เด็ก จนกระทั่งมีลูกกับเพื่อนชายแถวบ้านโดยไม่ได้ตั้งใจ ทำให้เธอโดนไล่ออกจากบ้านและต้องหาเลี้ยงชีพด้วยตนเอง

3.2.2.3 อาชีพ : ทำงานเป็นนักเต้นโคโยตี้ ตามคำแนะนำของเพื่อนและทำให้ต้องอาศัยอยู่กับครอบครัวคณะรถไต่ถัง หน้าที่หลักของเธอคือมอบความบันเทิงและความเพลิดเพลินให้แก่ผู้ชมที่มา ชมรถไต่ถัง

3.2.2.4 สภาพครอบครัว : มีลูก 1 คน ที่ต้องดูแลและเธอต้องหาเงินเพื่อมาเลี้ยงลูก

3.2.2.5 สถานภาพในชุมชน : เธอเป็นที่รักของคนในคณะโคโยตี้ ด้วยความเป็นผู้หญิงสู้ชีวิตและเป็นที่ปรึกษาของเพื่อนๆ

3.2.3 ด้านจิตวิทยา

3.2.3.1 บุคลิกทั่วไป : เป็นคนสู้ชีวิต มุ่งมั่น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ตั้งใจทำงานเพื่อให้ตนเองมีชีวิตที่ดีขึ้นและมีเงินมากขึ้น อยู่ในระเบียบและเชื่อฟังคำสั่งจากผู้มีอำนาจเพราะไม่อยากตกงาน

3.2.3.2 ภาวะทางอารมณ์ : เป็นคนที่จิตใจค่อนข้างอ่อนแอ แต่มองสิ่งต่างๆที่ทำเป็นหน้าที่เพื่อให้มีชีวิตต่อไปได้

3.2.3.3 ทัศนคติต่อชีวิต : มองชีวิตตามความเป็นจริง หากตั้งใจทำงาน ทำงานได้ดีเป็นที่ยอมรับของผู้มีอำนาจก็จะได้เงินที่จะสามารถนำมาเลี้ยงลูกและใช้ในการดำรงชีวิต

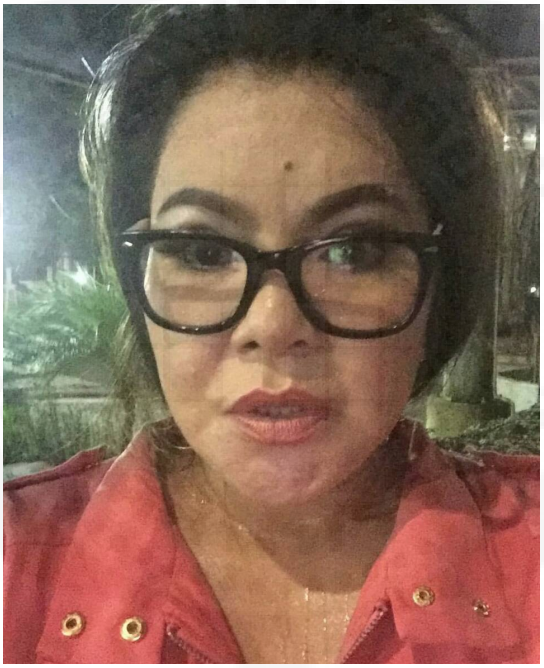

(ภาพประกอบ: การวิเคราะห์ตัวละคร เจ้นิ่ม)

3.3 การวิเคราะห์ตัวละคร เจ้นิ่ม

3.3.1 ด้านกายภาพ

3.3.1.1 อายุ 50 ปี

3.3.1.2 เพศหญิง

3.3.1.3 รูปร่างอวบ ผมสีดำ

3.3.1.4 บุคลิกภายนอกเป็นคนอัธยาศัยดี พูดเก่ง สนุกสนานเฮฮาและยิ้มง่ายแต่น่าเชื่อถือ

3.3.2 ด้านสังคม

3.3.2.1 ชนชั้น : ปานกลางค่อนไปทางล่าง เป็นคนที่มีฐานะที่สุดในคณะรถไต่ถัง

3.3.2.2 อาชีพ : เป็นเจ้าของคณะรถไต่ถัง

3.3.2.3 ครอบครัว : นิ่มเข้ามาอยู่ในคณะรถไต่ถังตั้งแต่ยังสาวๆเพื่อหาเงินเลี้ยงชีพ และได้แต่งงานกับเจ้าของคณะรถไต่ถังแต่จากนั้นไม่นานสามีของเธอได้เสียชีวิต ทำให้เธอกลายเป็นแม่หม้ายและได้รับตำแหน่งเจ้าของคณะรถไต่ถังต่อจากสามี

3.3.2.4 สถานภาพในชุมชล : เป็นที่รู้จักของคนในชุมชนเพราะคณะรถไต่ถังมีการจัดกันเป็นประจำ

3.3.3 ด้านจิตวิทยา

3.3.3.1 พฤติกรรมทางเพศ : เป็นคนที่มีรสนิยมทางเพศที่รุนแรง เนื่องจากเธอเป็นแม่ม้ายทำให้ไม่สามารถระบายอารมณ์ทางเพศได้จึงใช้อำนาจของเจ้าของรถไต่ถังในการบังคับคนที่อ่อนแอกว่าในการตอบสนองความต้องการ

3.3.3.2 บุคลิกทั่วไป : เป็นคนจริงจังกับงาน ละเอียดรอบคอบ ไม่เชื่อใจคนง่ายมักคิดเล็กคิดน้อยอยู่เสมอ เห็นประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวมและเจ้ายศเจ้าอย่างชอบบงการคนอื่น

3.3.3.3 ทัศนคติชีวิต : เชื่อว่าทุกสิ่งล้วนต้องมีสิ่งอื่นมาแลกเปลี่ยนอยู่เสมอ

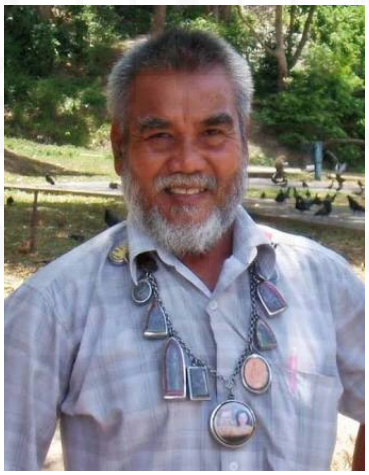

(ภาพประกอบ: การวิเคราะห์ตัวละคร นพ)

3.4 การวิเคราะห์ตัวละคร นพ

3.4.1. ด้านกายภาพ

3.4.1.1. อายุ 60 ปี

3.4.1.2. เพศชาย

3.4.1.3. รูปร่างท้วม หน้าไทย ผิวเข้ม

3.4.1.4. เป็นคนกระปรีกระเปร่า เฮฮา ยิ้มเก่ง เมื่ออยู่ในวงเหล้าจะขี้โม้และรับปากคนไปทั่ว

3.4.2. ด้านสังคม

3.4.2.1. ทำหน้าที่เป็นช่างค่อยดูแลรถและเคยเป็นอดีตนักขับ ทำให้เป็นที่รู้จักและที่รักใคร่ของเหล่านักขับ

(ภาพประกอบ: การวิเคราะห์ตัวละคร ศักดิ์)

3.5 การวิเคราะห์ตัวละคร ศักดิ์

3.5.1. ด้านกายภาพ

3.5.1.1. อายุ 45 ปี

3.5.1.2. เพศชาย

3.5.1.3. รูปร่างผอมสูง ผิวเข้ม

3.5.1.4. เป็นคนรักสนุก ทะลึ่ง พูกเก่งสามารถโน้มน้าวคนได้ด้วยคำพูด

3.5.2. ด้านสังคม

3.5.2.1. หน้าที่ประจำคณะคือโฆษกเรียกแขกหน้าซุ้มรถไต่ถัง

(ภาพประกอบ: การวิเคราะห์ตัวละคร หมวดเหลิม)

3.6 การวิเคราะห์ตัวละคร หมวดเหลิม

3.6.1. ด้านกายภาพ

3.6.1.1. อายุ 50 ปี

3.6.1.2. เพศชาย

3.6.1.3. รูปร่างท้วม หน้าไทย ผิวเข้ม

3.6.1.4. ป็นคนมีมาด เข้มขรึมแต่ยิ้มง่าย

3.6.2. ด้านสังคม

3.6.2.1. เป็นที่เคารพนับถือและเป็นที่รักของผู้คนในชุมชม เขาเป็นตำรวจประจำพื้นที่ทำให้รู้จักคนในท้องถิ่นเป็นอย่าง

Concept Image

จาก Theme “หากสังคมนิ่งเฉยต่อปัญหา ปัญหาก็จะเกิดซ้ำอีก” เกิดเป็น Concept Design 3 คำ คือ IGNORE, POWER และ CYCLE นำมาประกอบสร้าง ตีความแล้วจึงได้ภาพ Concept Image นี้

จากงานศิลปะชิ้นนี้เห็นถึงการลูปเป็นวงกลมโดยลักษณะของวงนี้ คือ การวนโดยไม่สามารถรู้ได้ว่าอันไหนคือจุดตั้งต้น หรือตรงไหนคือจุดสิ้นสุด เปรียบเหมือนปัญหา ที่ไม่รู้จะเกิดขึ้นเมื่อไหร่และจะจบลงเมื่อไหร่ การวนที่ไม่รู้ว่ามันถูกตีแผ่ออกมา หรือคือการถูกกลืนเข้าไป เส้นที่ยุ่งเหยิงเกิดทับกันไปมาซ้ำแล้วซ้ำอีก การใช้สีของภาพที่ไม่หม่นและไม่สว่างสดใสจนเกินไป เหมือนความสุขบนทุกข์ และอำนาจที่ดูดกลืนความสดใสเข้าไป

จาก Concept Image เราได้ใช้ Key word คำว่า Cycle เพื่อใช้ในการออกแบบองค์ประกอบในงานภาพยนตร์ เพื่อจำกัดขอบเขต และออกแบบให้งานศิลป์ออกมาในทิศทางเดียวกัน ใช้ลักษณะของสี Texture และ Form จากในรูปภาพ

Mood Board

จากภาพจะเก็นถึงการวนลูปเป็นวงกลม แต่ลักษณะของวงกลมนี้คือการวนโดยไม่สามารถรู้ได้ว่าตรงไหนคือจุดตั้งต้น หรือตรงไหนคือจุดจบทเปรียบเหมือนปัญหาที่มีไม่รู้จุดจบเกิดวนซ้ำไปเรื่อยๆ สีที่ดึงมาใช้จาก Concept Image และแสงสีของนีออนที่อยู่ในงานวัด ซึ่งีออนก็เหมือนกับการล่อลวงจากแสงสีที่สวยงามจากเปลือกนอก ภายในมีแต่ความโหดร้ายและอันตรายอยู่ กระดาษแก้วเหมือนความเปราะบาง ถูกขยำ เปรียบเสมือนความรู้สึกของผู้โดนกระทำด้วยความเป็นกระดาษแก้วที่ถูกขยำมันไม่สามารถกลับมาเรียบดังเดิมได้อีก เหมือนความรู้สึกของคนเรา

บทที่ 4
กระบวนการสร้างสรรค์

4.1 แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์

แรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์เรื่องนี้เกิดจากการที่ผู้เขียนได้เดินทาง กลับไปบ้านในต่างจังหวัดจึงทำให้มองเห็นชีวิตที่เรียบง่ายแต่เต็มเปี่ยมไปด้วยพลังของความมุ่งหวังและการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้ชีวิตผ่านไปแต่ละวัน การมีความสุขของพวกเขาจึงเป็นเรื่องที่ง่ายดาย เมื่อเราลงไปในพื้นที่เราได้เห็นการเติบโตของผู้คนซึ่งล้วนแต่ถูกหล่อหลอมโดยบริบทแวดล้อมที่สร้างความเป็นอัตลักษณ์แตกต่างกันซึ่งสะท้อนผ่านผู้คน วัฒนธรรม ที่ให้ภาพที่เฉพาะและแตกต่างจนทำให้นึกถึงตัวเราในวัยเด็กว่าความสุขที่เราจดจำได้และมองเห็นภาพที่สุด คือ “งานวัด”

เมื่อนึกถึงงานวัดในวัยเด็กเราจะนึกพื้นที่ที่คนในชุมชนจะมารวมตัวกันในพื้นที่นี้เหมือนเป็นพื้นที่ที่ทุกคนจะได้มาพบปะ เราจะได้เจอคนทุกช่วงวัยได้เห็นการเติบโตของคนในรุ่นต่างๆ ทำกิจกรรมได้สนุกสนานและมีความสุขไปในพื้นที่เดียวกันซึ่งทำให้งานวัดเป็นเหมือนส่วนชีวิตคนต่างจังหวัด ความน่าสนใจอีกอย่างหนึ่งก็คือเครื่องเล่นต่างๆ ที่ถูกออกแบบให้หมุนวนเป็นรอบๆไป เหมือนความสุขของเราถูกจำกัดไว้ด้วยช่วงเวลาหนึ่งเพียงเท่านั้น ในอีกแง่มุมหนึ่งงานวัดเต็มไปด้วยสิ่งล่อลวงต่างๆ ให้เราเข้าไปติดกับดักของความสุขแค่เพียงช่วงขณะนั้น อย่างเครื่องเล่นเช่น ชิงช้า, ม้าหมุน, สาวน้อยตกน้ำ, รถไต่ถังและอีกหลายหลายเครื่องเล่น ในวัยเด็กตัวของผู้เขียนเองชื่นชอบรถไต่ถังมากมันเป็นความอันตรายที่สร้างความตื่นเต้นและลุ้นระทึกไปในเวลาเดียวที่เราทำได้เพียงยืนดูเท่านั้นซึ่งต่างกับเครื่องเล่นอื่นอย่างชิงช้าหรือม้าหมุนที่เราสามารถเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของมันและสามารถสัมผัสได้ จึงยิ่งทำให้รถไต่ถังมีความน่าสนใจและน่าค้นหา ซึ่งทำให้ “รถไต่ถัง” สามารถเป็นสัญญะที่พูดถึงวังวนของความความสนุกล่อลวงและมีความตื่นเต้นอันตรายได้ดี

จากแนวคิดที่ได้จากรถไต่ถังซึ่งสามารถเป็นสัญญะพูดถึงวังวนของความความสนุกล่อลวงและมีความตื่นเต้นอันตราย ทำให้ได้มองไปปัญหาของสังคมต่างๆที่ยังคงไร้ทางออกและเหมือนตัวเราเองเป็นส่วนของวังวนของการเกิดซ้ำๆเช่นเดียวเพราะความเฉยเมยของเราเองที่ทำแค่เพียงยืนมองปัญหานั้นไม่ได้ลุกขึ้นเพื่อเปลี่ยนแปลงอะไร ผู้เขียนบทจึงสนใจประเด็นดังกล่าว เพราะสังคมในปัจจุบันก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับรถไต่ถัง ที่คนในสังคมเพิกเฉยและยืนมองปัญหาสังคมที่เกิดขึ้น ปัญหานั้นก้จะเกิดซ้ำและเป็นวังวนอยู่อย่างนั้น ซึ่งผู้เขียนอยากที่จะเล่าผ่านช่วงวัยที่มีการเติบโตผันเปลี่ยนเพราะเป็นช่วงวัยที่กำลังลองผิดลองถูกทดลองและเรียนรู้เพื่อเติบโตทั้งร่างกายและความคิดต่อไปฉะนั้นภาพยนตร์ที่เหมาะที่จะสร้างสรรค์ขึ้นจึงควรเป็นภาพยนตร์แนวก้าวพ้นวัย หรือ Coming of Age ทีมผู้สร้างสรรค์และอาจารย์ที่ปรึกษาจึงร่วมกันคิดและค้นหาหัวใจหลักของภาพยนตร์จนกระทั่งได้ คำว่า “เพราะสังคมเพิกเฉยจึงทำให้ปัญหานั้นเกิดซ้ำ” ซึ่งทำให้ทีมผู้สร้างสรรค์สามารถเข้าใจปัญหาและทำงานกับการสร้างสรรค์ภาพยนตร์เพื่อส่งสารถึงผู้ชมต่อไปให้เข้าใจถังปัญหาสังคมที่เกิดขึ้นผ่านสัญญะของรถไต่ถัง ทั้งหมดนี้จึงกลายมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ขนาดสั้นเรื่อง “รถไต่ถัง"

4.2 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

4.2.1 การกำหนด Concept Image

จากการรวบรวมข้อมูล เรียบเรียงสิ่งที่ได้จากบทภาพยนตร์ที่ได้รับมา จาก Theme ที่ว่า “หากสังคมนิ่งเฉยต่อปัญหา ปัญหาก็จะเกิดซ้ำอีก” เมื่อนำมาวิเคราะห์กับทั้งตัวเรื่องภาพยนตร์แล้วจึงได้ Concept Design คำว่า “Cycle (วงเวียน)” ซึ่งจากบทภาพยนตร์จะเห็นได้ถึงการวนหลูบของปัญหาที่ละครได้เผชิญ และการล่วงละเมิดทางเพศที่เกิดซ้ำๆ ในหลูบเดิมๆ โดยมีผู้ถูกกระทำ ผู้กระทำ หรือผู้พบเห็นแต่เลือกที่จะนิ่งเฉยจึงทำให้การแก้ไขปัญหานั้นไม่เกิด บาง

คนเลือกที่จะยอมรับแล้วอยู่กับมัน บางคนเลือกที่จะต่อสู้ แต่สุดท้ายก็ต้องพ่ายแพ้ต่ออำนาจและต้องยอมเพื่อความอยู่รอดของตนเอง

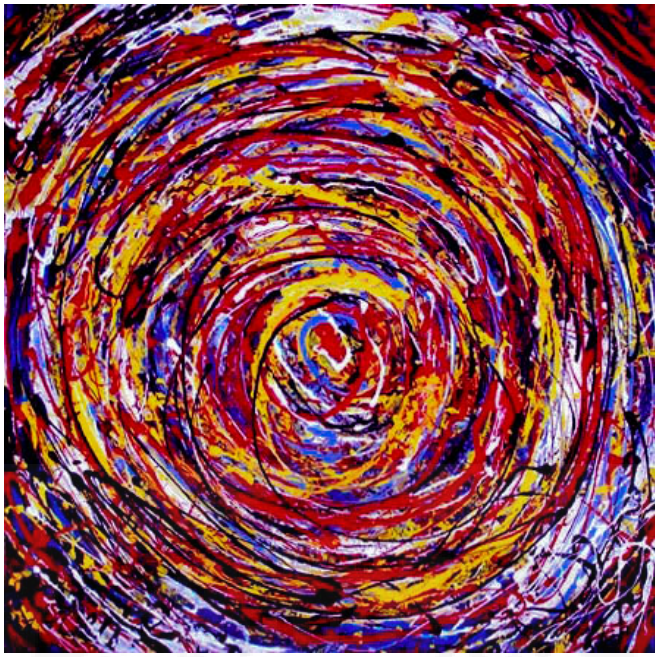

ในด้านสีที่เราได้นำมาใช้จาก Concept Image เราดึงสีสันจากความหม่นหมองของสี และแสงสีไฟนีออนมาใช้ในงาน เช่น สีแดงที่ดูร้อนแรง ดึงดูด อำนาจ สนุกสนาน ในขณะเดียวกันบางตัวละครที่ไม่มีอำนาจ และถูกกระทำจะถูกจำกัดในโทนสีที่ทึมและหมอง ไปตามอารมณ์ในซีนนั้นๆ

4.2.2 ความสัมพันธุ์ของงานวิจัยกับแก่นของเรื่องที่นำไปสู่การออกแบบ

4.2.2.1 การกำหนด Mood and Tone

จาก Concept Image ที่ได้มาจากการวิเคราะห์แก่นของภาพยนตร์ ฝ่ายผู้กำกับศิลป์ได้ดึงสีที่จะนำมาใช้เป็น Mood and Tone ในการออกแบบ ซึ่งจากการตีความจากภาพและองค์ประกอบโดยรวมของภาพยนตร์ จึงเลือกใช้

โทนสีจากแสงสีไฟออนงานวัด เช่น แสงไฟตกแต่งภายในซุ้มรถไต่ถัง เสื้อผ้าในการโชว์ขึ้นแสดงของคนในคณะ เต็นท์ที่พักคนงาน อุปกรณ์ประกอบฉากและสถานที่

การสร้าง Mood Board ของฝ่ายผู้กำกับศิลป์มีเป้าหมายเพื่อตีกรอบหรือกำหนดแนวทางในการทำงาน ต้องการให้ทีมงานได้เข้าใจถึงอารมณ์ของภาพยนตร์ และมองเห็นภาพรวมที่เกิดขึ้นได้อย่างตรงกัน จึงได้เลือกภาพที่สื่อถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นในภาพยนตร์ ได้แก่ การวนหลูบ ความอันตราย การเคลื่อนไหว ความเศร้าโศก การถูกทำร้าย สีสันนีออนที่ดูสนุกสนาน ความหวาดกลัว ภาพที่บ่งบอกถึงบรรยากาศ และ Texture

4.3 ขั้นตอนในการสร้างสรรค์

4.3.1กระบวนการสร้างสรรค์งานของผู้กำกับภาพยนตร์

4.3.1.1 เส้นเรื่อง โครงสร้างการเล่าเรื่อง

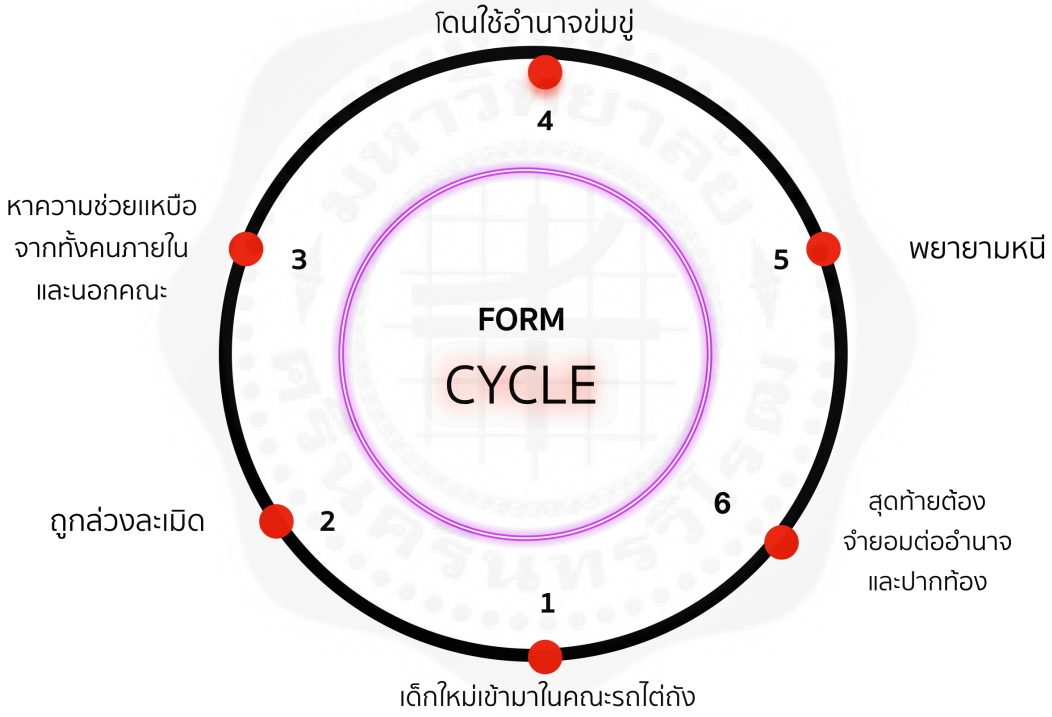

จากสิ่งที่ภาพยนตร์เรื่องนี้ต้องการจะนำเสนอที่พูดถึงการเกิดซ้ำของปัญหาเพราะความเพิกเฉยของคนในสังคม ทางทีมผู้สร้างสรรค์จึงจึงได้พัฒนาโครงสร้างการเล่าเรื่องที่มีความเป็นวังวนของปัญหาที่เกิดซ้ำ นำไปสู่สิ่งที่เราจะได้เห็นสิ่งที่เกิดขึ้นซ้ำในภาพยนตร์อย่างการใช้ภาพซ้ำในช่วงเวลาที่ต่างกันให้เห็นความจำเจของปัญหา และเนื่องจากการนำเสนอเรื่องราวในภาพยนตร์สั้นมีเวลาจำกัด จึงไม่สามารถมีเวลาในการเล่าแบ็คกราวด์ เราจึงเน้นเส้นเรื่องไปที่สิ่งที่ตัวละครกำลังเผชิญอยู่และความต้องการของตัวละครในเชิงลึก เห็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสถานที่แต่อยู่ในโครงสร้างเรื่องหลักที่วนเป็นวังวนและเกิดขึ้นใหม่

4.3.1.1.1 เด็กใหม่เข้ามาในคณะรถไต่ถัง

ด้วยระยะเวลาที่น้อยในการเล่าเรื่องทางทีมผู้สร้างสรรค์จึงจึงได้เลือกที่จะเข้าประเด็นโดยให้ผู้ชมเห็นถึงความต้องการของตัวละครตั้งแต่ในต้นเรื่องโดยเริ่มเล่าจากตัวละคร “โชค” ซึ่งจะเป็นเรื่องราวที่เห็นตัวละครโชคขึ้นควบมอเตอร์ไซค์คู่ใจ เสียงผู้คนโห่ร้องตอบรับจากด้านในถัง ต่อมาคือการแนะนำตัวละคร “แก้ว” ที่มาสมทบเรื่องราวให้

เกิดความขัดแย้งในทัศนคติระหว่างช่วงวัยกับสิ่งที่ต้องเผชิญมากขึ้น เผยให้เห็นปมปัญหาของตัวละครทุกตัวว่าเป็นตัวละครที่โดนคุกความทางเพศและต้องอยู่ภายใต้อำนาจเช่นเดียวกัน ซึ่งต่างคนต่างอยากที่จะมีทำในสิ่งที่ตัวเองรักและเลี้ยงดูตัวเองได้ ซึ่งแสดงถึงความต้องการและความสุขของตัวละครที่ได้ทำในสิ่งที่รัก โดยที่ยังไม่รู้ว่าต้องแลกกับอะไร ทำให้เห็นความเดียงสาไม่ทันโลกของตัวละคร แสดงให้เห็นถึงเรื่องราวความเป็นมาก่อนที่จะขับเคลื่อนไปสู่ความขัดแย้งภายในของตัวละครแต่ละตัว

4.3.1.1.2 ถูกล่วงละเมิด

ในส่วนนี้จะเริ่มให้คนดูได้เห็นเบื้องหลังความสุขของตัวละคร ว่าในสิ่งที่พวกเขาได้ทำอยู่นั้นต้องแลกมาด้วยอะไร ให้ผู้ชมได้รู้จักสิ่งที่ตัวละครกำลังเผชิญอยู่และความต้องการของตัวละครเห็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสถานที่รวมไปถึงการอยู่ร่วมกันของคนในคณะรถไต่ถัง ก่อนที่ความหวังของเหล่าตัวละครจะกลายเป็นความพินาศในเวลาต่อมา เมื่อโชคเห็นว่าแก้วกำลังถูกล่วงละเมิดทางเพศแต่ตัวเองก็เพิกเฉยจนตัวเองก็ถูกกระทำเช่นเดียวกันในภายหลังผู้สร้างสรรค์ได้เพิ่มปมปัญหาให้หนักหน่วงมากยิ่งขึ้นด้วยการที่คนทั้งคณะรู้เรื่องราวแต่ก็ไม่มีใครสามารถช่วยตัวละครได้ หรือแม้กระทั่งตัวละครแก้วที่มีวุฒิภาวะมากกว่าและตกอยู่ในสถานะเดียวกันกับโชค ก็มองว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นไม่ได้เป็นปัญหาและก็เป็นสิ่งที่ต้องเป็นไป เรื่องราวดำเนินไปจนถึงจุดที่ความหายนะก่อเกิดขึ้นในจิตใจของตัวละครโชค ทั้งหมดนี้เป็นแรงขับให้ตัวละครออกไปขอความช่วยเหลือ

4.3.1.1.3 หาความช่วยเหลือจากทั้งคนภายในและนอกคณะ

ทีมผู้สร้างสรรค์ยังทำให้เกิดความหายนะที่จะทำให้โชครู้สึกโดดเดี่ยวเพราะคนในคณะก็ไม่สามารถช่วยอะไรโชคได้และก็ไม่อยากยุ่งเกี่ยวเพราะเกรงกลัวในอำนาจ ทั้งหมดนี้ทำให้เห็นถึงการสร้างบาดแผลทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตัวละครโชคก็ได้รับรู้ถึงความพังพินาศที่ตนถูกกระทำและผิดหวังที่ไม่มีใครในคณะสามารถช่วยตัวละครได้ เขาจึงออกไปหาตำรวจและหวังว่าตำรวจจะช่วยเขาแต่กลับผิดหวังเสียยิ่งกว่าเดิมเพราะตำรวจก็มีมุมมองที่เหมือนกับคนอื่นๆ มองว่าการที่โชคถูกเจ้เจ้าของรถไต่ถังข่มขืนนั้นเป็นโชคดีและโชคมีโอกาศที่จะทำให้โชคอยู่สบาย ทำให้โชคต้องเผชิญปัญหาเพียงลำพัง

4.3.1.1.4 โดนใช้อำนาจข่มขู่

เมื่อเจ้นิ่มเจ้าของคณะรถไต่ถังรู้ว่าโชคไปแจ้งตำรวจจับตน จึงสั่งปลดโชคออกจากการขับรถไต่ถังซึ่งเป็นสิ่งที่โชครัก ในส่วนนี้จะแสดงให้ผู้ชมเห็นถึงการใช้อำนาจกดขี่ตัวละครที่ตัวละครต้องเผชิญ ยิ่งทำให้ตัวละครรู้สึกถึงความสิ้นหวังและความรู้สึกพ่ายแพ้ของตัวละครนี้นำไปสู่การที่ตัวละครโชคต้องยอมถูกข่มขืนอีกครั้ง โดยที่ครั้งนี้เขาทั้งรู้สึกกลัวไม่รู้ว่าถ้าปฏิเสธแล้วจะเจอกับอะไรและผิดหวังในตัวเองที่ต้องยอมให้เกิดกับตัวเองอีกครั้งโดยที่เขาไม่สามารถทำอะไรได้ต้องยอมจำนนต่ออำอาจ ผู้คนรอบตัวก็ต่างเห็นไม่ได้เป็นเรื่องของตัวเองปล่อยให้ตัวเขาต้องเผชิญโดยไม่ช่วยเหลืออะไร ทั้งหมดนี้ทำให้ตัวละครอยากที่จะหนีไปให้พ้นจากวังวน

4.3.1.1.5 พยายามหนี

เมื่อไม่มีใครสามารถช่วยเหลือโชคได้และตัวเขาเองก็ไม่ต้องการที่จะตกอยู่ในอำนาจเพราะตัวโชคอาจจะโดนกระทำอีก เขาจึงตัดสินใจหนีไปเพื่อไปให้พ้นจากวังวนของสิ่งที่ทำให้เราเผชิญอยู่ หลังจากที่โชคถูกข่มขืนครั้งที่สอง เช้าวันที่โชคได้ขับรถมอเตอร์ไซค์คู่ใจของเขาและขับหนีออกไปจากคณะรถไต่ถัง แต่แล้วเมื่อขับไปพักหนึ่งน้ำมันก็หมดลง โชคจึงเข็นรถต่อไปข้างหน้าแม้ว่าน้ำมันจะหมดลงโชคได้เข็นรถไปเจอกับป้ายคณะของตัวเองในป้ายนั้นโชคเห็นตัวเรากำลังขับมอเตอร์ไซค์ไต่ถังคู่ใจ ทำให้โชคนึกถึงความสุขที่เขาได้ขับรถไต่ถังที่เรารัก

4.3.1.1.6 สุดท้ายต้องจำยอมต่ออำนาจและปากท้อง

หลังจากที่ตัวละครได้ทบทวนเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมดในช่วงเวลาที่ผ่านมาทั้งจากสิ่งที่ตัวละครโชคได้เผชิญและสิ่งที่ตัวละครแก้วได้ก้าวผ่าน บทเรียนของตัวละครไม่เพียงแต่จะทำให้โชคคิดได้เพียงเท่านั้น แต่การเรียนรู้ของโชคยังส่งผลให้โชคกลับมาที่คณะรถไต่ถังอีกครั้ง เพื่อขอโอกาสในการจะได้ขับรถไต่ถังที่ตนเองรักและทำมันได้ดีเลี้ยงดูตัวเองได้ ตัวละครจะได้สำนึกและเรียนรู้จะประสบการณ์จากทั้งตัวเองและตัวละครแวดล้อมอื่นๆ รวมไปถึงตัวละครได้เติบโตและเข้าใจในสิ่งที่ตัวเองกำลังเผชิญหรือแม้แต่ความเป็นไปของระบบสังคม ทั้งหมดนี้ทำให้ตัวละครเรียนรู้และยอมรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ตัวละครเลือกกลับมาขับรถไต่ถังและใช้ชีวิตไปตามที่ตัวละครจะได้เติบโตขึ้นต่อไป สุดท้ายแล้วสิ่งที่ทีมผู้สร้างสรรค์ต้องการจำนำเสนอคือวังวนของเรื่องราวที่เกิดขึ้น เมื่อเวลาผ่านไปมีเด็กใหม่เข้ามาขับรถไต่ถังวังวนใหม่ก็จะเกิดซ้ำ เด็กที่เข้ามาใหม่ก็จะเจอกับสิ่งที่โชคเคยเผชิญอีกครั้งแต่ขึ้นอยู่กับว่าตัวเขาจะทำเช่นไรกับสิ่งที่พวกเขาได้เผชิญต่อไป ไม่ต่างกับตัวเราเองที่เราได้เห็นและเผชิญปัญหาต่างๆในสังคมแล้วเราแสดงออกต่อมันอย่างไร เพิกเฉยต่อปัญหานั้นให้มันเกิดขึ้นซ้ำหรือแก้ไขมันเพื่อไม่ให้มันเกิดขึนอีก

4.3.2 กระบวนการสร้างสรรค์งานของผู้คัดเลือกนักแสดงและผู้ฝึกสอนการแสดง

4.3.2.1 รูปแบบการแสดงที่นำมาใช้ในภาพยนตร์ คือ การแสดงในรูปแบบ Realistic

ละครแนวสัจจนิยม(realism) ละครที่ไม่จำกัดวิถีชีวิตของสามัญเอาไว้ ทว่าจะนำมาสู่สาระของเรื่องราวให้มากขึ้น ตัวละครเอกอาจจะเป็นชาวนา เสมียน โจร ขอทาน โสเภณีฯลฯ เทคนิคการแต่งตัวก็เปลี่ยนตามไปด้วย การเสนอละครเรื่องหนึ่งไม่ใช่การสมมติขึ้นเท่านั้น แต่ตัวละครทุกตัวมีชีวิตความเป็นอยู่เช่นนั้นจริงๆ

การแสดงที่สมจริง การแสดงที่สมจริงเรียกว่าละครธรรมชาติ เป็นละครที่ทำซ้ำชีวิตจริงและแสดงให้เห็นถึงรูปแบบที่สมจริงของมัน Stanislavskiได้พัฒนาการแสดงตามธรรมชาติในขณะที่เขาต้องการให้นักแสดงของเขามีส่วนร่วมในบทบาททางอารมณ์และจิตใจเพื่อสร้างผลงานที่สมจริงสมจริง เมื่อเตรียมตัวสำหรับบางคน

4.3.2.2 แผนการทำงานกับนักแสดง

4.3.2.2.1 ทำความรู้จักกับนักแสดงและการละลายพฤติกรรมสร้างความคุ้นเคยระหว่างนักแสดงและทีมงาน หาจุดเด่นจุดด้อยของตัวนักแสดง เก็บข้อมูลเตรียมที่จะปรับเพื่อให้ตอบสนองกับเรื่องของเรามากที่สุด โดยใช้กิจกรรมต่างๆ ที่ออกแบบมาเพื่อพัฒนาการเคลื่อนไหว,ฝึกไหวพริบ,ฝึกสมาธิ,ความช่างสังเกตของนักแสดง

4.3.2.2.2 Script & Character Analysis อ่านบทร่วมกัน เริ่มจากการวิเคราะห์จากบทแต่ละตัวละคร ว่ามีความคิด ทัศนคติ ภูมิหลังอย่างไร และมีความสัมพันธ์อย่างไรกับตัวละครอื่นๆ

4.3.2.2.3 Improvisation ลองให้นักแสดงเล่นบทตามที่ตนเองเข้าใจและตีความได้จากบทเพื่อดูศักยภาพของนักแสดงออกมาเริ่มพัฒนา จุดเด่น จุดด้อย เพื่อให้ตอบสนองกับและการเข้ากับแนวทางของบท

4.3.2.3 การเข้าสู้ตัวละคร

4.3.2.3.1 ทำความเข้าใจ : ให้นักแสดงทำความเข้าใจความต่างความเหมือนระหว่างตัวเองกับตัวละคร และบทบาทของตนเองต้องการจะพูดถึงมุมมองอะไรจากบทและ ปรับทัศนคติ mind set จากตีความของนักแสดง รวมถึงปรับ ท่าทางการแสดงออกและชุดภาษาที่ใช้ให้ไปในทิศทางที่ต้องการ

4.3.2.3.2. การแสดงออก : เมื่อนักแสดงเข้าใจบทบาทของตนเองแล้วก็ให้นักแสดง เข้าคู่กับตัวละครอื่นๆ เพื่อฝึกการปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร การรับส่งอารมณ์ระหว่างกัน ระดับภาษาที่ใช้สื่อสารกัน

4.3.2.3.3 สภาพแวดล้อม : ใช้การ outside in และ inside out ระหว่างตัวละครมาช่วยให้นักแสดงทำความเข้าใจกับความรู้สึกของตัวละคร โดยจำลองจากสภาพแวดล้อมจริงของเรื่องและลองหาตัวช่วยอื่นๆ ที่จะทำให้ ตัวละครรู้สึกได้ไปกับเรื่องราวและรู้สึกเป็นตัวละครตัวนั้นมากที่สุด

4.3.2.3.4 ทดลองให้นักแสดง Improvise บทบาทของตนเองร่วมกันเพื่อให้นักแสดงเข้าใจถึงการอยู่ร่วมกันและแสดงออกต่อกันแล้วจึงมาปรับแก้ ให้เหมาะสม ตรงไหน มากไป ตรงไหนน้อยไป เพื่อให้เมื่อถึงช่วงถ่ายทำนัก แสดงจะได้แสดงออกมาได้เองและเป็นอย่างเป็นธรรมชาติ

4.3.2.4 การซ้อมการแสดง

4.3.2.4.1 ปรับระดับการแสดงของนักแสดงให้ไปในแนวทางเดียวกัน รวมถึงปรับท่าทางการแสดงออกและชุดภาษาที่ใช้ให้ไปในทิศทางที่ต้องการ

4.3.2.4.2 จากตัวบทที่เห็นความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครภายในคณะรถไต่ถังที่ค่อนข้างสนิทสนมกัน จึงฝึกให้นักแสดง เข้าคู่กับตัวละครอื่นๆ ในระดับกลุ่มใหญ่และระหว่างตัวบุคคล(ความสัมพันธ์ซ่อนเร้น) เพื่อสร้างความคุ้นเคยกัน

4.3.2.4.3 ฝึกให้นักแสดงทำความคุ้นเคยกับทักษะและความสามารถเฉพาะแต่ละตัวละครที่ต้องทำร่วมกับอุปกรณ์อื่นๆ เช่น การขับมอเตอร์ไซต์ การเต้นโคโยตี้ การพูดเรียกคนดู

4.3.2.5 การซ้อมการแสดง (Acting Workshop)

ครั้งที่ 1 : 17 ธันวาคม 2560 เวลา 9.00 น.-16.00 น.
ครั้งที่ 2 : 18 ธันวาคม 2560 เวลา 9.00 น.-16.00 น.
ครั้งที่ 3 : 24 ธันวาคม 2560 เวลา 13.00 น.-18.00 น.
ครั้งที่ 4 : 4 มกราคม 2561 เวลา 9.00 น.-16.00 น.

ครั้ง	หัวเรื่อง	กิจกรรม	นักแสดง
1	- Awareness Opening Body - Imagination Pre-Super Objective - Super Objective Script Analysis - Coaching	1. Relaxation / Opening the Body - the smallest 2. Goal เป้าหมายมีไว้พุ่งชน (Focus) 3. Awareness - ทำลาย Negative Space 4. Imagination 1 (สัตว์) 5. Imagination 2 (memory recall) 6. Objective ไม่,นะ 7. สะกดจิตบำบัดบัด- ความรู้สึกที่ชัดเจนที่สุด 8. อ่านบทและวิเคาะห์ร่วมกัน (โชค,แก้ว)	โชค แก้ว

ครั้ง	หัวเรื่อง	กิจกรรม	นักแสดง
2	- Awareness Opening Body - Super Objective Script Analysis - Coaching	1. Relaxation / Opening the Body - the smallest 2. Goal เป้าหมายมีไว้พุ่งชน (Focus) 3. Awareness - ทำลาย Negative Space 4. อ่านบทและวิเคาะห์ร่วมกัน (โชค, แก้ว, นิ่ม, นพ, ศักดิ์, หมวดเหลิม) 5. ลองให้นักแสดง Improvisation บทร่วมกัน 6. Give & Take (inside out, outside in) 7. ผสานคนทั้งกลุ่มเข้าหากัน	โชค แก้ว นิ่ม นพ ศักดิ์ หมวดเหลิม
3	- Skill - Coaching	1. ขับมอเตอร์ไซต์ 2. ลีลาเฉพาะตัวละครโชคกับมอเตอร์ไซต์	โชค
4	- Awareness Opening Body - Coaching - Break the Walls	1. Relaxation / Opening the Body - ยืดหยุ่นร่างกาย 2. Goal เป้าหมายมีไว้พุ่งชน 3. Awareness Unite 3 - ทำลาย Negative Space 4. Mood of a Character 5. The walls of emotional 6. สะกดจิตบำบัด 7. ลองให้เข้าตัวละคร scene อารมณ์ด้วยกัน	โชค แก้ว เจ้นิ่ม ศักดิ์

4.3.2.6 การพัฒนาการของนักแสดง

วัน/เดือน/ปี	กิจกรรม	นักแสดง	พัฒนาการ/ปัญหาที่พบ	แนวทางการแก้ไข
17/12/2017	workshop1	โชค	นักแสดงมีปัญหาเรื่องการแสดงออกที่เป็นธรรมชาติ ทั้งเรื่องของอารมณ์และด้วยความเป็นตัวหลักของเรื่อง การแสดงต้องชัดและอารมณ์และความรู้สึกต้องมาและด้วยเรื่องน้ำเสียงและให้มีการต่อบทกับนักแสดงที่รับบทเป็นแก้วและเจ๊นิ่มมากขึ้นเพื่อให้การแสดงออกมาดีที่สุด	ให้ทำworkshopมากกว่าคนอื่นๆและก็ให้นักแสดงที่รับบทเป็นแก้วช่วยส่งอารมณ์การแสดงโดยใช้การแสดงแบบOutside inช่วยด้วย
17/12/2017	workshop1	แก้ว	นักแสดงไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องการแสดงเพราะเคยผ่านการแสดงมาแล้วแต่จะมีปัญหาในด้านการเต้นนิดหน่อยเพราะต้องรับบทเป็นโคโยตี้	การเต้นให้เต้นแบบเซ็กซี่และเป็นตัวของตัวเองมากที่สุดและเปิดคลิปโคโยตี้ให้ดูเพื่อเป็นแนวทางการเต้น

วัน/เดือน/ปี	กิจกรรม	นักแสดง	พัฒนาการ/ปัญหาที่พบ	แนวทางการแก้ไข
18/12/2017	workshop2	โชค	นักแสดงมีพัฒนาการการแสดงที่ดีขึ้น ทั้งเรื่องการรับส่งอารมณ์และการแสดงที่เป็นธรรมชาติมากขึ้นและสามารถอิมโพไวท์ได้	
18/12/2017	workshop2	แก้ว	การเต้นดีขึ้นมากหลังจากที่ได้ดูคลิปโคโยตี้ทำให้ดูเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้นและการแสดงก็ดียิ่งขึ้นและได้ช่วยต่อบทกับนักแสดงที่จะเล่นด้วยเพื่อให้การแสดงออกมาดีที่สุดและจะมีความเขินๆเมื่อต้องเล่นบทกับศักดิ์เพราะพึ่งเคยเจอกันครั้งแรก ทำให้ต้องให้มีการรู้จักกันและให้มีความเคยชินกัร	
18/12/2017	workshop2	เจ๊นิ่ม	การแสดงมีความธรรมชาติเพราะด้วยความเป็นครูสอนการแสดงอยู่แล้ว ทำให้การแสดงดูมีความธรรมชาติแต่จะมีปัญหาตรงเรื่องการจำบทเพราะด้วยความที่อายุมาก ทำให้จำบทผิดอยู่หลายครั้งและบางทีไม่ค่อยมีการปรับบท เช่นปรับเป็นใช้คำพูดให้ถูกปากมากขึ้น	แก้ปัญหาโดยการให้นำบทกลับมาและให้ไปจำว่าประโยคนี้เป็นยังไงและก็ให้ปรับคำพูดบางคำให้เข้าปากตัวเองมากขึ้น
18/12/2017	workshop2	นพ	ด้วยความที่ในบทมีคำพูดค่อนข้างยาวและมีการอิมโพไวท์เป็นหลักทำให้บางทีมีปัญหากับการจำบทหรือจำได้ก็เหมือนท่องบางทีอินเนอร์ไม่มาและต้องปรับการแสดงให้ดูธรรมชาติ	ให้ทำการอิมโพไวท์การแสดงออกมาว่าจะพูดประมาณไหนแล้วมาปรับให้เข้ากับเรื่องมากที่สุด
18/12/2017	workshop2	ศักดิ์	ด้วยความที่ต้องเล่นคู่กับนักแสดงที่ได้รับบทแก้วทำให้บางทีมีเกรงๆไปบ้างและจะมีปัญหาด้านการพูดเพราะต้องรับบทเป็นโคศก ทำให้ต้องมีการฝึกการพูดว่าควรพูดยังไงท่าทางยังไง สีหน้าแบบไหน	ให้ดูคลิปวีดีโอที่เกี่ยวกับอาชีพโคสกและลองฝึกพูดดูว่าควรพูดยังไงท่าทาง น้ำเสียงเป็นยังไงเพื่อให้ออกมาสมจริงที่สุด
		หมวดเหลิม	มีปัญหาเรื่องการแสดงที่เป็นธรรมชาติ และท่าทางบางอย่างที่ไม่ค่อยเหมือนตำรวจทำให้ต้องปรับการแสดงและดูเป็นตำรวจมากขึ้นและมีปัญหาเรื่องการจำบท	เรื่องการแสดงให้ฝึกการแสดงให้ดูธรรมชาติและเรื่องบทให้นำบทกลับบ้านและให้จำบทและฝึกการอิมโพไวท์ว่าการแสดงควรเป็นยังไง

วัน/เดือน/ปี	กิจกรรม	นักแสดง	พัฒนาการ/ปัญหาที่พบ	แนวทางการแก้ไข
24/12/2017	workshop3	โชค	มีปัญหาเรื่องการขี่มอเตอร์ไซค์นิดหน่อยในช่วงแรกเพราะยังไม่คุ้นชิน แต่พอคุ้นชินแล้วทำได้ดีและมีความเท่และมีการใส่ลีลามากขึ้นและเริ่มขี่ขึ้นตรงรถไต่ถังได้แล้ว	ให้ฝึกขี่ไปเรื่อยๆจนกว่าจะคุ้นชินและให้คนช่วยดันเพื่อให้รถสตาร์ทติด

4.3.2.7 การตัดสินใจเลือกนักแสดง

4.3.2.7.1 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท โชค

(ภาพประกอบ: ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบท โชค)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท โชค คือ

(ภาพประกอบ:ผู้ที่มารับบทโชค)

ผู้ที่มารับบท โชค : ณัฏฐ์วรจิต อุดมลิขิตวงศ์ (อู๊ด)

อายุ 22 ปี น้ำหนัก 60 กิโลกรัม ส่วนสูง 173เซนติเมตร

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. มีบุคลิกภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับที่วิเคราะห์ตัวละครมากที่สุด
2. มีความเข้าใจความคิดและทัศนะคติภายในของตัวละครมากที่สุด
3. เป็นนิสิตจากสาขาการแสดงที่ได้รับการฝึกฝนจากการเรียนในชั้นเรียนและเคยมีประสบการณ์ในการเล่นภาพยนตร์สั้นมาก่อน
4. สามารถขับรถจักรยานยนต์ได้

4.3.2.7.2 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท แก้ว

(ภาพประกอบ: ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบท แก้ว)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท แก้ว คือ

(ภาพประกอบ:ผู้ที่มารับบทแก้ว)

ผู้ที่มารับบท แก้ว : สาริชา เลี้ยงรักษา (โลมา)

อายุ 22 ปี น้ำหนัก 55 กิโลกรัม ส่วนสูง 165 เซนติเมตร

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1. มีบุคลิกภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับที่วิเคราะห์ตัวละครมากที่สุด
2. มีความเข้าใจความคิดและทัศนะคติภายในของตัวละครมากที่สุด
3. เป็นนิสิตจากสาขาการแสดงที่ได้รับการฝึกฝนจากการเรียนในชั้นเรียนและเคยมีประสบการณ์ในการเล่นภาพยนตร์สั้นมาก่อน
4. สามารถเต้นได้ในระดับดี
5. สามารถแต่งการเปิดเผยได้

4.3.2.7.3 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท เจ้นิ่ม

(ภาพประกอบ: ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบท เจ้นิ่ม)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท เจ้นิ่ม คือ

(ภาพประกอบ:ผู้ที่มารับบทเจ้นิ่ม)

ผู้ที่มารับบท โชค : ทรงพร ณ บางช้าง (หน่อย)

อายุ 55 ปี น้ำหนัก 58 กิโลกรัม ส่วนสูง 165 เซนติเมตร

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1.มีบุคลิกภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับที่วิเคราะห์ตัวละครมากที่สุด
2.มีความคิดทัศนะคติภายในมีความใกล้เคียง และเหมาะสมกับที่วิเคราะห์ตัวละครมากที่สุด
3.มีทักษะด้านการแสดงเนื่องจากเป็นนักแสดงและเป็นครูสอนการแสดงจากโรงเรียนบ้านดารา
4.สามารถเปลือยกายได้

4.3.2.4.4 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท นพ

(ภาพประกอบ: ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบท นพ)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท นพ คือ

(ภาพประกอบ:ผู้ที่มารับบทนพ)
ผู้ที่มารับบท โชค : บุณเรือง ปรากฏ(เพชร)

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1.มีบุคลิกภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับที่วิเคราะห์ตัวละครมากที่สุด
2.มีทักษะด้านการแสดงเนื่องจากเป็นนักแสดงและเป็นครูสอนการแสดงจากโรงเรียนบ้านดารา
3.สามารถออกถ่ายต่างจังหวัดได้

4.3.2.4.5 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท ศักดิ์

(ภาพประกอบ: ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบท ศักดิ์)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท ศักดิ์ คือ

(ภาพประกอบ:ผู้ที่มารับบทศักดิ์)

ผู้ที่มารับบท โชค : วิชาญ นิลทร (ชาณ)

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1.มีบุคลิกภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับที่วิเคราะห์ตัวละครมากที่สุด

2.มีทักษะด้านการแสดงเนื่องจากเป็นนักแสดงและเป็นครูสอนการแสดงจากโรงเรียนบ้านดารา

3.สามารถออกถ่ายต่างจังหวัดได้

4.3.2.4.5 การคัดเลือกนักแสดงที่รับบท จ่าเหลิม

(ภาพประกอบ: ผู้ที่มาทำการคัดเลือกบท จ่าเหลิม)

หลังจากที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยและชมทักษะทางด้านการแสดงของผู้ที่มาทำการคัดเลือกแล้วบุคคลภายในกลุ่มได้พูดคุยพิจารณารวมถึงปรึกษาคณาจารย์ผู้มีความรู้จึงสรุปการคัดเลือกนักแสดงที่รับบท จ่าเหลิม คือ

(ภาพประกอบ:ผู้ที่มารับบทจ่าเหลิม)
ผู้ที่มารับบท โชค : บุญทวี คมขำ

โดยมีเหตุผลในการตัดสินใจดังนี้

1.มีบุคลิกภายนอกใกล้เคียงและเหมาะสมกับที่วิเคราะห์ตัวละครมากที่สุด
2.มีทักษะด้านการแสดงเนื่องจากเป็นนักแสดงและเป็นครูสอนการแสดงจากโรงเรียนบ้านดารา
3.สามารถออกถ่ายต่างจังหวัดได้

4.3.3 การผลิตภาพยนตร์

4.3.3.1 แผนการทำงานกับฝ่ายต่างๆ

ฝ่ายอำนวยการสร้างภาพยนตร์ (Producer) ได้ดำเนินการประสานงานกับฝ่ายต่างๆตลอดการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ ตั้งแต่ขั้นตอน Pre-Production , Production จนถึง Post-Production โดยแบ่งงานตามหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ดังนี้

4.3.3.1.1 การทำงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์

ขั้นตอน Pre-Production เริ่มต้นด้วยการปรึกษาหารือและกำหนดทิศทางของภาพยนตร์ ให้เกิดความเข้าใจในเนื้อเรื่องและจุดประสงค์ของผลงานที่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อให้ง่ายต่อการค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ เมื่อเข้าใจทุกอย่างตรงกันแล้วจึงวางแผนการทำงาน ลงลึกไปถึงรายละเอียดต่างๆที่ต้องทำ ซึ่งได้แก่ ตารางการทำงานตั้งแต่ต้นจนจบ กำหนดช่วงวันและเวลาที่เหมาะสมในการถ่ายทำ จัดทำตารางการถ่ายทำ รวมไปถึงการเตรียมเอกสารที่จำเป็นเพื่อใช้ในการถ่ายทำ จัดลำดับการถ่ายทำให้เป็นไปตามความเหมาะสม โดยปรึกษาร่วมกับผู้กำกับภาพ และข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ต่างๆ เพื่อช่วยในการพิจารณาช่วงเวลาในแต่ละสถานที่ แต่ละซีนได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังได้ติดต่อไปตามสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายทำ วางแผนเตรียมความพร้อมในทุกๆด้าน เพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวกในการถ่ายทำให้ได้มากที่สุด

ขั้นตอน Production เนื่องจากผู้กำกับภาพยนตร์ ต้องรับบทบาทเป็นนักแสดงนำในเรื่องด้วย จึงทำให้เราทำงานร่วมกันในฐานะของนักแสดง กับ ผู้กำกับร่วม และเมื่อถึงวันถ่ายทำจริง ทำให้การทำงานค่อนข้างเป็นไปอย่างยากลำบากและล่วงเลยเวลาที่กำหนดไว้อย่างมาก จนทำให้ต้องเกิดการพูดคุยถึงลิมิตของผลงาน การลำดับความสำคัญและการให้เวลากับแต่ละสิ่งอย่างเหมาะสมเพื่อเป็นการเตือนสติผู้กำกับภาพยนตร์อยู่เสมอ

ขั้นตอน Post-Production ผู้อำนวยการสร้างและผู้กำกับภาพยนตร์ จะคอยดูและตรวจสอบงาน

ของผู้ตัดต่อภาพยนตร์ ผู้ทำดนตรีประกอบและผู้ออกแบบเสียงอยู่ตลอด เพื่อให้สามารถปรับปรุง ชี้แนะ และแก้ไขงานได้ทันทีและตรงตามความต้องการของผู้กำกับภาพยนตร์ อัพเดทงาน ดูความคืบหน้าของงานอย่างละเอียดในทุกๆขั้นตอน

4.3.3.1.2 การทำงานร่วมกับผู้กำกับภาพ

ขั้นตอน Pre-Production เริ่มจากการประชุมร่วมกัน และนำข้อสรุปที่ได้จากผู้กำกับภาพยนตร์ นำมาปรึกษาหารือถึงความเป็นไปได้ในการถ่ายทำ วางแผนจัดสรรงบประมาณที่ต้องใช้ในส่วนของการถ่ายทำ อธิบายถึงข้อจำกัดสถานที่ พื้นที่โดยรอบ ของแต่ละสถานที่ในแต่ละช่วงเวลา และประมาณเวลาที่จะใช้ในการถ่ายทำเพื่อให้ได้ข้อสรุปในการวางแผนการถ่ายทำ วางแผนเกี่ยวกับการจัดหาอุปกรณ์ทั้งหมดสำหรับการถ่ายทำ และจัดหาทีมงานสำหรับการถ่ายทำ

ขั้นตอน Production มีการทำงานร่วมกับผู้กำกับภาพ คือ การประสานงานในด้านอุปกรณ์ต่างๆที่ต้องใช้ในการถ่ายทำ มีการอำนวยความสะดวกในทุกๆด้าน เพื่อให้ผู้กำกับภาพและทีมงานสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ คอยแก้ปัญหาและประสานงานระหว่างผู้กำกับภาพและทีมงาน

4.3.3.1.3 การทำงานร่วมกับฝ่ายศิลป์

ฝ่ายศิลป์จะประกอบไปด้วย ฝ่าย Art Direction รวมไปถึง Props และ Location กับ ฝ่าย Costume ซึ่งผู้อำนวยการสร้างได้ทำการประชุมทำความเข้าใจร่วมกับฝ่ายศิลป์เพื่อให้เข้าใจไปในทิศทางเดียวกันคอยดูแลวางแผนและกำหนดการทำงานของฝ่ายศิลป์ จัดสรรและดูแลงบประมาณและประเมินค่าใช้จ่ายในทุกด้านของฝ่ายศิลป์ให้อยู่ในงบที่วางแผนเอาไว้ อีกทั้งคอยติดต่อประสานงานระหว่างฝ่ายศิลป์และสถานที่ต่างๆอีกด้วย

4.3.3.1.4 การทำงานร่วมกับผู้กำกับการแสดง

ขั้นตอน Pre-Production การทำงานเริ่มจากการประชุมและวางแผนการทำงาน เริ่มโดยการประกาศหานักแสดง การทำการคัดเลือกนักแสดง และเมื่อได้นักแสดงแต่ละบทลาทแล้ว จึงมีการจัด workshop เพื่อฝึกซ้อมและเตรียมความพร้อมให้กับนักแสดงแต่ละบทบาท เพื่อการเข้าถึงบทบาทและมีความคุ้นเคยกันของนักแสดงแต่ละคนร่วมกันกับทีมงานก่อนวันถ่ายทำ

ขั้นตอน Production มีการพูดคุยโดยอาศัยการทำงานผู้กำกับการแสดงเป็นสื่อกลางระหว่าง เรากับนักแสดงเพื่อพัฒนาบทบาทของตัวละครในแต่ละซีนให้เหมาะสมและมีความเข้ากันกับเนื้อเรื่อง

4.3.3.2 การวางแผนการถ่ายทำ

ในการสร้างสรรค์ผลงานภาพยนตร์นิพนธ์ ได้แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. Pre-Production
2. Production
3. Post-Production

โดยในแต่ละขั้นตอน ได้แบ่งการทำงานในหน้าที่ของแต่ละฝ่าย ดังนี้

4.3.3.2.1 ขั้นตอน Pre-Production (ขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ)

เริ่มจากการวางแผนให้สมาชิกในกลุ่มทำงานร่วมกันและร่วมกันเสนอความคิดเห็น สร้างแก่นของเรื่อง ของภาพยนตร์ กำหนดวัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงาน ประโยชน์ของการสร้างสรรค์ผลงาน รวมไปถึงประเด็นสำคัญที่จะปรากฏอยู่ในภาพยนตร์ เมื่อได้แนวทางการทำงานที่แน่นอนแล้ว จึงทำการค้นคว้าหาข้อมูลมุ่งไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อนำข้อมูลต่างๆมาใช้ในการสนับสนุนการทำงานในแต่ละด้าน เริ่มจากผู้เขียนบทที่ต้องสร้างสรรค์และทำการร้อยเรียงเรื่องราว ความเป็นไปของภาพยนตร์ไปพร้อมๆกับการปรึกษาหารือปรับและแก้ไข้เนื้อเรื่องกับสมาชิกในกลุ่ม และพัฒนากลายเป็นบทภาพยนตร์

ฝ่ายศิลป์ได้นำ Theme ของภาพยนตร์มาผ่านกระบวนการทางความคิดเพื่อใช้กำหนด Mood and Tone ของภาพยนตร์ ซึ่งหลังจากได้ Theme และ Mood and Tone มาได้ดึงเอาไอเดียเหล่านั้นมาเกิดเป็นภาพ concept image เพื่อช่วยในการสร้างสรรค์งานภาพยนตร์ แล้วจึงเริ่มทำงานในส่วนของการหา Reference ทั้งในส่วนของ Setting เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และพรอบต่างๆที่อยู่ในภาพยนตร์ อ้างอิงจากส่วนของการรีเสิท ควบคู่ไปกับความต้องการของผู้กำกับและฝ่ายต่างๆ หลังจากนั้นได้ทำการออกแบบงานในรูปแบบของ Key Visual และภาพ Sketch เพื่อให้ทุกคนได้เห็นภาพไปในทางเดียวกัน โดยมีการปรึกษากับอาจารย์และสมาชิกในกลุ่มตลอดการทำงาน เมื่อได้ข้อสรุปของงานแล้ว ฝ่ายศิลป์จึงดำเนินการหาอุปกรณ์ประกอบฉาก สถานที่ และเสื้อผ้าตามที่ได้ทำการออกแบบสร้างสรรค์ไว้ จนถึงช่วงเวลาก่อนถ่ายทำฝ่ายศิลป์ได้ทำการทดลอง Set ก่อนนำพรอบหรือสิ่งของต่างๆเข้าประกอบ

ฉากในวันจริง หลังจากนั้นจึงเข้าไปจัดเตรียมในสถานที่จริง รวมถึงการลองเสื้อผ้ากับตัวนักแสดง เพื่อให้พร้อมในการเตรียมตัวเข้าขั้นตอน Production

ฝ่ายการผลิตภาพยนตร์ ทั้งผู้อำนวยการสร้าง ผู้กำกับภาพยนตร์ และผู้กำกับภาพต้องมีการวางแผนการทำงานทั้งภาพรวมทุกๆด้านและในส่วนงานของตนเอง ผู้กำกับภาพจะมีการทำงานร่วมกับผู้กำกับภาพยนตร์ในเรื่องของมุมกล้องและการจัดไฟ รวมไปถึงเทคนิคต่างๆที่ต้องการในการถ่ายทำ ผู้อำนวยการสร้างจะประสานงานร่วมกับฝ่ายต่างๆ ทั้งการกำหนดวัน เวลา ในการนัดประชุมและนัดทำงาน รวมไปถึงการติดตามการทำงานของแต่ละฝ่ายอีกทั้งยังดูแลความพร้อมก่อนถ่ายทำและจัดตารางการถ่ายทำ ติดต่อไปยังสถานที่ต่างๆที่ใช้ในการถ่ายทำ เตรียมเอกสารต่างๆให้พร้อมเพื่อเตรียมเข้าสู่ขั้นตอน Production

ฝ่ายกำกับการแสดง จะทำการวิเคราะห์ลักษณะของตัวละคร หา Reference ในการค้นหาและคัดเลือกนักแสดง นำเสนอต่อสมาชิกในกลุ่มแล้วจึงประกาศหานักแสดงตาม Character ที่ได้กำหนดไว้ โดยทำการประกาศหาผ่านทาง Social Network และติดต่อหาทาง Modeling ต่างๆ มาทำการ Casting แล้วจึงคัดเลือกผู้ที่มีความเหมาะสมกับตัวละครของภาพยนตร์ รวมไปถึงการจัดกิจกรรม Workshop ให้กับนักแสดงเพื่อสร้างความรู้จักและคุ้นเคยในบทบาทของแต่ละตัวละครและทีมงานที่จะร่วมงานด้วย เพื่อเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการถ่ายทำก่อนการถ่ายทำสมาชิกในกลุ่มทุกฝ่ายได้มีการประชุมร่วมกัน เพื่อจัดหาทีมงานเพิ่มเติมที่จะมาช่วยเหลือ ดูแลในหน้าที่อื่นๆและประชุมหารือถึงการเตรียมความพร้อมในทุกๆด้าน รวมทั้งคาดเดาถึงปัญหาต่างๆที่อาจขึ้นในระหว่างการถ่ายทำและหาวิธีแก้ไขรับมือ พยายามทำงานกันอย่างรอบคอบ เพื่อให้ขั้นตอนการถ่ายทำเป็นไปอย่างราบรื่น และเตรียมพร้อมก่อนการถ่ายทำ

4.3.3.2.2 ขั้นตอน Production (ขั้นตอนการถ่ายทำ)

ฝ่ายผู้อำนวยการสร้างได้จัดวางการถ่ายทำเป็นเวลา 3 วัน ตามเงื่อนไขและข้อจำกัดต่างๆดังนี้ การถ่ายทำในคิวที่ 1 ในวันที่ 30 ธันวาคม เป็นการถ่ายทำที่วัดโกรกกรากในสถานที่ของบริเวณการเตรียมการงานประจำปีหลวงพ่อวัดโกรกกรากที่จะมีขึ้นในวันที่ 31 ธันวาคม บรรยากาศเต็มไปด้วยความวุ่นวายจากคนภายนอก จึงต้องอาศัยการประสานงานที่ดีของแต่ละฝ่าย สิ่งที่เป็นปัญหาในการถ่ายทำคือการล่วงเวลาที่วางเอาไว้ ด้วยเหตุผลของความไม่พร้อมของนักแสดง เนื่องจากผู้รับผิดชอบกำกับการแสดงไม่ใส่ใจในบทบาทหน้าที่ของตัวเองมากที่ควร ประกอบกับการที่ผู้ดูแลนักแสดงและทำการฝึกซ้อมนักแสดงไม่สามารถเดินทางมาร่วมถ่ายทำได้ จึงทำให้ทั้งผู้กำกับ ผู้กำกับร่วม และผู้ช่วยผู้กำกับต้องปรึกษากันเกี่ยวกับการปรับแก้การแสดงของนักแสดงอยู่บ่อยครั้ง และวางแผนสำหรับการถ่ายทำในลำดับถัดไป การถ่ายทำในลำดับถะดมานั้น เป็นไปตามแผนการทำงานที่ได้วางเอาไว้ เนื่องจากสถานที่ในการถ่ายทำสามารถควบคุมสิ่งต่างๆได้ ทำให้นักแสดงมีสมาธิมากขึ้นไม่มีสิ่งเร้าใดมารบกวน ในส่วนของผู้กำกับที่รับบทเป็นนักแสดงนั้นก็สามารถทำได้อย่างเต็มที่โดยไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ เนื่องจากได้มีการมอบหมายงานในแต่ละส่วนให้แต่ละฝ่ายได้รับผิดชอบตามหน้าที่ของตน ในครั้งผู้อำนวยการสร้างจะคอยดูภาพรวมของการถ่ายทำทั้งหมด ให้คำปรึกษาพร้อมหาทางออกให้กับปัญหาที่เกิดขึ้นของสมาชิกทุกคนในทีมตามแต่ละสถานการณ์ รวมไปถึงการกำกับร่วมกับภาพยนตร์ด้วย

4.3.3.2.3 ขั้นตอน Post-Production (ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ)

ขั้นตอน Post-Production เริ่มจากการนำ Footage ที่ถ่ายทำเลือกตามที่ได้จด Camera Report ไว้ นำมาจัดเรียงให้เป็นเรื่องราวตาม Storyboard หลังจากนั้นจึงปรับแก้จังหวะการตัดต่อเพื่อสร้างอารมณ์ร่วมระหว่างผู้ชมกับภาพยนตร์ให้มากขึ้น หลังจากนั้นจึงทำการส่งไฟล์ภาพยนตร์ไปให้ศิลปินแก้สี ปรับปรุงและแก้ไขสีของภาพยนตร์ให้เป็นไปตาม Mood and Tone ที่ได้กำหนดไว้ ในขณะเดียวกันได้ทำการส่งไฟล์เสียงของภาพยนตร์ให้กับ Sound Designer ให้ได้มีการออกแบบเสียงและแก้ไขจุดบกพร่องเรื่องเสียงในภาพยนตร์ และ ส่งไฟล์ภาพยนนตร์ให้กับ

Music composer สำหรับการทำดนตรีประกอบภาพยนตร์ หลังเสร็จสิ้นกระบวนทั้งหมดแล้ว จึงนำไฟล์ภาพและเสียงทั้งเสียงของภาพยนตร์และดนตรีประกอบ มารวมเข้าด้วยกันโดยอาศัยการทำงานร่วมกันระหว่าง Editor และ Sound Mixer แล้วจึงนำไฟล์ภาพยนตร์สำเร็จมาประกอบกับ Subtitle เพื่อให้เกิดเป็นภาพยนตร์นิพนธ์ที่สมบูรณ์ ซึ่งระหว่างการทำงานทุกๆขั้นตอนก็จะมีการ Update ให้สมาชิกในกลุ่มได้รับรู้และแสดงความคิดเห็นเป็นระยะเพื่อนำไปปรับแก้ไข ลด เพิ่มเติมในบางส่วน ก่อนนำส่งอาจารย์ตามกำหนดระยะเวลาเพื่อนำมาพัฒนาให้เกิดเป็นผลงานที่สำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งต้นไว้

ฝ่ายศิลป์ มีการออกแบบจัดทำภาพ Poster เพื่อใช้ในการโปรโมทภาพยนตร์สั้น และจัดเตรียมงานออกแบบบูทสำหรับงานนิทรรศการจัดแสดงภาพยนตร์นิพนธ์

4.3.3.3 Story Board

SCENE 1

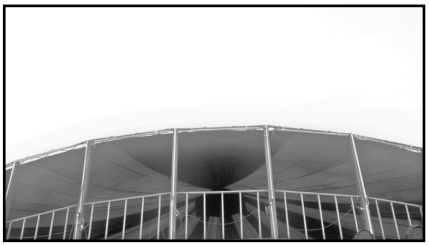

Insert รถไต่ถัง

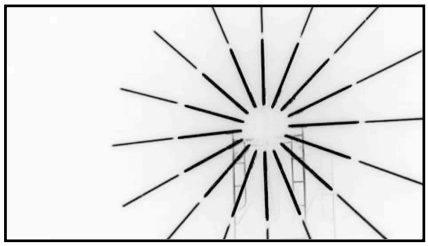

Insert ไฟหมุนงานวัด

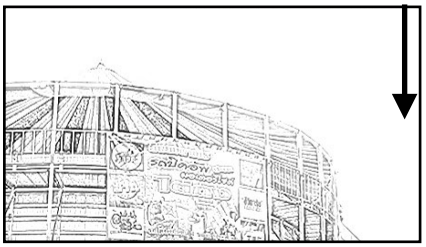

Insert รถไต่ถัง

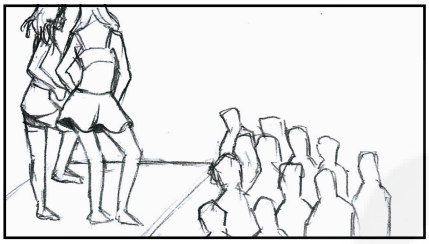

LS โคโยตี้กำลังเต้นอยู่บนเวทีเพื่อเรียกผู้ชม

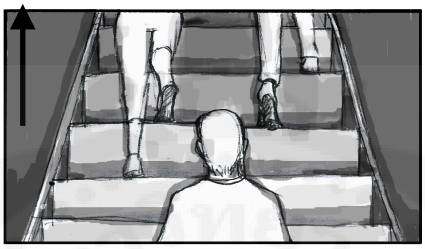

MS ตามหลังคนขึ้นบันได

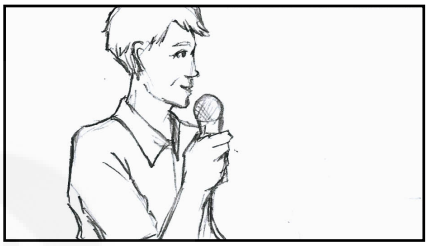

MS ศักดิ์พูดเชิญชวนให้เข้ามาดูมาชมการแสดง

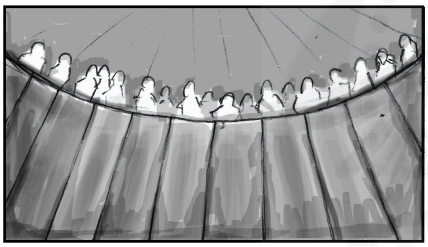

LS/LA คนดูมองลงมาในถัง

LS/LAคนงานติดป้ายไวนิลข้างถัง

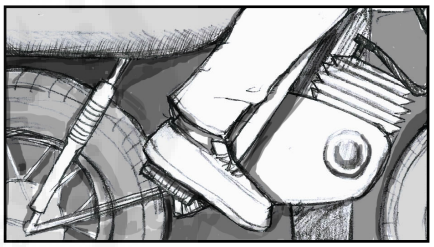

CU สตาร์ทมอเตอร์ไซค์

SCENE 2

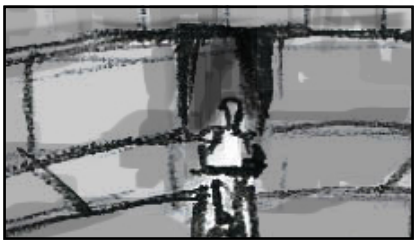

รับหน้าโชคขับรถเข้ามาในถัง

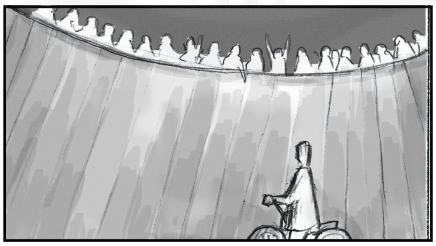

LS/LA คนดูมองลงมาในถัง

โชคมองคนดู

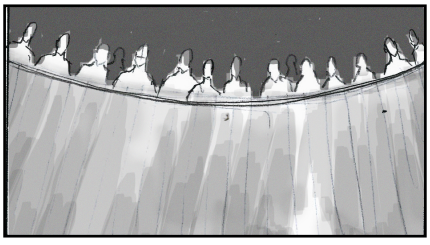

LS คนดูมองลงมาในถัง

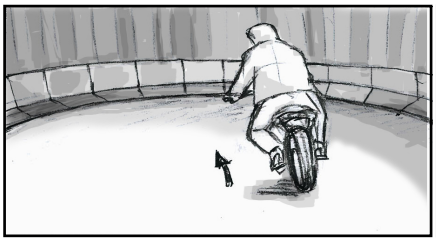

LS โชคเร่งเครื่องไต่ขึ้นถัง

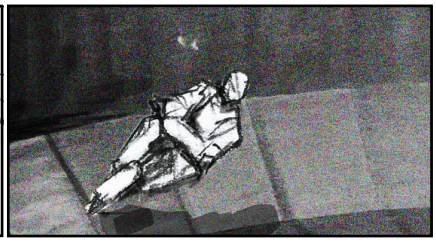

LS โชคไต่ขึ้นข้างถัง

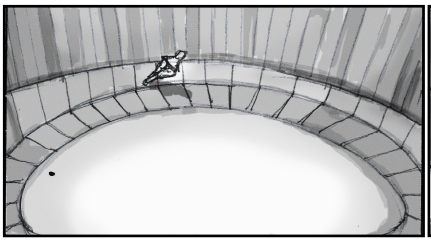

LS/HA โชคไต่ขึ้นข้างถัง

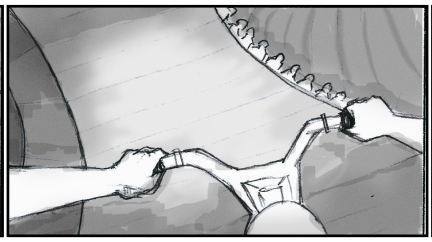

POV โชคขับรถไต่ถัง

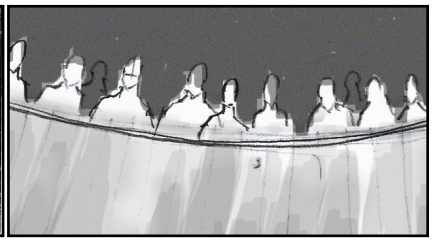

คนดูมองโชคที่กำลังทำการแสดง

MS ผู้หญิงกำลังชมการแสดงรถไต่ถัง

MS มอเตอร์ไซค์ขับผ่านหน้า
จนผู้หญิงผมปลิว

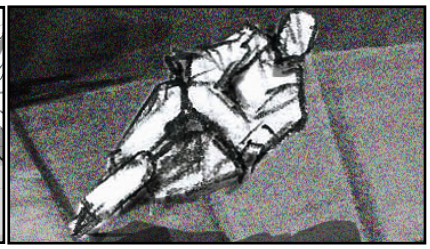

LS โชคกำลังขับรถไต่ถัง

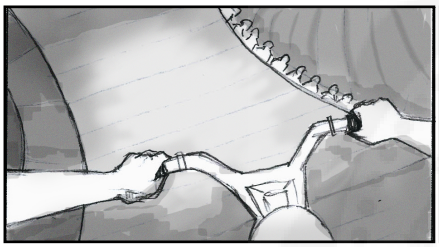

POV โชคขับรถไต่ถัง

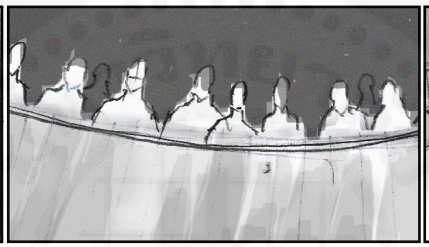

คนดูมองโชคที่กำลังทำการแสดง

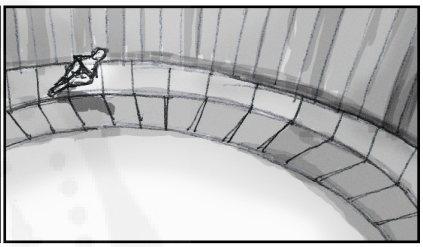

LS/HA โชคขับลงพื้น

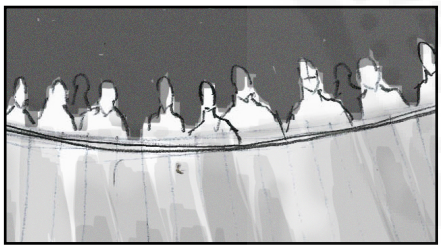

คนดูมองโชคที่กำลังทำการแสดง

LS คนงานตั้งวงเหล้าหน้าเต็นท์

Top Shot เทเหล้าใส่แก้ว

MSCU ลุงนพคุยกับโชค

MSCU โชคคุยกับลุงนพ

Top Shot น้ำแข็งหมด

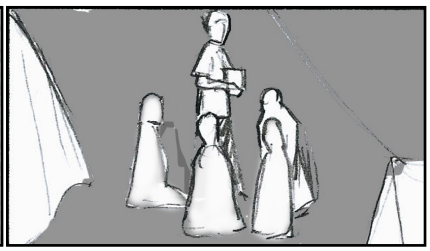

LS โชคลุกไปตักน้ำแข็ง

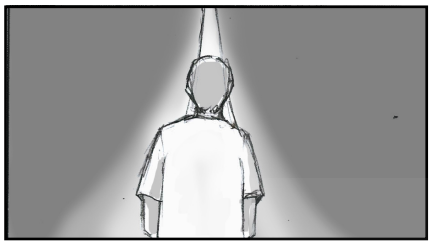

MS โชคเดินไปตักน้ำแข็ง
Track ตามหลัง

MS ศักดิ์โยกเอว

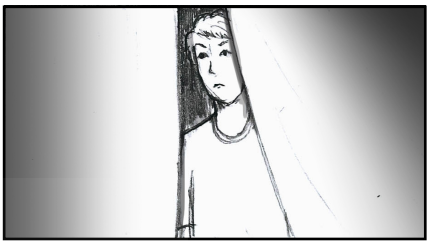

MS หน้าโชคมองเหตุการณ์ข้างใน

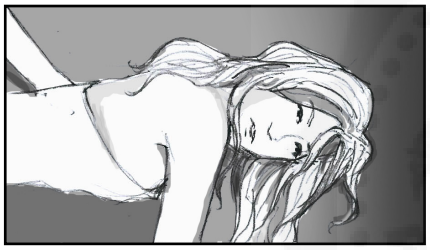

MS แก้วมองมาทางโชค

CUโชคหลบสายตาแก้ว

Top Shot ตักน้ำแข็ง

SCENE 5

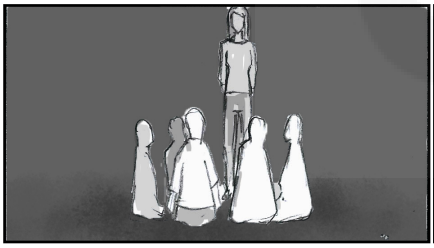

LS เจ๊นิ่มเดินเข้ามาในวงเหล้า

MLS ลุงนพรับขวดเหล้าจากเจ๊นิ่ม

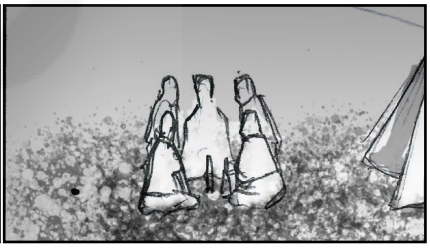

LS บทสนทนาในวงเหล้า

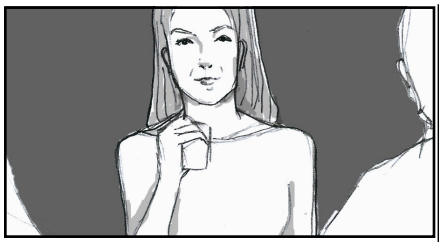

MS เจ๊นิ่มยกแก้วแล้วดื่ม

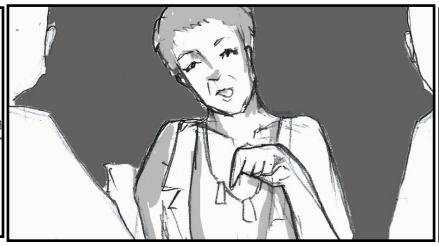

MS ลุงนพเมา

ผ่านเวลา

MS เจ๊นิ่มยื่นแก้วเหล้าให้โชค

MS โชคกระดกแก้วดื่ม

SCENE 6

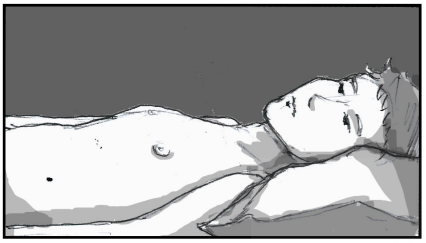

MS โชคลืมตาตื่น

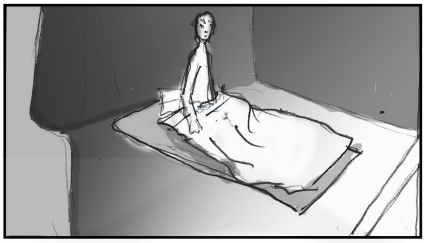

LS โชคตื่นขึ้นมา หันซ้าย-ขวา

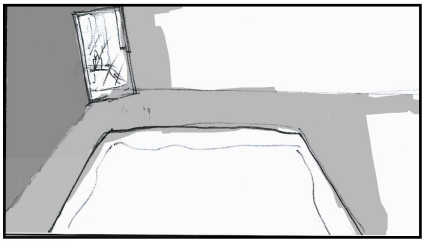

LS/POVโชคมองไปรอบๆเตียง

FLASH BACK

CS เจ๊นิ่มโยก ขืนใจโชค

CS มือเจ๊นิ้มจิกไปที่หน้าอกโชค

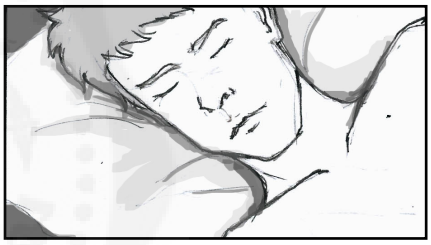

CS รับหน้าโชคสีหน้าทรมาน

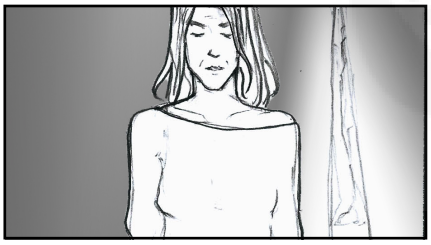

MS/POVโชคเห็นเจ๊นิ่มกำลังขืนใจ

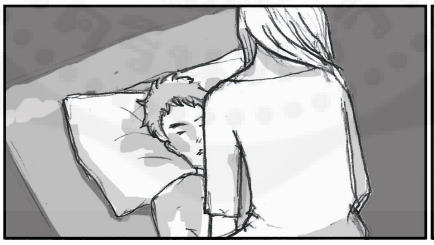

MLS จากด้านหลังเห็นเจ๊นิ่มกำลังขืนใจ

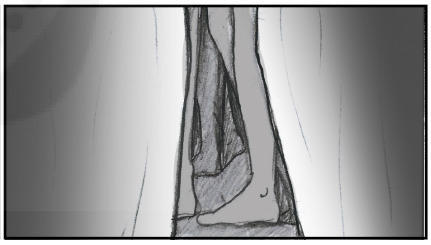

CU เห็นเงาคนข้างนอกเดินผ่านไปมา

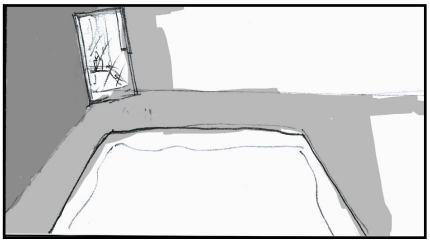

LS/POVโชคมองตัวเองในกระจก

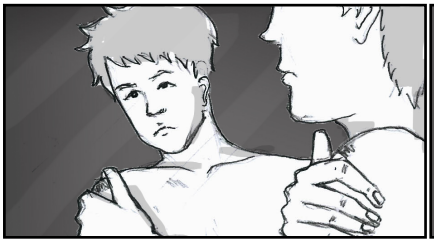

CU/POVโชคเอามือลูบไล้รอยช้ำที่ตัว

MCU รับหน้าโชคสีหน้าทรมาน

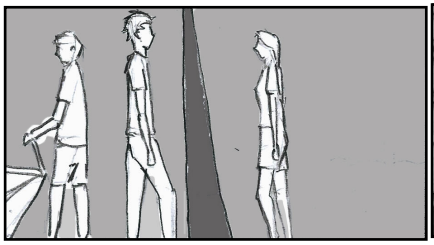

LS เห็นคนงานหน้าเต็นท์

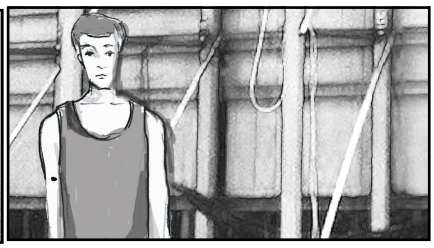

MLS/ POVโชคเห็นคนงานมองมา

MS คนงานมองมาที่โชค

MLS. โชคหลบสาตาแล้วเดินออกไป

LS โชคเดินไปหาแก้วที่นั่งซักผ้าอยู่

MS โชคคุยกับแก้วว่าเป็นอะไรกับศักดิ์

MS/HA-POV แก้วคุบกับโชค

MS โชคคุยกับแก้ว

LS โชคเดินออกไป

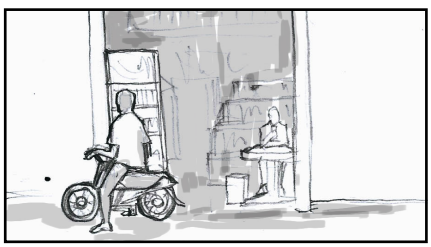

LS โชคขับมอเตอร์ไซค์ผ่านหน้าร้านชำ
แล้วเห็นตำรวจจึงขับย้อนกลับมาอีกครั้ง

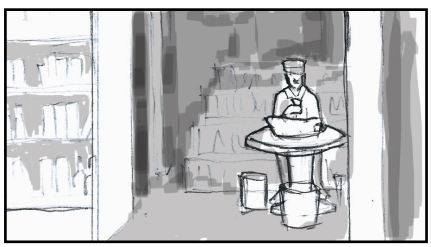

LS /POVโชคเห็นจ่าเหลิม
กำลังนั่งอ่านหนังสือพิมพ์อยู่

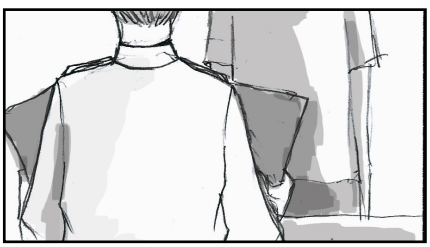

MS จ่าเหลิมลดหนังสือพิมพ์ลง

MS โชคคุยกับจ่าเหลิม

MS จ่าเหลิมคุยกับโชค

SCENE 10

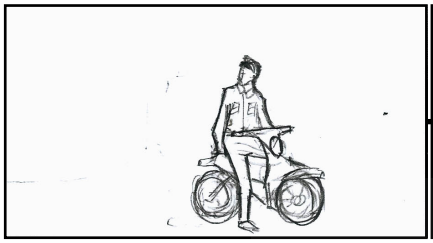

LS จ่าเหลิมขับมอเตอร์ไซค์มาจอด

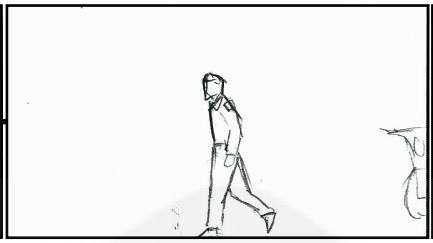

LS เดินไปที่ถัง

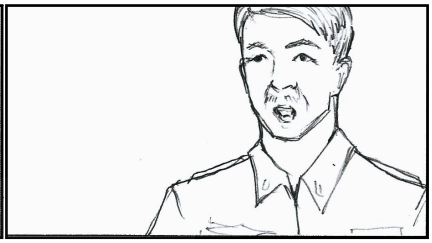

MCU จ่าเหลิมตะโกนเรียกเจ๊นิ่ม

MCU โชคแอบชะเง้อมอง

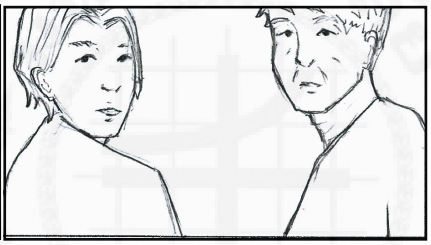

MCU คนงานชะเง้อมอง

MCU เจ๊นิ่มออกมาและคุยกับจ่าเหลิม

MCU คุยโทรศัพท์

MCU เจ๊นิ่มหันมามองโชค

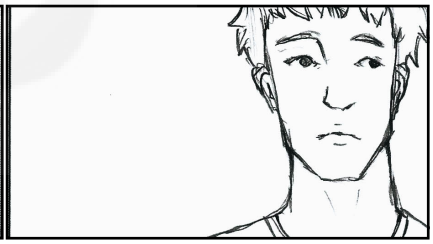

CU โชคหลบสายตา

SCENE 11

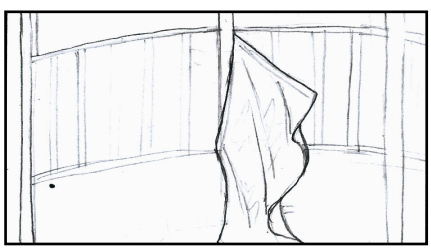

LS ป้ายถูกปลด

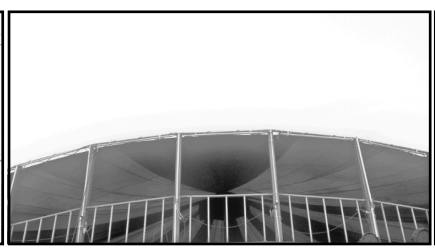

Insert ผ่านเวลา

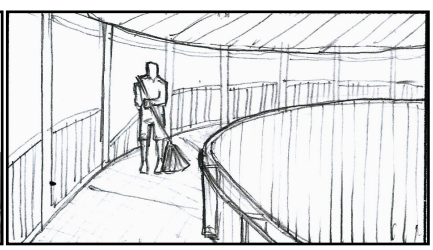

LS โชคกวาดขยะ

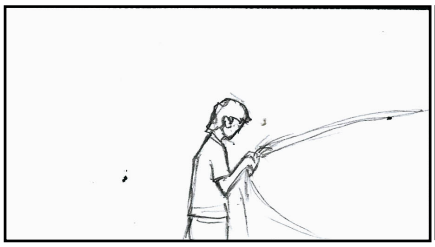

LS โชคมองลงไปที่ถัง

ผ่านเวลา

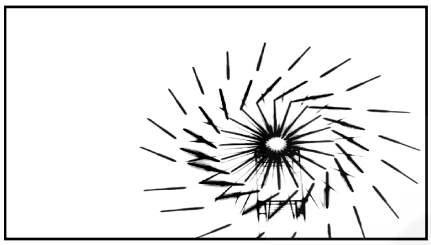

Insert ไฟหมุนงานวัด

CU โชคมองแก้ว

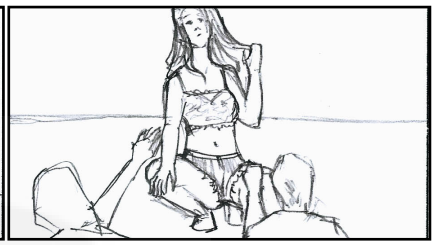

LS/POV ผู้ชายเอาเงินยัดตามตัวแก้ว

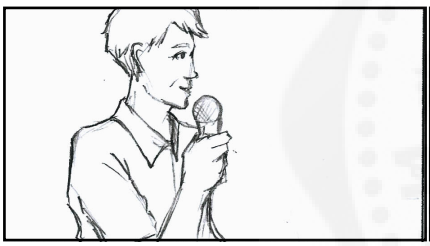

MS ศักดิ์พูดเชียร์แก้ว

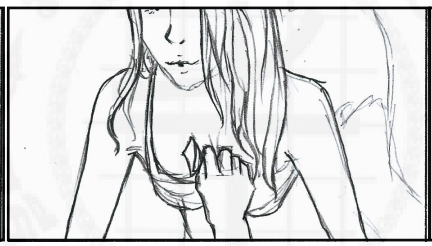

CU เห็นมือเอาเงินเหน็บตามจุดลับที่ตัวแก้ว

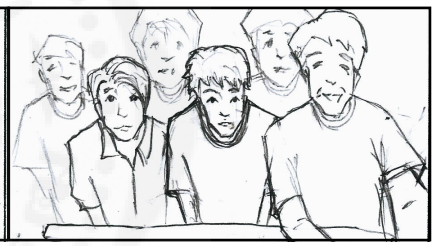

MS โชคท่ามกลางคนดูโคโยตี้

LS โคโยตี้กำลังเต้น

SCENE 12

MSแก้วหยิบเงินตาตัวมานับ

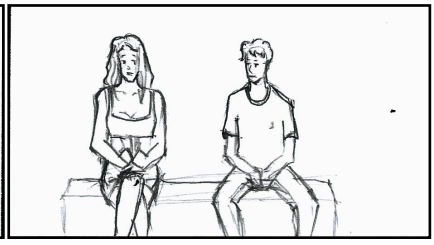

MLS บทสนทนาระหว่าโชคและแก้ว

MSแก้วพูดไปนับเงินไป

MSโชคพูดกับแก้ว

SCENE 13

MLS โชคเดินเข้ามาหาลุงนพ

MS โชคคุยกับลุงนพเรื่องอยากกลับมาขับรถอีกครั้ง

SCENE14

MLS โชคกำลังถอดเสื้อ

MLS เจ๊นิ่มเดินเข้ามาในเต็นท์โชค

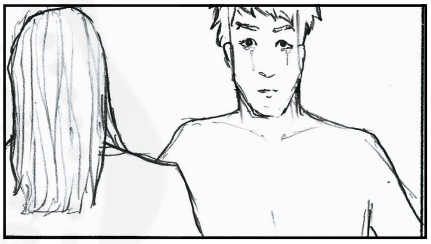

MS เจ๊นิ่มคุยกับโชค

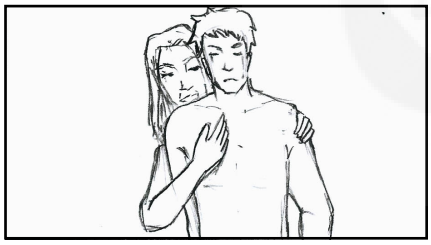

MSเจ๊นิ่มประชิดตัวโชค

MCU ลุงนพเดินผ่านเห็นเหตุการณ์
แต่ก็หลบสายตาโชค

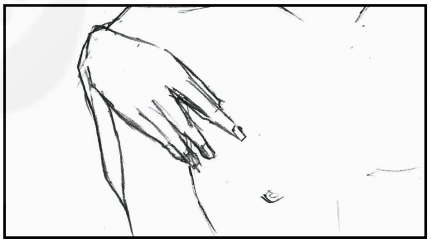

CU เจ๊นิ่มลูบไล้ตามตัวโชค

FLASH BACK

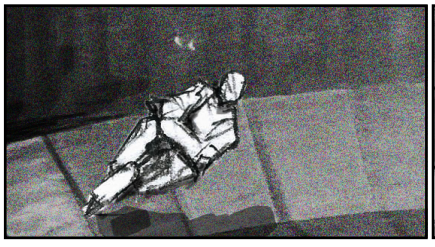

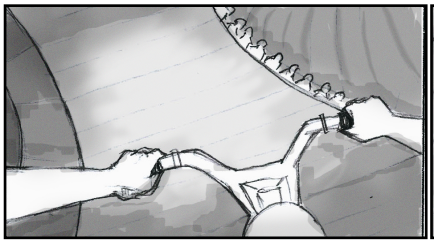

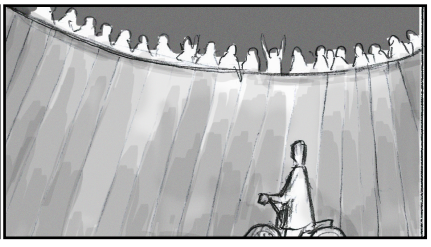

โชคนึกถึงเหตุการณ์ตอนที่เคยขับขึ้นแสดงรถไต่ถัง

SCENE 14A

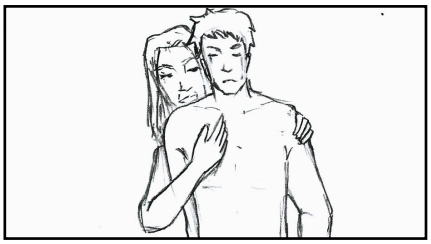

MSเจ๊นิ่มลูบไล้ตามตัวโชค

SCENE 15

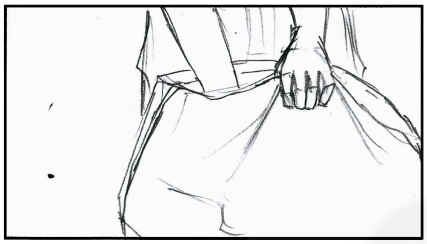

CU โชคยัดเสื้อผ้าใส่กระเป๋า

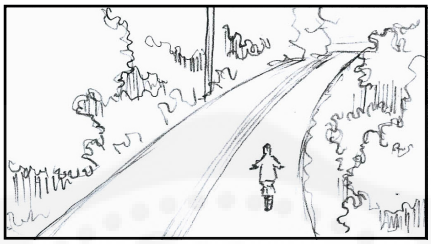

LS โชคขับรถออกไป

MCU รับหน้าโชคขับมอเตอร์ไซค์

SCENE 15A

Insert ผ่านเวลาเห็นต้นหญ้าข้างทาง

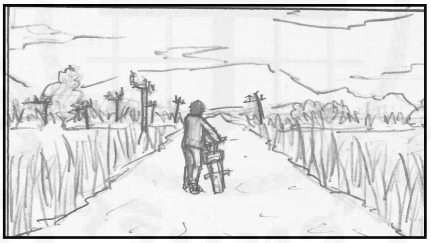

Full Shot มอเตอร์ไซค์น้ำมันหมด
จึงหยุดและเดินต่อ

MCU สีหน้าโชคเหนื่อยล้า

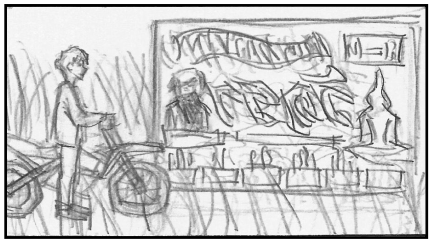

LS รับด้านข้างโชคเข็นมอเตอร์ไซค์
มาหยุดที่ป้าย มัจจุราชกระดูกดำ

MS/OTS ผ่านไหล่โชคเห็นป้าย

CU / POV โชคมองป้าย

SCENE 15B

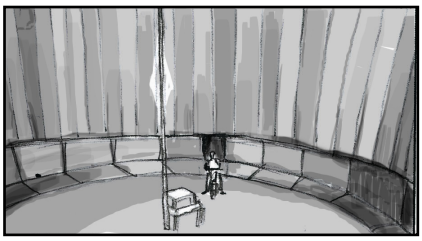

LS/ HA โชคกลับมาที่ถังอีกครั้ง

MS เจ๊นิ่มมองไปที่โชค

SCENE 16

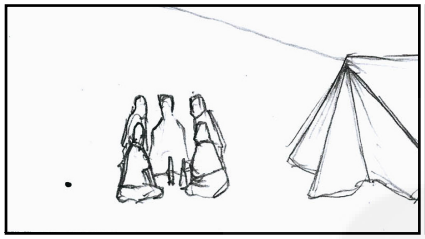

LS คนงานตั้งวงเหล้า

MS ลุงนพกำลังพูดโอ้อวด

MS ชัยคุยกับลุงนพ

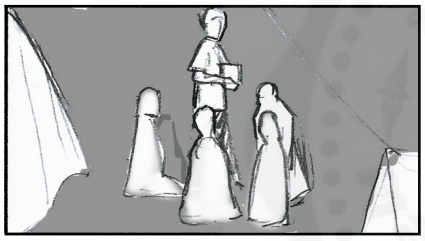

LS ชัยเดินไปตักน้ำแข็ง

SCENE 17

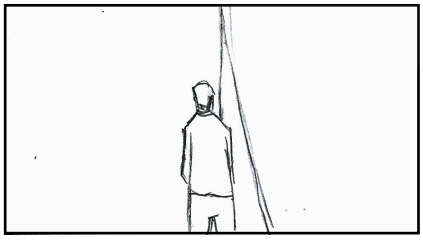

MS ชัยเดินไปตักน้ำแข็ง
Track ตามหลัง

MS ศักดิ์โยกเอว

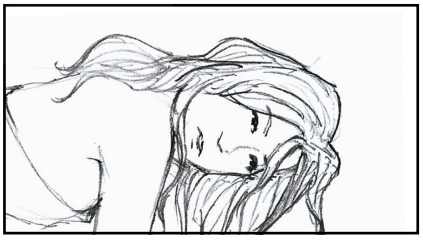

MS แก้วมองชัย

CU ชัยมองเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

4.3.3.4 การถ่ายทำภาพยนตร์

หลังจากบทภาพยนตร์เสร็จ ก็เข้าสู่ขั้นตอนตีความออกมาเป็นภาพ ได้มีการปรึกษากับผู้กำกับถึงอารมณ์และสารที่ต้องการสื่อสารในแต่ละฉากเพื่อให้สามารถถ่ายทอดออกมาได้ตามที่ผู้กำกับต้องการมากที่สุด โดยสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในฐานะผู้กำกับภาพคือ ภาษาภาพ ได้แก่ การจัดองค์ประกอบภาพ การเคลื่อนกล้อง แสงและสี นอกจากนี้ยังต้องเลือกใช้อุปกรณ์ให้เข้ากับภาพยนตร์เพื่อให้เกิดความสะดวกและประโยชน์สูงสุดในด้านการส่งเสริมเนื้อหาของภาพยนตร์

4.3.3.4.1 การจัดองค์ประกอบภาพ ทางผู้กำกับภาพได้มีการวางขนาดภาพให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่ต้องการจะเล่าในคัทนั้นๆ ขนาดภาพที่เลือกมาใช้ได้แก่ ภาพขนาดกว้าง เป็นภาพขนาดกว้างเห็นพื้นที่รอบๆ แสดงให้เห็นสภาพแวดล้อมและสถานที่ ภาพขนาดกลาง ให้เห็นตัวละครหนึ่งตัวหรือมากกว่า ให้เห็นการตอบโต้ปฏิสัมพันธ์ หรือแม้กระทั่งสีหน้าและอารมณ์ ภาพขนาดใกล้ ใช้เพื่อเน้นย้ำจุดที่มีความสำคัญเป็นพิเศษ เช่น สีหน้าของตัวละคร มือที่สัมผัสไปตามที่ต่างๆ

(ภาพประกอบ: การใช้ภาพขนาดกว้างในภาพยนตร์)

(ภาพประกอบ: การใช้ภาพขนาดกลางในภาพยนตร์)

(ภาพประกอบ: การใช้ภาพขนาดแคบในภาพยนตร์)

4.3.3.4.2 การเคลื่อนกล้อง การเคลื่อนไหวกล้องในเรื่องมีด้วยกันสองวิธีคือการตั้งเลี้ยงเฟรมภาพบนขาตั้งกล้อง การแพนกล้องแบบสะบัด(Whip pan)และการเคลื่อนกล้องแบบHand-Held

4.3.3.4.2.1 การเลี้ยงเฟรมบนขาตั้งกล้อง เป็นลักษณะที่ใช้มากที่สุดของเรื่อง โดยภาพจะออกมานิ่งและขยับตามตัวละครเพียงเล็กน้อย ใช้ใน Shot เล่าเรื่องปกติไม่เน้นความหวือหวาหรือเร้าอารมณ์

4.3.3.4.2.2 การเคลื่อนกล้องแบบสะบัด เป็นลักษณะการแพน (Pan) กล้องอย่างรวดเร็ว โดยในเรื่องใช้ตามตัวละครตอนขับมอเตอร์ไซค์ไต่ถัง ให้ความรู้สึกรวดเร็วและอันตราย

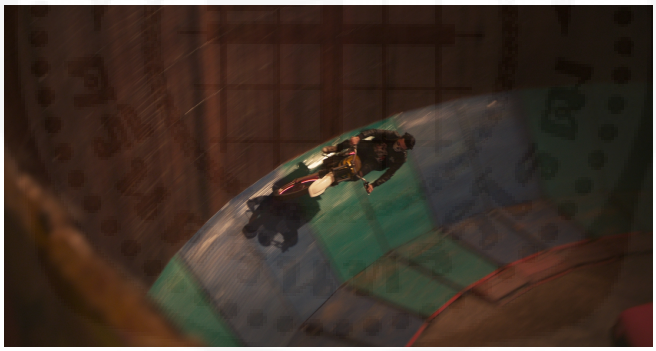

(ภาพประกอบ: การเคลื่อนกล้องแบบ Whip-pan ในภาพยนตร์)

4.3.3.4.2.3 การเคลื่อนกล้องแบบ hand-held ใช้ตามตัวละครที่กำลังเคลื่อนที่ โดยให้ความรู้สึกลุ้นระทึก เร้าอารมณ์ เหมือนพาคนดูเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์นั้น

(ภาพประกอบ: การเคลื่อนกล้องแบบ Hand-Held ในภาพยนตร์)

4.3.3.4.3 การจัดแสง จุดเด่นในการจัดแสงของหนังเรื่องนี้คือการจัดแสงในรถไต่ถัง โดยผู้กำกับต้องการให้ถังดูคล้ายกับโคลอสเซี่ยม(Colosseum) ในสมัยโรมัน ส่วนตัวโชคก็คือนักรบที่โดนผู้คนจับจ้อง จึงเกิดการตีความและต่อยอด โดยใช้ไฟที่มีกำลังสูง ให้แสงสีส้ม มีใช้ให้มีลักษณะคล้ายไฟ Spot light คล้ายกับในละครเวที

(ภาพประกอบ: การใช้ไฟลักษณะคล้ายไฟ Spot light คล้ายกับละครเวทีในภาพยนตร์)

นอกจากนั้นยังมีการจัดแสงแบบ High-Contrast ซึ่งพบได้บ่อยในเรื่อง โดยตัวหนังมีหลายฉากที่ต้องแสดงออกถึงความลึกลับ น่ากลัว ด้านมืดในจิตใจ การจัดแสงลักษณะนี้จึงถูกนำมาใช้ โดยใช้แสงที่มีลักษณะแข็ง(Hard light)ตั้งอยู่ในทิศทางที่จะสร้างให้เกิดเงาขึ้นในภาพ

(ภาพประกอบ: การจัดแสงแบบ High-Contrast ในภาพยนตร์)

4.3.3.4 อุปกรณ์ในการถ่ายทำ

ภาพยนตร์เรื่องนี้เลือกใช้กล้อง Sony PXW-FS7 ซึ่งเป็นกล้องของวิทยาลัย ทำให้ประหยัดงบไปได้เยอะ ในส่วนของเลนส์เราได้รับการสนับสนุนจากบริษัท วี.เอส.เซอร์วิส จำกัด โดยเราพยายามเลือกเลนส์ที่มีภาพลักษณะโดดเด่นเฉพาะตัว มีลักษณะเป็นเลนส์ที่เรียกว่า Vintage Lens หรือเลนส์ที่ให้ภาพที่มีความรู้สึกถึงภาพยนตร์เก่าๆในยุคฟิล์ม

เลนส์ที่ผ่านการคิดเลือกมาได้ในที่สุดคือเลนส์ Cooke Panchro ที่มีลักษณะภาพไม่คมมาก มี Flare ที่สวยงามและได้ลักษณะโดดเด่นเฉพาะของเลนส์ยี่ห้อ Cooke

4.3.3.5 การตัดต่อภาพยนตร์

ในส่วนการตัดต่อทีมงานผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์ได้มีการวางแผนการทำงานตั้งแต่เริ่มเขียนบทว่าจะเล่าเรื่องแบบไหน ถ่ายอย่างไรและจะตัดต่อยังไง เพราะจะได้เป็นการวางแผนการทำงานล่วงหน้าและด้วยเพราะเวลาในการทำ post-production ที่น้อยทางทีมงานผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์จึงพยายามที่จะคิดวางแผนให้จบตั้งแต่ในขั้นตอน pre-production และจะใช้เทคนิคการตัดต่อมาช่วยเล่าเรื่องราวได้อย่างไรบ้าง ในช่วงเริ่มต้นทีมงานผู้สร้างสรรค์ภาพยนตร์ใช้การทำ Storyboard เป็นเหมือนการเรียบเรียงชอตไว้ก่อนเพื่อให้เห็นภาพรวมโครงสร้างของการเล่าเรื่องโดยวาดเหมือนกับ Cut ที่จะปรากฏในภาพยนตร์ตามลำดับทุกช็อต ซึ่งในส่วนของการตัดต่อนี้จะมีความสำคัญมากสำหรับ

ภาพยนตร์เรื่องนี้ที่มีความประสงค์ที่จะออกแบบโครงสร้างการเล่าเรื่องให้มีความเป็นวังวนและมีการเกิดขึ้นซ้ำๆ รวมทั้งมีความชัดเจนในแง่ของภาพ(Visual) ของการเกิดซ้ำ ทีมผู้สร้างสรรค์ได้ถ่ายทำตาม Storyboard และตัดต่อตาม Storyboard โดยมีการแก้ไขและลำดับต่างออกไปเพียงส่วนน้อย ทั้งนี้เพื่อเป็นการแก้ไขส่วนที่ผิดพลาดจากการถ่ายทำ เพื่อทำให้การเล่าเรื่องจากการตัดต่อราบรื่นและผู้ชมเห็นโครงสร้างการเล่าเรื่องให้มีความเป็นวังวนและมีการเกิดขึ้นซ้ำชัดเจน

ในขั้นตอนการตัดต่อนั้น ใช้โปรแกรม Adobe Premiere Pro CC ในการตัดต่อเพราะสามารถมองเป็น timeline ได้อย่างชัดเจนสามารถจัดการฟุตเทจได้อย่างเป็นระบบและผู้ตัดมีความชำนาญ โดยภาพยนตร์มีหลากหลายอารมณ์ในแต่ละซีเควนและในซีนที่ขับเคลื่อนเรื่องราวไปข้างหน้า จึงใช้เทคนิคที่แตกต่างกันไปตามความเหมาะสมเพราะจะต้องใช้การตัดต่อช่วยเรื่องการตัดสลับนักแสดงหลักกับตัวแสดงแทนในซีนรถไต่ถังให้ดูจริงดูแล้วเชื่อว่านักแสดงเป็นคนขับจริงๆ รวมไปถึงการใช้เทคนิคการตัดต่ออื่นๆมาช่วยให้ลำดับภาพมีความราบลื่นขึ้น

ในส่วนของการตัดต่อภาพยนตร์ ผู้ตัดต่อเลือกที่จะเน้นการตัดต่อดังต่อไปนี้

4.3.3.5.1 Repetition Rhythm

เป็นการตัดต่อโดยการใช้ภาพซ้ำเป็นการเน้นย้ำให้เป็นถึงความเป็นวังวนของเรื่อง ตามที่ภาพยนตร์เรื่องนี้ที่มีความประสงค์ให้เห็นโครงสร้างการเล่าเรื่องให้มีความเป็นวังวนและมีการเกิดขึ้นซ้ำไม่จบสิ้น และเน้นย้ำให้คนดูจดจำภาพหรือข้อมูลในเรื่องเพื่อให้สามารถติดตามเรื่องราวได้ดีขึ้น

4.3.3.5.2 L Cut และ J Cut

เป็นการตัดต่อโดยใช้เสียงมาก่อนภาพ และภาพมาก่อนเสียง ใช้ในการเล่าเรื่อง ในฉากที่มีบทสนทนา เพื่อให้ระหว่างการสนทนามีความต่อเนื่อง รวมไปถึงใช้กับการขึ้นเพลงประกอบและเสียงแอมเบียนซ์ระหว่างซีนให้การตัดต่อมีความรู้สึกที่ราบรื่นและต่อเนื่องขึ้น

4.3.3.5.3 Hard Cut

ใช้ในการเล่าเรื่องเป็นหลัก เป็นการตัดต่อที่แบบคัตชนคัตโดยไม่ใช้ทรานซิชั่น เพื่อการเล่าเรื่องอย่างต่อเนื่องและรื่นไหล มีความสมจริงตามรูปแบบที่ต้องการจะนำเสนอเรื่องที่มีความเป็นจริงของสิ่งที่เกิดขึ้นในเรื่องราว

4.3.3.5.4 Cutting on Action

เป็นการตัดต่อที่เน้นใช้เทคนิคการสัมพันธ์ระหว่างช็อต และการกระทำของตัวละครในช็อตนั้นๆ เพื่อขับเคลื่อนแรงจูงใจของตัวละครให้โดดเด่นขึ้น รวมทั้งการขับอารมณ์ของฉากที่มีอารมณ์ของความระทึกและสนุกสนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการใช้ในฉากที่ตัวละครขับรถไต่ถัง

4.3.3.5.5 Cut Away

เป็นการตัดต่อที่ระหว่างอยู่ในฉากหนึ่ง แล้วตัดไปอีกช็อตหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับฉากนั้น ใช้เพื่อเล่าเสริมภูมิหลัง, ห้วงความสำนึกคิดและบริบทของตัวละคร รวมทั้งใช้เพื่อเป็นการเชื่อมช็อตระหว่างฉาก เพื่อสร้างความกลมกลืนหรือเบี่ยงเบนความสนใจของผู้ชม

4.3.3.5.6 Montage

เป็นการตัดต่อโดยใช้ช็อตหนึ่งต่อกับอีกช็อตหนึ่งเพื่อเกิดความหมายใหม่ และยังเป็นการตัดต่อภาพอย่างรวดเร็วเพื่อช่วยเรื่องระยะเวลา ช่วยส่งเสริมบริบทของภาพยนตร์ และยังช่วยให้เกิดความหมายเช่นเดียวกัน ผู้สร้างสรรค์ใช้

การตัดต่อนี้เพื่อช่วยกระชับระยะเวลาของภาพยนตร์ ใช้เพื่อการแสดงการเปลี่ยนผ่านของเวลาและใช้เพื่อขับเน้นอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครในแต่ละห้วงขณะ อย่างเช่นในซีนที่ตัวเอกถูกข่มขืนครั้งที่สองใช้การตัดต่อแบบ Montage มาช่วยให้การเล่าเรื่องบอกเล่าความคิดในจิตใจและขับเคลื่อนอารมณ์ของเรื่องได้มากขึ้น

4.3.3.5.7 Jump Cut

การตัดต่อภาพตั้งแต่ 2 ช็อตขึ้นไปอย่างปัจจุบันทันด่วน ที่ทำให้ภาพเกิดสะดุด หรือขาดความต่อเนื่อง ซึ่งมันส่งผลโดยตรงต่ออารมณ์ผู้ชม การตัดต่อที่ทำลายกฎเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายๆ อย่าง Continuity Editing ทำให้เกิดการ ‘กระโดด’ ในด้านของเวลาหรือพื้นที่ ซึ่งใช้ในซีนวงเหล้าที่มีจังหวะของการผ่านเวลาตัวละครเริ่มเมาและใช้การตัดต่อแบบ Jump Cut มาช่วยให้การเล่าเรื่องกระชับและเร้าอารมณ์ได้มากขึ้น

4.3.3.5.8 Match Cut

การตัดต่อแบบ Match Cut ก็มีความหมายที่เฉพาะเจาะจงถึงรูปแบบการเชื่อมต่อช็อตที่ให้ความรู้สึกกลมกลืนอย่างรูปธรรม นั่นคือ มีความคล้ายกันของรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ สี การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นภาพในช็อต รวมถึงการจัดองค์ประกอบภาพเพื่อให้เมื่อนำชอตมาต่อกันได้อย่างแนบเนียนและราบรื่นรวมไปถึงยังสามารถให้ความหมายในทางสัญญะได้ อย่างในภาพยนตร์จะมีภาพของวงกลมที่ปรากฏจากรถไต่ถัง, ชิงช้า, ม้าหมุนและอื่นๆ ไฟหมุนซึ่งสามารถใช้ Match Cut ในการเชื่อมชอตและให้ความหมายได้อย่างดี

4.3.3.5.9 Dynamic Cut

เป็นการตัดต่อจากช็อตหนึ่งไปยังอีกช็อตหนึ่งอย่างรวดเร็ว เพื่อเปลี่ยนการกระทำเปลี่ยนความต่อเนื่อง และเปลี่ยนอารมณ์ของผู้ชม โดยมักยังคงความต่อเนื่องของเรื่องราวหรือเหตุการณ์ไว้ระดับหนึ่ง แต่มักจะมีการข้ามเวลาและพื้นที่อย่างทันทีทันใด เป็นการเพิ่มระดับความสนใจและความรู้สึกมีส่วนร่วมกับเหตุการณ์ของผู้ชม เช่นในซีนที่มีการเต้นโคโยตี้ได้ใช้ Dynamic Cut เข้ามาเพื่อส่งอารมณ์ไปยังซีนต่อไป ช่วยให้เห็นการเน้นย้ำของเรื่องราวมากขึ้น

4.3.3.6 การย้อมสีภาพยนตร์

เนื่องจากภาพยนตร์มี setting เปิดขึ้นในประเทศไทยจึงมีการออกแบบการทำสีให้บ่งบอกถึงสภาพแวดล้อมของประเทศไทยมาที่มีความเป็นเขตร้อน ด้วยความที่เรื่องนี้เล่าโดยอ้างอิงถึงสถานที่ที่มีอยู่จริงและประเด็นปัญหาของสังคมที่เกิดขึ้นจริง การใช้สีจึงค่อนข้างที่จะมีความดิบไม่ได้ใช้การเกรดสีสร้างลุคของสีภาพยนตร์ให้ดูไกลตัวคนดูมากเพื่อที่คนดูจะได้ดูแล้วสามารถเชื่อและติดตามเรื่องไปได้จนจบ โดยการออกแบบสีภาพยนตร์จะเริ่มตั้งแต่การเขียนบทโดยจะทำงานร่วมกันกับผู้กำกับภาพและฝ่ายออกแบบ เพื่อให้ได้โครมสีที่วางแผนไว้โดยจะจัดแสงตามอารมณ์ของเรื่องในช่วงต่างๆของเรื่องจริงๆเพื่อหลีกเลี่ยงการทำลุคสีของภาพโดยใช้โปรแกรมในระบบดิจิตอลซึ่งเป็นวิธีที่ดั้งเดิมและยังให้ความรู้สึกที่มีความคลาสสิคเข้ากับบริบทแวดล้อมภายในภาพยนตร์

(ภาพประกอบ : การใช้สีในภาพยนตร์จาก Adventureland)

ในช่วงซีนที่เป็นกลางวันจะให้ภาพติดออกไปทางโทนเหลืองให้ความรู้สึกเป็นพื้นที่เขตร้อนต่างจังหวัด และในซีนที่เป็นงานวัดกลางคืนจะมีการจัดแสงเป็นสีต่างๆ เช่น แดง, ม่วง, เหลือง, เขียว, น้ำเงิน และแสงบรรยากาศอื่นๆในงานวัดมาช่วยเสริมอารมณ์การเล่าเรื่องให้ดูจริงและสมบูรณ์ขึ้น โดยจะมีการใช้โครมสีบอกเล่าอารมณ์ของเรื่อง ผู้สร้างสรรค์เลือกที่จะสร้างให้สีโดดเด่นมีความสดเพื่อสื่อให้ถึงความเป็นเด็กที่กำลังอยู่ในช่วงเวลาอยากรู้อยากลอง และการต่อสู้กับปัญหาที่เผชิญ

(ภาพประกอบ : การใช้สีในภาพยนตร์จาก Diamond Island)

ในช่วงต้นจะให้ความรู้สึกที่มีความยิ่งใหญ่ จะใช้สีสันที่สดและโครมสีโทนอุ่นเพื่อขับอารมณ์ของเรื่องที่ทุกอย่างกำลังเป็นไปได้ด้วยดีตัวเอกประสบความสำเร็จกับการขับรถไต่ถัง แสงไฟในถังก็จะมีความฟุ้งและใช้สีเหลืองให้ความรู้สึกยิ่งใหญ่เป็นหลัก โดยจะมีสีของแสงนีออนสีต่างๆที่ให้ความรู้สึกล่อลวงกับสถานที่นี้ จนกระทั่งในช่วงท้ายของเรื่องที่เป็นความรู้สึกหดหู่และตัวละครรู้สึกถึงความพ่ายแพ้ โครมสีโดยรวมทั้งหมดจะลดความสดลง โครมสีจะใช้โครมเย็นเข้ามาเสริมอารมณ์การเล่าเรื่องมากขึ้น บรรยากาศภายในถังจะดูเยือกเย็นขึ้นตามอารมณ์เรื่องที่มีความหม่นและหดหู่เพื่อให้สอดคล้องกับอารมณ์ของภาพยนตร์ที่ต้องการนำเสนอความเป็นวังวน การถูกกดขี่ การต่อสู่ และสะท้อนความรู้สึกที่เกิดขึ้นของตัวละคร

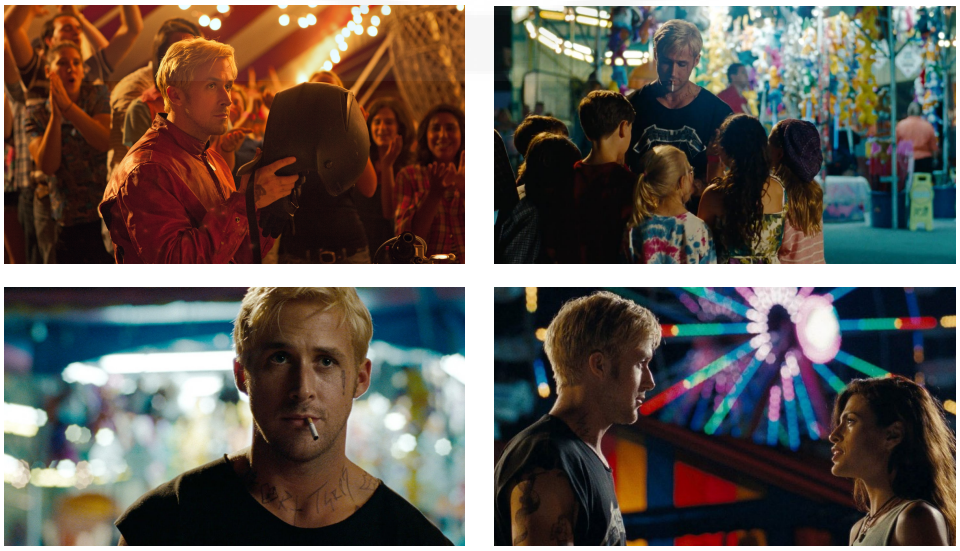

(ภาพประกอบ : การใช้สีในภาพยนตร์จาก The Place Beyond the Pines)

4.3.3.7 เสียงในภาพยนตร์

4.3.3.7.1 เสียงบรรยากาศ (Ambience)

เนื่องจากสถานที่ที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์เป็นคาราวานรถไต่ถัง ซึ่งอยู่ในช่วงบริบทของงานวัดโดยรอบ

เสียงบรรยากาศในภาพยนตร์จึงประกอบไปด้วย เสียงประกาศจากโฆษกงานวัด เสียงผู้คนจอแจ เสียงเชียร์จากผู้ชมรถไต่ถัง เสียงเพลงจากเครื่องเล่นโดยรอบ นอกจากนี้ยังมีเสียงจิ้งหรีด และแมลงต่างๆ ในเวลากลางคืนอีกด้วย

4.3.3.5.2 เสียงประกอบฉาก (Foley)

มอเตอร์ไซค์ไต่ถัง เป็นองค์ประกอบหลักในการเล่าเรื่องต่างๆ เสียงประกอบฉากที่จะเกิดขึ้นนั่นคือ เสียงของมอเตอร์ไซค์ไต่ถังในรูปแบบต่างๆ เช่น การสตาร์ทรถ การเข้าเกียร์ การเร่งเครื่อง การดับเครื่องยนต์ เสียงล้อกระทบกับแผ่นไม้และแผ่นเหล็ก

วงเหล้า เป็นเหตุการณ์ในการเริ่มต้นเปิดเรื่องและปิดเรื่อง เสียงที่จะเกิดขึ้นคือ เสียงแก้วกระทบกัน เสียงตักน้ำแข็ง เสียงช้อนกระทบกับจานกับแกล้ม

ฉากแสดงการมีเพศสัมพันธ์ ในแต่ละซีนจะมีเสียงหายใจที่แตกต่างกันออกไปของแต่ละตัวละคร รวมถึงเสียงของวัสดุรอบๆตัวของตัวละครนั้นๆ เช่น เสียงของเตียงหวายในซีนที่โชคถูกเจ๊นิ่มข่มขืน เสียงของผ้าใบปูพื้นในซีนที่แก้วมีเพศสัมพันธ์กับศักดิ์

4.3.3.5.3 ดนตรีประกอบภาพยนตร์ (Score)

เนื่องจากภาพยตนร์ถูกขับเคลื่อนด้วยอารมณ์ของความตื่นเต้นเร้าใจในช่วงแรก และดำดิ่งลงไปในความรู้สึกของตัวละครในแต่ละช่วงเวลาที่แตกต่างกันออกไป ได้แก่ การต่อสู้ การเผชิญปัญหา ความสับสน ความพยายาม ความหวัง การยอมแพ้ และการยอมรับ ดนตรีในแต่ละช่วงจึงมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละ sequence

4.3.3.5.3.1 กลอง เบส และกีตาร์ไฟฟ้า

เป็นเสียงดนตรีจากวงดนตรีสมัยใหม่ ซึ่งใช้ในส่วนเปิดเรื่องที่เป็นการบอกเล่าถึงบริบทเพื่อเป็นการ set-up สถานที่ในเรื่องนั่นคือรถไต่ถัง โดยมีเทมโป้และจังหวะที่เร่งขึ้นและแผ่วลง ตามจังหวะการเคลื่อนไหวต่างๆของมอเตอร์ไซค์ไต่ถังที่ถูกขับเคลื่อนวิ่งวนอยู่ในถัง

4.3.3.5.3.3 เปียโน

เป็นเสียงที่ใช้เล่าเรื่องในส่วนของซีนอารมณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นภายในเรื่อง เพื่อขับเคลื่อนความรู้สึกของตัวละครและเหตุการณ์นั้นๆไปยังผู้ชม เช่น ความสับสน ความพยายาม ความหวัง การยอมแพ้ และการยอมรับ

4.3.3.5.3.5 ดนตรีจากการแต่งเสียง

มีการใช้เทคนิคแต่เสียง Revese, Reverbation, Echo และการปรับค่า Equalizer เพื่อให้เสียงมีความก้องกังวาล และทุ้มต่ำ เพื่อใช้ประกอบกับฉากที่ตัวละครอยู่ในภวังค์ หรือ ดำดิ่งลงไปในความรู้สึก

4.3.3.8 งบประมาณ

4.3.3.8.1 การประเมิณงบประมาณ

จากการวางแผนการทำงาน ทำให้สามารถประเมิณค่าใช้จ่ายโดยคร่าวได้ดังนี้

รายละเอียด	**จำนวนเงิน (บาท)**
สถานที่และอุปกรณ์ประกอบฉาก	80,000
เสื้อผ้านักแสดง	10,000
การเดินทาง	15,000
สวัสดิการ	30,000
อุปกรณ์การถ่ายทำ	26,000
Post-Production	14,000
ค่าตัวนักแสดง	30,000
ค่าใช้จ่ายฉุกเฉิน	25,000
รวม	**230,000**

(ตาราง: การประเมิณงบประมาณ)

4.3.3.8.2 การขอรับการสนับสนุน

ในขั้นตอนของการทำงานได้มีการขอรับการสนับสนุนต่างๆ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

4.3.3.8.1.1 บริษัท เมคอัพ เทคนิค อินเตอร์เนชันนอล
สนับสนุนผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางค์ มูลค่า 10,000 บาท

4.3.3.8.1.2 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส.ตะเพียนทอง เจ้าของกิจการบ่อดิน
สนับสนุนรถบรรทุกสิบล้อ ร่วมถ่ายทำโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดใด

4.3.3.8.1.3 ห้างหุ้นส่วนจำกัด ปฐมมงคล
เอื้อเฟื้อสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดใด

4.3.3.8.1.4 องค์การส่วนบริหาร ตำบลสนามจันทร์
เอื้อเฟื้ออุปกรณ์ประกอบฉาก และอำนวยความสะดวกขณะถ่ายทำภาพยนตร์โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดใด

4.3.3.8.1.5 แพริมน้ำชวัล
เอื้อเฟื้ออาหารสำหรับการถ่ายทำจำนวน 2 มื้อ

4.3.3.8.1.6 บริษัท วีเอส เซอร์วิส เอื้อเฟื้ออุปกรณ์สำหรับการถ่ายทำ

4.3.3.8.1.7 ทุนสนับสนุนผลงานจากการประกวดภาพยนตร์สั้น รางวัลชนะเลิศ
ร่วมกับบริษัทยูเมพลัส จำนวน 100,000 บาท

4.3.3.8.3 การบริหารจัดการงบประมาณ

หลังจากการขอรับการสนับสนุนจากหน่วยการต่างๆแล้ว ทำให้สามารถหักค่าใช้จ่ายในแต่ละส่วนออกไปได้เป็นจำนวนเงิน 25,000 บาท และมีเงินสำหรับใช้จ่ายในการถ่ายทำจำนวน 100,000 บาท และมีการเก็บเงินจากสมาชิกอีก คนละ 15,000 บาท จำนวน 7 คน รวมเป็นเงิน 105,000 บาท จึงทำให้มีเงินสำหรับใช้จ่ายในการถ่ายทำรวมถึงค่าใช้จ่ายฉุกเฉินต่างๆ จำนวน 205,000 บาท

เมื่อการถ่ายทำเสร็จสิ้นจึงมีการสรุปงบประมาณ ได้ดังนี้ เงินในแต่ละส่วนเป็นไปตามที่จัดสรรไว้ในการประเมินงบประมาณโดยทัวเฉลี่ยทุกรายการแล้ว โดยเงินในส่วนที่เหลือในส่วนต่างๆ ถูกใช้ในการถ่ายทำและเก็บอินเสิทเพิ่มเติมจำนวน 1 คิวการถ่ายทำ เป็นจำนวนเงิน 12,500 บาท และ สำหรับการจัดงานฉายภาพยนตร์นิพนธ์จำนวน 8,400 บาท

4.3.3.9 ตารางการวางแผนการทำงาน

October						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10 - 12 นำเสนอ Research			13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31 - 2 นำเสนอ Reference				

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนตุลาคม)

November						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
			31 - 2 นำเสนอ Reference		3 ลอยกระทง on lo รถไต่ถัง	4
5	6	7	8	9	10	11 Casting#1
12 Casting#1	13	14 - 16 นำเสนอ Story Board			17	18
19	20	21	22	23	24	25 Casting#2
25 Casting#2	27	28	29	30		

CASTING CALL
SCOUT LOCATION

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนพฤศจิกายน)

December						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12 - 14 Pre Production 1			15	16
17	18	19 - 21 Pre Production 2			22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนธันวาคม)

January						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

PRODUCTION

EDIT 1

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนมกราคม)

February						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12 - 16 Rough Cut					17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28			

EDIT 1

MUSIC COMPOSE SOUND DESIGN

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนกุมภาพันธ์)

March						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
				1	2	3
4	5	6	7	8	9 EDIT 2	10
11	12 - 16 Rough Cut2					17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28 EDIT 3 & SOUND MIXING	29	30	31

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนมีนาคม)

April						
Sunday	Monday	Tuesday	Wednesday	Thursday	Friday	Saturday
1	2 - 6 Final Present					7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21 - 22 Screen
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

(ตาราง: การวางแผนการทำงานเดือนเมษายน)

4.3.3.9 ตารางการถ่ายทำ

BREAKDOWN รถไต่ถัง

Call Time : 08.00 น.
Start Time : 09.00 น.

Director : อู๊ด (086-957-0798)
1st Ass : โลมา (092-651-9416)

Production Note :

วันเสาร์ที่ 30 ธันวาคม 2560
08.00 - 01.00 น.

รถไต่ถัง

shoot at : วัดโกรกกราก อ.เมือง จ.สมุทรสาคร

Q1

Producer : นิ้ง (098-262-6421)

สถานที่ : ลูกปัด (062-646-1935)
แยม (062-698-9651)

สวัสดิการ : ปาย (092-094-3401)

Shoot time	Sc.	Shot		Location	D/N	Description	Cast	Costume	Art/Props	Remark
ร้านชำ										
09.00 - 11.00	10	1	LS	ถนนหน้าร้านชำ	D	เห็นโชคขับมอเตอร์ไซค์ผ่านหน้าร้านขายของชำ ขับเลยเฟรมไป แล้วขับกลับมาอีก	อู๊ด	W1.3	มอเตอร์ไซค์โชค-หมวด, หนังสือพิมพ์,กาแฟหมวด	
		2	MCU	ร้านชำ	D	รับหน้าโชคนั่งอยู่บนมอเตอร์ไซค์มองเข้าไปในร้าน จนกระทั่งลุกเดินออกจากเฟรมไป	อู๊ด	W1.3		
		3	LS	ร้านชำ	D	แทนสายตาโชคเห็นหมวดเหลิมนั่งกินกาแฟอยู่	พ่อจุ่ม	W1		
		4	MCU	ร้านชำ	D	รับหลังโชคเดินตรงไปหาหมวดเหลิม เห็นหมวดเหลิมไกลๆ	อู๊ด พ่อจุ่ม	W1.3 W1		
		5	MS	ร้านชำ	D	ผ่านหลังหมวดเหลิมเห็นกำลังอ่านหนังสือพิมพ์ จากนั้นก็ลดหนังสือพิมพ์ลงเห็นโชคยืนอยู่ข้างหลังหนังสือพิมพ์	อู๊ด พ่อจุ่ม	W1.3 W1		
		6	MS	ม้านั่งร้านชำ	D	แทนสายตาหมวด โชคคุยกับหมวดเหลิม	อู๊ด	W1.3		
		7	MS	ม้านั่งร้านชำ	D	แทนสายตาโชค หมวดคุยกับโค	พ่อจุ่ม	W1		
		8	MS	โต๊ะบัญชีร้านชำ	D	เจ้าของร้านเงี่ยหูฟัง	ป้าวี		สมุดบัญชีเครื่องคิดเลข	
รถไต่ถัง										
12.00-13.00	พักกองกินข้าวเที่ยง									
13.00 - 14.00	17B	1	LS	หน้าถัง	D	เห็นโชคเดินกลับมาที่ถัง	อู๊ด	W6	มอเตอร์ไซค์โชค	
		2	MS	หน้าถัง	D	แทนตาโชคเข็นรถผ่านเจ๊นิ่ม เจ๊นิ่มพูดทัก	แม่หน่อย	W4		
		3	MS	หน้าถัง	D	แทนตาเจ๊นิ่มมองโชคเข็นรถผ่าน หน้าโชคเศร้า	อู๊ด	W6		
14.00-15.00	14	1	LS	บนถัง	D	เห็นโชคกวาดขยะ	อู๊ด	W6	ไม้กวาด	
		2	MS	บนถัง	D	รับข้างโชคกำลังก้มดูรถไต่ถัง	อู๊ด, พี่เบส	W6	มอเตอร์ไซค์พี่เบส(สีแดง)	
		3		บนถัง หน้าถัง ข้าง	D	Insert ผ่านเวลา ดิน ฟ้า อากาศ	เก็บ Insert รถไต่ถังซีนกลางวันทั้งหมด			
15.00-17.00	11	1	MS	หน้าถัง	D	รับเฉียงโชคนั่งอยู่บนมอเตอร์ไซค์รอตำรวจ	อู๊ด	W1.3	มอเตอร์ไซค์โชค	
		2	LS	หน้าถัง	D	เห็นหมวดเหลิมขับมอเตอไซค์มาจอดแล้วเดินตรงมาที่ถัง	พ่อจุ่ม	W1	มอเตอร์ไซค์หมวดเหลิม, ถุงกับข้าว, มอเตอร์ไซค์โชค	
		3	MCU	หน้าถัง	D	รับหน้าหมวดเหลิมตะโกนเรียกเจ๊นิ่ม	พ่อจุ่ม	W1		
		4	MCU	ข้างถัง	D	รับเฉียงโชคชะเง้อมอง	อู๊ด	W1.3		
		5	MCU	ข้างถัง	D	รับหน้าลุงนพและทีมงานชะเง้อมอง	จารเพชร ทีมงาน 1คน	W2		

(ตาราง: การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่ 1 แผ่นที่ 1)

Shoot time	Sc.	Shot		Location	D/N	Description	Cast	Costume	Art/Props	Remark
					รถไต่ถัง					
15.00-17.00	11	6	MCU	หน้าถัง	D	ผ่านไหล่หมวดเหลิมเห็นเจ๊นิ่มเดินมา หยุด แล้วพูด	พ่อจุ่ม แม่หน่อย	W1 W2	มอเตอร์ไซ หมวดเหลิม, ถุงกับข้าว, มอเตอร์ไซค์โชค,โทรสับ หมวดเหลิม	
		7	MCU	หน้าถัง	D	ผ่านไหล่เจ๊นิ่ม เห็นหมวดเหลิมพูดกับเจ๊ คุยโทรศัพท์ แล้วเดินออกไป	แม่หน่อย พ่อจุ่ม	W2 W1		
		8	MCU	หน้าถัง	D	รับข้างเจ๊นิ่ม หันมามองทางโชค	แม่หน่อย	W2		
		9	CU	ข้างถัง	D	โชคหลบตาเจ๊นิ่ม	อู๊ด	W1.3		
		10	LS	หน้าถัง	D	เห็นหมวดเหลิมขึ้นมอเตอไซค์ขับไป	พ่อจุ่ม	W1		
	1	2	LS	หน้าถัง	N	ทีมงานกำลังติดป้ายไวนิล	ทีมงาน 2		ป้ายไวนิลข้างถัง	
	12	1	LS	หน้าถัง	N	เห็นทีมงานปลดป้ายโชคลง ถ่ายตามตอนป้ายร่วงลงพื้น	ทีมงาน 2			
17.00-18.00	พักกองกินข้าวเย็น									
18.00-18.30	1	6	LS	หน้าเวทีหน้าถัง	N	ศักดิ์พูดเชิญชวนคน	พ่อชาญ	W1	ไมค์	
18.30-19.30	2	1	LS	หลังถัง	N	ทีมงานกำลังเดินควักไขว่ตัดกล้องไปมาอยู่ด้านหลังถัง	ทีมงาน 6	W1		
		5	MLS	หน้าประตูเข้าถัง	N	รับด้านหลังโชค เดินมาควบมอเตอไซค์แล้วบิดเข้าไปในถัง	อู๊ด	W1	มอเตอร์ไซค์โชค	
		4	CU	ข้างถัง	N	รับข้างเห็นเท้าคนสตาร์ทมอเตอไซค์	คนสตาร์ท			
		2	MLS	ในถังตรงกลางถัง	N	รับข้างเจ๊นิ่มและนักขับกำลังไหว้ โดยมีเจ๊นิ่มอยู่ข้างหน้า	แม่หน่อย นักขับ	W1 W1	หิ้งบูชา	
19.30-20.00	จัดไฟในถัง									
20.00-20.30	1A	1	LS	ในถัง	N	จากในถังเห็นคนดูก้มมองลงมาที่กล้อง	คนดู ประมาณ 120 คน (เด็ก 40/ผู้หญิง 40/		มอเตอร์ไซค์โชค	
		2	MS	ในถัง	N	รับข้างคนดูหญิงมองลงไปข้างล่าง	คนดูผู้หญิง			
20.30-21.30	3	1	LS	ในถัง	N	ถ่ายจากมุมคนดูเห็นโชคขับเข้ามาในถัง	อู๊ด	W1		
		2	LS	ในถัง	N	โชคบิดมอเตอไซค์ไปรอบๆ(ยังไม่ไต่)	อู๊ด	W1		
		3		ในถัง	N	เห็นด้านหลังมอเตอร์ไซค์ขับมาจอด หลังจากนั้นรถก็พุ่งขึ้นไปบนถัง	อู๊ด	W1		
		4	MS	ในถัง	N	คนดูเห็นโชคกำลังไต่ถังอยู่พอโชคขับผ่านกล้องไป จากนั้นก็แพนไปหาผู้หญิงคนดู	คนดู 120 คน	W1		
		5	LS	ในถัง	N	มุมต่ำจากด้านนอกถังเห็นคนดูและถังสั่นโยกเป็นคลื่น	คนด 120			
21.30-22.00	จัดไฟซีนผ้าดำ									
22.00-23.00	15	1	MLS	หลังถัง	N	ลุงนพนั่งอยู่ที่โต๊ะหันตรงให้กล้อง โชคเดินผ่านทางซ้ายเฟรม ลุงนพเรียก โชคไปนั่งข้างๆด้วย	จารเพชร-อู๊ด	W1 W1.3		
		2	MCU	หลังถัง	N	ผ่านไหล่ลุง เห็นโชคพูดกับลุง	อู๊ด-จารเพชร	W1.3 W1		
		3	MCU	หลังถัง	N	ผ่านไหล่โชค เห็นลุงนพพูดกับโชค	จารเพชร-อู๊ด	W3 W1.3		

(ตาราง: การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่ 1 แผ่นที่ 2)

Shoot time	Sc.	Shot		Location	D/N	Description	Cast	Costume	Art/Props	Remark
					รถไต่ถัง					
23.00-00.00	12	4	MS	หน้าเวทีหน้าถัง	N	รับเฉียงเห็นศักดิ์พูดเชียร์โคโยตี้	พ่อชาญ	W2	ไวนิลเวทีโคโยตี้,เงิน	
		2	MS	หน้าเวทีหน้าถัง	N	รับหน้าเห็นโชคท่ามกลางชายฉกรรจ์ ยืนมองขึ้นไปบนเวที	อู๊ด extraชาย	W2		
		3	MLS	หน้าเวทีหน้าถัง	N	รับเฉียงเห็นเหล่าโคโยตี้เต้น	โลมา โคโยตี้ 2 คน	W3		
		5	LS	หน้าเวทีหน้าถัง	N	แทนสายตาโชคเห็นผู้ชายเอาเงินเหน็บตามตัวแก้ว	โลมา ผู้ชายหื่น 1 คน	W3	ไวนิลเวทีโคโยตี้,เงิน	
		6	CU	หน้าเวทีหน้าถัง	N	เห็นมือเอาเงินไปเหน็บตามจุดลับของแก้ว	โลมา สแตนอินมือผู้ชายหื่น(เพื่อน	W3		
		7	CU	หน้าเวทีหน้าถัง	N	รับหน้าโชคมองแก้ว	อู๊ด	W2		
	2	3	LS	ข้างเวที	N	รับข้างเห็นโคโยตี้เต้นอยู่	โคโยตี้ 2 คน	W3		
00.00-01.00	13	1	MS	ข้างเวทีไปหลังถัง	N	รับหน้าแก้วที่กำลังเดินไปเอาเงินออกจากตัวมานับไป เห็นโชคตามมาจากไกลๆข้างหลัง	โลมา	W3	เงิน	
		2	MLS	โต๊ะหลังถัง	N	โต๊ะว่างอยู่ แก้วเดินไปนั่ง โชคตามมานั่งด้วย	โลมา อู๊ด	W3 W2		
		3	MS	โต๊ะหลังถัง	N	แก้วพูดกับโชค นับเงินไปด้วย	โลมา	W3		
		4	MS	โต๊ะหลังถัง	N	โชคพูดกับแก้ว	อู๊ด	W2		

(ตาราง: การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่ 1 แผ่นที่ 3)

BREAKDOWN รถไต่ถัง

Call Time : 06.00 น.
Start Time : 07.00 น.

Director : อู๊ต (086-957-0798)
1st Ass : นิ้ง (098-262-6421)

Production Note :

วันอาทิตย์ ที่ 7 มกราคม 2560
07.00 - 21.00 น.

ถนน , รถไต่ถัง

shoot at : ถนนรวมใจอุทิศ

Q2

Producer : นิ้ง (098-262-6421)

สถานที่ : นิ้ง (098-262-6421)

สวัสดิการ : นิ้ง (098-262-6421)

Shoot time	Sc.	Shot		Location	D/N	Description	Cast	Costume	Art/Props	Remark
ถนน										
7.00 - 11.00	17	1	ถนน	ถนน	D	เห็นโชคด้านหลัง ขับมอเตอร์ไซค์ไปตามถนน	อู๊ต	W6	ป้ายไวนิลข้างทาง	
		2	ถนน	ถนน	D	รับหน้าโชคขับมอเตอร์ไซค์	อู๊ต	W6		
		3	ถนน	ถนน	D	INSERT ผ่านเวลา ดอกหญ้า ใบไม้ร่วง	ผ่านเวลา			
		4	ถนน	ถนน	D	รับหลังเห็นโชคเข็นรถไปตามถนน	อู๊ต	W6		
		5	ถนน	ถนน	D	รับหน้าโชคเหนื่อยเข็นรถ	อู๊ต	W6		
		6	ถนน	ถนน	D	น้ำมันหมด	เกน้ำมัน			
		7	ถนน	ถนน	D	รับช้างเห็นโชคอยู่ยืนอยู่หน้าป้าย	อู๊ต	W6		
		8	ถนน	ถนน	D	ผ่านไหล่โชคเห็นป้ายตั้งอยู่	อู๊ต/ป้าย	W6		
		9	ถนน	ถนน		ถ่ายรูปโชคที่อยู่ในป้าย	ป้าย			
รถไต่ถัง										
18.00 - 21.00	1	1	LS	หน้าถัง	N	เด็กนั่งเล่นอยู่กลางลานคนเดียว สักพักมีผู้ใหญ่ทยอยเดินเข้ามาจนเด็กหายไปในกลุ่มคน	เด็กและคนเยอะๆ			
		3	MLS	หน้าถัง	N	ผู้คนเดินเข้ามา	คนดู			
		4	LS	หน้าถัง	N	กลุ่มผู้ชายนั่งกึงเหล้ากันไกลๆ	วงเหล้า(เอกตร้าจากคน		เครื่องดื่มในวงเหล้า	
		5	MLS	หน้าถัง	N	เด็กจูงมือพ่อไปซื้อสายไหม	เด็กและพ่อ		ร้านสายไหม	
		7	MS	หน้าถัง	N	กล้องตามหลังคนดูขึ้นไปบนบันไดรถไต่ถัง	คนดู			

(ตาราง: การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่ 2)

BREAKDOWN รถไถ่ถัง

Call Time : 05.00 น.
Start Time : 06.00 น.

Director : อู๊ด (086-957-0798)
1st Ass : นินย่า (091-003-6973)

Production Note :

วันจันทร์ ที่ 8 มกราคม 2561
06.00 - 02.00 น.
เต้นท์
shoot at : ลานหน้าอบต.สนามจันทร์

Q3

Producer : นิ้ง (098-262-6421)

สถานที่ : ลูกปัด (062-646-1935)

สวัสดิการ :

Shoot time	Sc.	Shot		Location	D/N	Description	Cast	Costume	Art/Props	Remark
เต้นท์เจ๊นิ่ม										
06.00-07.00	8	1	MS	หน้าเต้นท์เจ๊นิ่ม	D	รับหน้าเห็นโชคพุ่งออกมาจากเต้นท์ มองผู้คน แล้วเดินออกจากเฟรมไป	อู๊ด	W1.3	เซตเต็นท์โชค, กระเป๋าโชค	
		2	MLS	หน้าเต้นท์เจ๊นิ่ม	D	แทนสายตาของโชคที่เห็นคนอื่นมองมา	ผู้คนหลาย			
		3	MCU	หน้าเต้นท์เจ๊นิ่ม	D	รับหน้าทีมงานคนหนึ่งมองมองมาที่โชค	ใครสักคน			
07.00-08.00	17	2	MS	หน้าเต้นท์เจ๊นิ่ม	D	ตามหลังโชคขึ้นควบมอเตอไซค์แล้วขับออกไป	อู๊ด	W1.3		
		1	CU	เต้นท์เจ๊นิ่ม	D	เห็นหลังโชค โยนยัดเสื้อผ้าลงกระเป๋า แล้วเดินออกนอกเต้น	อู๊ด	W1.2		
08.00-09.00	7	1	MCU	เต้นท์เจ๊นิ่ม	D	โชคตื่นขึ้นมาด้วยความเบลอ ลืมตาแล้วลุกขึ้น	อู๊ด	W1.2	เซตเต็นท์เจ๊นิ่ม	
		2	LS	เต้นท์เจ๊นิ่ม	D	โชคตื่นขึ้นมานั่ง หันซ้ายหันขวา	อู๊ด	W1.2		
		3	LS	เต้นท์เจ๊นิ่ม	D	แพนกล้องไปมาในห้อง แทนสายตาโชค จนกระทั่งไปเห็นกระจก จึงลุกขึ้นไปมอง	สิ่งของในห้อง	W1.2		
		4	CU	เต้นท์เจ๊นิ่ม	D	โชคจ้องตัวเองในกระจก	อู๊ด	W1.2		
09.00-10.00	7A	1	MCU	เต้นท์เจ๊นิ่ม	D	รับหน้าตรงโชคตื่นขึ้น	อู๊ด	W1.2		
		2	LS	เต้นท์เจ๊นิ่ม	D	รับข้างเห็นโชคกำลังมองร่างกายตัวเองอยู่ในกระจก แล้วหันไปข้างหลัง	อู๊ด	W1.2		
		3	CU	เต้นท์เจ๊นิ่ม	D	โชคเอามือลูบไล้ตัวเอง พบเจอแผลตามแขน	อู๊ด	W1.2		
		4	LS	เต้นท์เจ๊นิ่ม	D	เห็นประตู คนเดินอยู่ด้านนอก	คนด้านนอก (อาจจะเป็นทีมงานผู้ชายประมาณ 4 คน)	W1.2		
		5	LS	เต้นท์เจ๊นิ่ม	D	เห็นโชคเดินออกไปข้างนอก	อู๊ด	W1.3		
ลานซักล้าง										
10.00-11.00	9	1	LS	ลานซักล้าง	D	มุมกว้างเห็นโชคเดินไปหาแก้วที่นั่งซักผ้า	อู๊ด โลมา	W1.3 W2	อุปกรณ์ซักผ้า แก้ว	
		2	MCU	ลานซักล้าง	D	รับหลังโชคเดินไปหาแก้ว	อู๊ด	W1.3		
		3	MS	ลานซักล้าง	D	รับหน้าโชคแทนสายตาแก้ว โชคพูดกับแก้ว จนกระทั่งเดินออกจากเฟรมไป	อู๊ด	W1.3		
		4	MS	ลานซักล้าง	D	รับหน้าแก้วแทนสายตาโชค แก้วพูดกับโชค	โลมา	W2		
		5	MS	ลานซักล้าง	D	รับหน้าแก้ว มองโชค	โลมา	W2		
		6	MS	ลานซักล้าง	D	รับหลังแก้วซักผ้า เห็นโชคไกลๆซ้ายเฟรมเดินออกไป	โลมา-อู๊ด	W2 W1.3		
11.00-12.00	พักกองกินข้าวเที่ยง									
12.00	เก็บ insert ผ่านเวลา / จัดไฟ พักผ่อนตามอัธยาศัย									

(ตาราง: การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่ 3 แผ่นที่ 1)

Shoot time	Sc.	Shot		Location	D/N	Description	Cast	Costume	Art/Props	Remark
วงเหล้า										
17.00-18.00	พักกองกินข้าวเย็น									
18.00-19.00	4	1	LS	วงเหล้า	N	เห็นวงเหล้า	EXTRA วงเหล้า(จารเพชร,ทีมงานชาย 6 คน) อู๊ต		เครื่องดื่มในวงเหล้า, เสื่อ,เซตนอกเต็นท์	
		2	CU	วงเหล้า	N	เห็นมือกำลังชงเหล้า	มืออู๊ต			
		3	MS	วงเหล้า	N	ลุงนพโม้	จารเพชร	W1		
		4	MS	วงเหล้า	N	รับหน้าโชคยิ้ม แล้วเอื้อมไปหยิบน้ำแข็ง	อู๊ต	W1.3		
		5	CU	วงเหล้า	N	มือโชคเอื้อมไปถังน้ำแข็ง	อู๊ต	W1.3		
		6	LS	วงเหล้า	N	เห็นโชคลุกขึ้นมาจากวงเหล้าแล้วเดินออกไป	อู๊ต EXTRA วงเหล้า(จารเพชร,ทีมงานชาย 6 คน)	W1.3		
	5	1	MS	วงเหล้า	N	ตามหลังโชคจนไปถึงเต้นท์	อู๊ต	W1.3		
19.00-20.00	18	1	LS	วงเหล้า	N	เห็นวงเหล้า	จารเพชร Extraวงเหล้า(ทีมงานชาย 6คน	W1		
		2	MS	วงเหล้า	N	ลุงนพโม้ พูดถึงชัย	จารเพชร Extraวงเหล้า(ทีมงานชาย 6 คน)	W1		
		3	MS	วงเหล้า	N	ชัยยิ้มรับ	แต๊ป จารเพชร Extraวงเหล้า(ทีมงานชาย 6 คน)	W4		
	19	1	MS	วงเหล้า	N	ตามหลังชัยจนไปถึงเต้นท์	แต๊ป	W1		
หน้าเต้นท์เล็กถังน้ำแข็ง										
20.00-21.00	5	2	MS	หน้าเต้นท์เล็ก	N	รับหน้าโชคที่มองเขามาในเต้นท์	อู๊ต	W1.3	เซตเต็นท์ศักดิ์	
		3	MCU	หน้าเต้นท์เล็ก	N	รับข้างศักดิ์กำลังมีอะไรกับแก้ว	พ่อชาญ	W1		
		4	MCU	หน้าเต้นท์เล็ก	N	แก้วเอี้ยวคอมาเห็นโชค	โลมา	W1		
		5	CU	หน้าเต้นท์เล็ก	N	โชคเบือนหน้าหนี	อู๊ต	W1.3		
		6	MCU	หน้าเต้นท์เล็ก	N	รับหน้าโชคเดินออกมา	อู๊ต	W1.3		
		7	CU	หน้าเต้นท์เล็ก	N	เห็นมือโชคช้อนน้ำแข็งขึ้นจากถัง	อู๊ต	W1.3	ถังน้ำแข็ง	

(ตาราง: การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่ 3 แผ่นที่ 2)

Shoot time	Sc.	Shot		Location	D/N	Description	Cast	Costume	Art/Props	Remark
หน้าเต้นท์เล็กถังน้ำแข็ง										
21.00-22.00	19	2	MS	หน้าเต้นท์เล็ก	N	รับหน้าชัยที่มองเขามาในเต้นท์	แต๊ป	W1		
		3	MCU	หน้าเต้นท์เล็ก	N	รับข้างศักดิ์กำลังมีอะไรกับแก้ว	พ่อชาญ	W3	เซตเต็นท์ศักดิ์	
		4	MCU	หน้าเต้นท์เล็ก	N	แก้วเอี้ยวคอมาเห็นชัย	โลมา	W4		
		5	MCU	หน้าเต้นท์เล็ก	N	รับหน้าชัยสบตาแก้ว	แต๊ป	W1		
เต้นท์เจ๊นิ่ม										
22.00-24.00	FB	1	CU	เต้นท์เจ๊นิ่ม	N	รับข้างหน้าเจ๊นิ่มโยกอยู่	แม่หน่อย	W1	เซตเต็นท์เจ๊นิ่ม	
		2	CU	เต้นท์เจ๊นิ่ม	N	เห็นมือเจ๊นิ่มจิกลงไปบนแขนโชค	อู๊ดและแม่หน่อย	W1.2		
		3	CU	เต้นท์เจ๊นิ่ม	N	รับเฉียงหน้าโชคสีหน้าทรมาน	อู๊ด	W1.2		
		4	MLS	เต้นท์เจ๊นิ่ม	N	รับเฉียงเห็นเจ๊นิ่มกำลังควบโชคอยู่จากด้านหลัง	แม่หน่อย	W1		
		5	MS	เต้นท์เจ๊นิ่ม	N	เห็นเจ๊นิ่มกำลังโยกอยู่สายตาโชคเหลือบลงมาเห็นประตูเต้นท์อ้าอยู่	แม่หน่อย	W1		
		6	CU	เต้นท์เจ๊นิ่ม	N	เห็นประตูเต้นท์อ้าอยู่ของนอกมีคนเดินขวักไขว่	คนด้านนอก			
24.00-02.00	16	1	MLS	เต้นท์เจ๊นิ่ม	N	รับหลังโชค เห็นโชคกำลังเปลี่ยนเสื้อผ้า	อู๊ด	W5	เซตเต็นท์โชค	
		2	MS	เต้นท์เจ๊นิ่ม	N	รับหน้าโชค เห็นเจ๊นิ่มเข้าเต้นท์มาจากข้างหลัง โชคหันไปคุยกับเจ๊นิ่ม เจ๊นิ่มคุยกับโชค เจ๊นิ่มลวนลามโชค	อู๊ด-แม่หน่อย	W5 W3		
		3	MS	เต้นท์เจ๊นิ่ม	N	ผ่านไหล่เจ๊นิ่ม เห็นโชคคุยกับเจ๊นิ่ม เห็นลุงนพเดินผ่าน ร้องไห้	แม่หน่อย-อู๊ด	W3 W5		
		4	MS	เต้นท์เจ๊นิ่ม	N	เห็นเจ๊นิ่มเข้าประชิดตัวโชค	อู๊ด-แม่หน่อย	W5 W3		
		5	MCU	เต้นท์เจ๊นิ่ม	N	ลุงนพเดินผ่านเต้นท์ แล้วหลบตาเดินไป	จารเพชร	W3		
		6	CU	เต้นท์เจ๊นิ่ม	N	INSERT มือเจ๊นิ่ม ลูบ สัมผัส ทั่วตัวโชค	มือแม่หน่อย - ตัวอู๊ด			

(ตาราง: การถ่ายทำภาพยนตร์คิวที่ 3 แผ่นที่ 3)

4.3.3.10แบบบันทึกการประชุม

ประชุมครั้งที่ 1 (7 ก.ย. 60) ละลายพฤติกรรม ทำแบบประเมิณนพลักษณ์ เรียนรู้แลกเปลี่ยนทัศนคติของแต่ละคน สร้างความคุ้นเคยให้กับสมาชิกแต่ละคน พูดคุยถึงไอเดียการนำเสนองาน แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในแต่ละส่วนของแต่ละบุคคล พร้อมทั้งกำหนดเป้าหมายของผลงานให้เข้าใจตรงกัน

ประชุมครั้งที่ 2 (12 ก.ย. 60) สรุปหัวข้อโครงงาน เค้าโครงการสร้างสรรค์ผลงาน และหัวข้อ Research ต่างๆให้กับสมาชิกแต่ละคน

ประชุมครั้งที่ 3 (13 ก.ย. 60) พูดคุยเกี่ยวกับประเด็นของงานที่ต้องการจะนำเสนอ ปรับปรุงแนวทางของผลงานตามคำแนะนำของอาจารย์

ประชุมครั้งที่ 4 (24 ก.ย. 60) อัพเดทความคืบหน้าเกี่ยวกับการสืบค้นข้อมูลของฝ่ายต่างๆ

ประชุมครั้งที่ 5 (30 ก.ย. 60) รวบรวม Research เพื่อทำความเข้าใจร่วมกันในแต่ละประเด็น และสรุปประเด็นที่ต้องทำการค้นคว้าเพิ่มเติม

ประชุมครั้งที่ 6 (6 ต.ค. 60) แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ Research และ Case Study ที่ได้ทำการศึกษามา พร้อมทั้งเสนอแนวทางที่สามารถประยุกต์ใช้กับภาพยนตร์ได้

ประชุมครั้งที่ 7 (9 ต.ค. 60) พบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำความเห็นเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ และ Case Study ที่ได้ทำการศึกษามา

ประชุมครั้งที่ 8 (12 ต.ค. 60) สรุปผลการนำเสนอ Research หน้าชั้นเรียน พร้อมทั้งหาแนวทางแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการทำงานต่างๆ แล้วจึงสรุปเป็นประเด็นของภาพยนตร์ที่จะนำมาถ่ายทอด พร้อมทั้งกำหนดแนวทางการทำงานในส่วนของการสร้างสรรค์ผลงานของแต่ละฝ่าย

ประชุมครั้งที่ 9 (16 ต.ค. 60) พูดคุย แลกเปลี่ยน เสนอแนะ ความคิดเห็นของตัวเองที่มีต่อผลงาน สรุปแก่นของเรื่องเพื่อเป็นหลักในการทำงานให้กับแต่ละฝ่าย

ประชุมครั้งที่ 10 (18 ต.ค. 60) ร่วมปรับปรุงแก้ไขพัฒนาโครงเรื่องของภาพยนตร์ และอัพเดท การทำงานของแต่ละฝ่าย แผนผังความสัมพันธ์ของตัวละครและแผนการหาตัวแสดงจาก ผู้จัดหานักแสดงและผู้กำกับการแสดง Concept Image , Mood Board และ Reference Design จากฝ่ายศิลป์ ฟอร์มการเล่าเรื่อง และแผนการทำงานจากฝ่ายผลิต

ประชุมครั้งที่ 11 (29 ต.ค. 60) สรุปแผนผังความสัมพันธ์ของตัวละครและแผนการหาตัวแสดงจาก ผู้จัดหานักแสดงและผู้กำกับการแสดง Concept Image , Mood Board และ Reference Design จากฝ่ายศิลป์ ฟอร์มการเล่าเรื่อง และแผนการทำงานจากฝ่ายผลิต

ประชุมครั้งที่ 12 (1 พ.ย. 60) สรุปการนำเสนอ และปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของอาจารย์

ประชุมครั้งที่ 13 (3 พ.ย. 60) เดินทางไปชมการแสดงรถไต่ถังร่วมกัน เพื่อนเพิ่มแรงบัลดาลใจในการทำงานด้านต่างๆ ไปเรียนรู้กับของจริง ร่วมสัมภาษณ์พูดคุยกับคนงาน และนักขับมอเตอร์ไซค์ไต่ถัง ขอช่องทางในการติดต่อเพื่ออัพเดทตารางงานของคณะรถไต่ถัง

ประชุมครั้งที่ 14 (4 พ.ย. 60) ร่วมพัฒนาบท และตัดสินใจเลือกวันถ่ายทำ เนื่องจากความสะดวกในการเดินทางติดตามคณะรถไต่ถัง ปรับปรุงแผนการทำงานร่วมกันให้เร็วขึ้น

ประชุมครั้งที่ 15 (6 พ.ย. 60) ประชุมทีม วางแผนการทำงานเกี่ยวกับ Pre-Production และแจกจ่ายงาน

ประชุมครั้งที่ 16 (10 พ.ย. 60) วาดสตอรี่บอร์ด และวางแผนการจัดคิวคัดเลือกนักแสดง และวิธีที่ใช้ในการคัดเลือกนักแสดง

ประชุมครั้งที่ 17 (21-22 พ.ย. 60) เดินทางไปยังสถานที่ถ่ายทำ วัดโกรกกราก จังหวัดสมุทรสาคร และ หาพื้นที่ถ่ายทำซีนอื่นๆในบริเวณใกล้เคียง

ประชุมครั้งที่ 18 (23 พ.ย. 60) สรุปสถานที่ถ่ายทำ และอัพเดทข้อมูลเกี่ยวกับ Pre-Production ทั้งหมด

ประชุมครั้งที่ 19 (27 พ.ย. 60) สรุปตัวแสดงและวางแผนแนวทางการทำงานร่วมกันกับนักแสดง

ประชุมครั้งที่ 20 (29 พ.ย. 60) ผู้อำนวยการสร้างแจกแจงงบประมาณและแผนการขอรับการสนับสนุน ให้กับแต่ละฝ่าย พร้อมทั้งอธิบายถึงกำหนดการถ่ายทำ และ ข้อจำกัดของแต่ละสถานที่และบุคคล

ประชุมครั้งที่ 21 (7 ธ.ค. 60) สรุปข้อมูลเกี่ยวกับ Pre-Production ทั้งหมด

ประชุมครั้งที่ 22 (14 ธ.ค. 60) สรุปผลการนำเสนอ Pre-Production พูดคุยถึงแนวทางแก้ไข และปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์

ประชุมครั้งที่ 23 (17 ธ.ค. 60) อัพเดทสิ่งที่แก้ไขเกี่ยวกับ Pre-Production ของแต่ละฝ่าย

ประชุมครั้งที่ 24 (19 ธ.ค. 60) เปลี่ยนตัวนักแสดงนำ ประชุมและวางแผนเกี่ยวกับการถ่ายทำ ทั้งด้านการทำงานของฝ่ายศิลป์ ฝ่ายการแสดง และฝ่ายผลิต

ประชุมครั้งที่ 25 (25 ธ.ค. 60) อัพเดทการเตรียมความพร้อมต่างๆ ใดส่วนของการถ่ายทำ

ประชุมครั้งที่ 26 (28 ธ.ค. 60) ประชุมทีมงานเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการถ่ายทำและ ทำข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการทำงานในแต่ละด้าน

ประชุมครั้งที่ 27 (29 ธ.ค. 60) เดินทางไปยังสถานที่ถ่ายทำ และร่วมกันแก้ไขปัญหาต่างๆจากบริเวณโดยรอบเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการถ่ายทำ

ประชุมครั้งที่ 28 (4 ม.ค. 61) พูดคุยสรุปผลการถ่ายทำจากคิวที่ 1 และหาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในการถ่ายทำครั้งถัดไป

ประชุมครั้งที่ 29 (6 ม.ค. 61) อัพเดทการเตรียมความพร้อมต่างๆ ใดส่วนของการถ่ายทำ คิวที่ 2 และ 3 แบ่งการทำงานออกเป็นสองยูนิตด้วยกัน โดยคิวที่ 2 จะเป็นการถ่ายทำที่ใช้คนน้อยที่สุดเพื่อความคล่องตัวในการเคลื่อนย้ายสถานที่ต่างๆ โดยในการถ่ายทำคิวที่ 2 ฝ่ายศิลป์จะทำการจัดเตรียมสถานที่และเตรียมความพร้อมสำหรับการถ่ายทำในคิวที่ 3

ประชุมครั้งที่ 30 (7 ม.ค. 61) ประชุมทีมงานเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการถ่ายทำและ ร่วมหาแนวทางป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น

ประชุมครั้งที่ 31 (12 ม.ค. 61) ประชุมทีม วางแผนการทำงานเกี่ยวกับ Post-Production ผู้อำนวยการสร้างแจกแจงรายละเอียดค่าใช้จ่ายทั้งหมด และ อธิบายแผนการทำงานในลำดับถัดไป

ประชุมครั้งที่ 32 (29 ม.ค. 61) ชมภาพยนตร์ Draft 1 และร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงาน พร้อมทั้งเสนอๆไอเดียต่างๆในการแก้ไขและสร้างสรรค์ นำเสนอไอเดียในการออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์

ประชุมครั้งที่ 33 (13 ก.พ. 61) ชมภาพยนตร์ Draft 2 และร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงาน พร้อมทั้งเสนอๆไอเดียต่างๆในการแก้ไขและสร้างสรรค์และอัพเดทผลงานโปสเตอร์ภาพยนตร์ เพื่อส่ง Rough Cut

ประชุมครั้งที่ 34 (15 ก.พ. 61) สรุปผลการนำเสนอ Rough Cut พูดคุยถึงแนวทางแก้ไข และปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์

ประชุมครั้งที่ 35 (7 มี.ค 61) ชมภาพยนตร์ Draft 3 และร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงาน พร้อมทั้งเสนอๆไอเดียต่างๆในการแก้ไขและสร้างสรรค์ อัพเดทผลงานโปสเตอร์ภาพยนตร์ เพื่อส่ง Rough Cut2

ประชุมครั้งที่ 36 (17 มี.ค 61) สรุปผลการนำเสนอ Rough Cut2 พูดคุยถึงแนวทางแก้ไข และปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ และพูดคุยถึงการทำงานในขั้นตอนของ Sound Design

ประชุมครั้งที่ 37 (28 มี.ค 61) ชมภาพยนตร์ Draft 4 ที่มีความสมบูรณ์ทางภาพและเสียงมากขึ้น และร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับผลงาน พร้อมทั้งเสนอๆไอเดียต่างๆในการแก้ไขและสร้างสรรค์

ประชุมครั้งที่ 38 (28 มี.ค 61) ชมภาพยนตร์ Draft 5 อัพเดทผลงานภาพยนตร์และอัพเดทผลงานโปสเตอร์ภาพยนตร์ ที่มีการแก้ไขสำหรับส่ง Final Present นำเสนอไอเดียในการออกแบบโปสเตอร์ภาพยนตร์

ประชุมครั้งที่ 39 (28 มี.ค 61) ชมภาพยนตร์ Draft 5 อัพเดทการแก้ไขสำหรับส่ง Final Present

ประชุมครั้งที่ 40 (28 มี.ค 61) สรุปผลการนำเสนอ Final Present พูดคุยถึงแนวทางแก้ไข และปรับแก้ตามคำแนะนำของอาจารย์ และพูดคุยถึงการเตรียมความพร้อมสำหรับการฉายภาพยนตร์นิพนธ์

4.3.4 กระบวนการสร้างสรรค์งานของฝ่ายกำกับศิลป์ด้านสถานที่และอุปกรณ์ประกอบฉาก

ขั้นตอนในการเตรียมการสร้างภาพยนตร์และขั้นตอนก่อนการถ่ายทำ ทางฝ่ายศิลป์ได้ดำเนินงานตามกระบวนการดังนี้

ฝ่ายศิลป์ได้ปรึกษาเกี่ยวกับภาพยนตร์และสิ่งที่เราต้องการจะสื่อโดยภาพยนตร์เรื่องนี้มีสถานที่หลักคือคณะรถไต่ถังและบริบทโดยรอบ ซึ่งเริ่มจากการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับรถไต่ถังทั้งหมด ทั้งเรื่องประวัติความเป็นมา รูปแบบโครงสร้าง รวมไปถึงวิถีชีวิตจริงของคนในคณะจากทั้ง หนังสือ ข้อมูลทางเว็บไซต์ สารคดี รวมถึงติดต่อและสอบถามกับเจ้าของกิจการรถไต่ถัง รวมไปถึงผู้ใหญ่รอบตัว ถึงประสบการณ์ที่ได้ชมมาก่อน ต่อมาจึงเดินทางไปที่งานวัด ซึ่งมีจัดแสดงรถไต่ถัง เพื่อเป็นการสร้างประสบการณ์ทั้งความรู้เพิ่มเติม ข้อมูลที่ยังสงสัย รวมไปถึงสร้างความคุ้นชินกับทีมงานของคณะรถไต่ถัง

การออกแบบงานสร้างจากบทภาพยนตร์เรื่องรถไต่ถังที่ได้รับมา โลกของภาพยนตร์จะเป็นโลกที่ถูกกำหนดขึ้นในคณะรถไต่ถังที่มาทำการแสดงในงานวัด โดยเป็นการจำลองสถานการณ์ในสังคม ผ่านบทภาพยนตร์ กล่าวถึงชีวิตที่เป็นวังวน มีชนชั้น มีอำนาจ และทัศคติที่เมินเฉยต่อปัญหา

สถานที่ได้แก่

1. สถานที่ตั้งการแสดงรถไต่ถัง
2. เต็นท์พักอาศัยของคนในคณะรถไต่ถัง
3. ร้านขายของชำ
4. ทุ่งโล่ง กว้าง

REFERENCE: Location

(ภาพประกอบ: REFERENCE สถานที่ตั้งการแสดงรถไต่ถัง)

สถานที่ตั้งการแสดงรถไต่ถัง : จากบทภาพยนตร์ ได้กล่าวถึงบริบทภายในคณะรถไต่ถังเป็นสำคัญ ซึ่งสถานที่นี้ถือได้ว่าเป็นหนึ่งในหัวใจหลักของเรื่องที่มีความสอดคล้องกับความสัมพันธ์และอาชีพของตัวละครรวมถึงนัยยะที่ต้องการสื่อถึงการเป็นวังวนในเรื่อง จากภาพตัวอย่างจะเห็นได้ว่าโครงสร้างมีลักษณะเป็นถังไม้ที่มีขนาดใหญ่และสูงใช้เพื่อในการแสดง ประกอบไปด้วยโครงเหล็กหลากสีเพื่อค้ำยันตัวถังไม้ให้คงทนและแข็งแรง มีบันไดทางขึ้นสำหรับผู้ชมเพื่อขึ้นไปชมการแสดงบริเวณโดยรอบถังด้านบน นอกจากนี้บริเวณรอบตัวถังด้านนอกยังประกอบไปด้วย จุดจำหน่ายตั๋ว อุปกรณ์ครื่องเสียง รวมถึงเวทีการแสดงโคโยตี้หน้าถังเพื่อเรียกผู้ชม โดยในตอนกลางคืนจะถูกประดับไปด้วยแสงไฟหลากสีอีกด้วย

(ภาพประกอบ: REFERENCE เต๊นท์พักอาศัย)

เต๊นท์พักอาศัย **:** สถานที่ซึ่งเป็นแหล่งพักอาศัยของคนในคณะรถไต่ถัง จากภาพตัวอย่างจะเห็นได้ว่ามีลักษณะการจัดวาง เต๊นท์ให้ความรู้สึกการรวมกันอยู่เป็นกลุ่ม เป็นหมู่คณะ บริเวณภายในและโดยรอบมีสิ่งของเครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต

(ภาพประกอบ: REFERENCE ร้านขายของชำ)

ร้านขายของชำ : จากบทภาพยนตร์ได้กล่าวถึงร้านของชำ สถานที่ซึ่งตัวละครโชคขับมอเตอร์ไซค์ผ่านมาพบตำรวจ และต้องการจะแจ้งความ จากมุมมองของผู้กำกับที่มีความเห็นว่า ต้องการให้ร้านขายของชำลักษณะมีความเป็นต่างจังหวัดและตั้งอยู่ข้างทางถนนที่ตัดผ่าน ซึ่งโดยภาพรวมแล้วนั้น ร้านชำต่างจังหวัดจะมีลักษณะโครงสร้างที่ผสมผสานระหว่างไม้และปูน ภายในร้านมีสินค้าหลากหลายประเภท ทั้งที่ถูกจัดวางไว้บนชั้นวางหรือแผงลอย และมีโต๊ะม้านั่งไว้สำหรับลูกค้าที่สัญจรผ่านไปมา

(ภาพประกอบ: REFERENCE ทุ่งโล่ง กว้าง)

ทุ่งโล่ง กว้าง : จากบทภาพยนตร์ได้กล่าวถึงตัวละครโชคที่ต้องการหลีกหนีจากความทุกข์ที่เกิดขึ้นกับตนเอง ที่คณะรถไต่ถังจึงตัดสินใจหนีออกมา จากภาพตัวอย่างสถานที่จะเห็นได้ว่า เป็นถนนที่มีบริเวณรอบโดยรอบเป็นทุ่งโล่ง กว้าง ให้ความรู้สึกปลดปล่อย ปลอดโปร่ง โล่ง และเป็นอิสระ ซึ่งสถานที่ดังกล่าวจึงเป็นตัวเลือกที่น่าสนใจสำหรับการเล่าเรื่องราวและทางฝ่ายกำกับภาพได้มากกว่า

4.3.4.1 การออกแบบสถานที่ที่ใช้ในการถ่ายภาพยนตร์

จาก Concept Design และการกำหนด Mood and Tone ข้างต้น เราจึงต้องการสถานที่ ที่สามารถบอกเล่าเรื่องราวจากบทภาพยนตร์ซึ่งกล่าวถึงบริบทภายในและโดยรอบคณะรถไต่ถังอดิสรณ์โชว์ ที่จัดขึ้นในงานวัด ตามที่บทภาพยนตร์และฝ่ายกำกับศิลป์ได้กำหนดไว้ ดังนั้นจึงมีการออกแบบสถานที่ตามบริบทที่มี ดังต่อไปนี้

SKETCH: Location

(ภาพประกอบ: SKETCH สถานที่ตั้งการแสดงรถไต่ถัง(ภายนอก))

สถานที่ตั้งการแสดงรถไต่ถัง(ภายนอก) : เป็นสถานที่หลักใน

(ภาพประกอบ: Make up & Hair ตัวละครเจ๊นิ่ม)

ภาพยนตร์ฝ่ายออกแบบสถานที่ จึงออกแบบให้มีลักษณะเห็นวิถีชีวิตและรูปแบบความเป็นคณะรถไต่ถังอย่างชัดเจน ซึ่งประกอบไปด้วยตัวถังเป็นหลัก เป็นสถานที่ที่ตัวละครใช้ประกอบอาชีพ มีบันไดทางขึ้นสองข้างถัง ด้านหน้าถูกจัดวางเสริมด้วยเวทีการแสดง ไวนิลแสดงชื่อคณะ จุดจำหน่ายตั๋วและเครื่องเสียงโดยรอบ ในช่วงกลางวันสามารถเห็นสีโครงสร้างเหล็กที่จริงได้อย่างชัดเจน มองเห็นชีวิต กิจวัตรประจำวันของตัวละคร ส่วนในช่วงกลางคืน ช่วงเวลาของความสนุกสนานเริ่มต้น บริเวณภายในและโดยรอบถูกปกคลุมด้วยเสียงเพลง การแสดง และแสงไฟหลากสีที่ถูกประดับไว้ซึ่งเราดึงมาจาก Mood and Tone สาดส่อง เชิญชวนให้ผู้คนเข้ามา

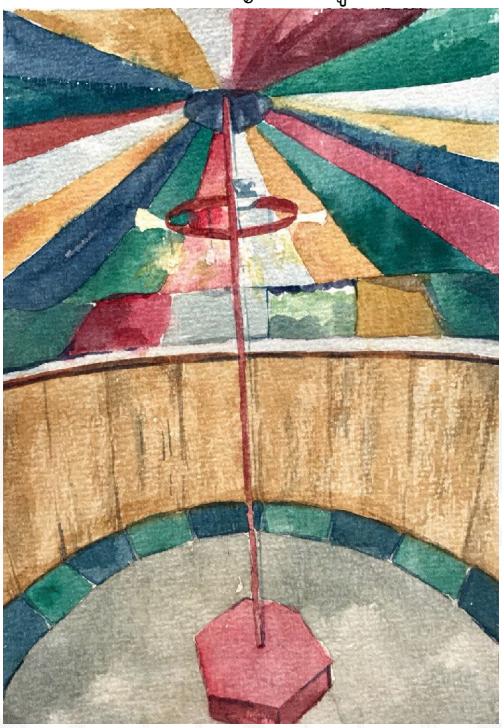

(ภาพประกอบ: SKETCH สถานที่ตั้งการแสดงรถไต่ถัง(ภายใน))

สถานที่ตั้งการแสดงรถไต่ถัง(ภายใน) : สำหรับภายในของโครงสร้างถังฝ่ายออกแบบสถานที่ ได้ออกแบบให้มีลักษณะสามารถดึงดูดสายตาของผู้มาร่วมชมการแสดง มีแสงไฟประดับตัดกับสีของตัวโครงสร้างถัง ให้ความรู้สึกสนุก ตื่นเต้น และหวาดเสียวสำหรับผู้ชม ซึ่งเป็นชีวิต เป็นโลกทั้งใบของตัวละครหลัก

(ภาพประกอบ: SKETCH เต๊นท์พักอาศัยของคนในคณรถไต่ถัง)

เต๊นท์พักอาศัยของคนในคณะรถไต่ถัง : เป็นสถานที่พักอาศัยของคนในคณะ จากบทภาพยนร์ สถานที่นี้จะถูกจัดวางอยู่บริเวณใกล้กับโครงสร้างถัง ดังนั้นจึงมีความสอดคล้องทั้งรูปแบบ และสภาพโดยรอบ ฝ่ายออกแบบสถาน

ที่ จึงออกแบบให้มีลักษณะการจัดวางเตนท์ให้ความรู้สึกการรวมกันอยู่เป็นกลุ่ม เป็นหมู่คณะ ซึ่งสอดคล้องกับความสัมพันธ์ของตัวละครที่อยู่กันเป็นเหมือนครอบครัว การมีวิถีชีวิตร่วมกัน โดยเจ๊นิ่มตัวละครซึ่งเป็นเจ้าของคณะจะมีเตนท์ส่วนตัวที่ดูใหญ่ที่สุดแสดงถึงอำนาจของผู้เป็นใหญ่สุดในคณะ มีพื้นที่ตรงกลางเพื่อการรวมตัวสังสรรค์ บริเวณโดยรอบถูกจัดวางด้วยถังน้ำมัน หรือโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับตัวถัง ซึ่งภายหลังเราได้มีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับบริบทความเป็นไทยมากขึ้น ทั้งโครงสร้างโดยรวมของสีเตนท์ รูปแบบ และการจัดวางที่หันหน้าเข้าหากันดูเป็นหมู่คณะ บ่งบอกความมีชีวิตมากขึ้น รวมถึงเพิ่มไฟกังหัน และรถบรรทุกสิบล้อด้านหลังเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทมากยิ่งขึ้น ในด้านของชนิดของผ้าเตนท์จะมีลักษณะไม่หนามาก แสงสามารถทะลุผ่านได้ ทำให้ฉากที่เจ๊นิ่มขึนใจโชคนั้น จากบทภาพยนตร์มีคนเดินผ่านไปมาซึ่งพวกเค้ารับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแต่เลือกที่จะเมินเฉย ตรงดัง Theme ที่ได้กำหนดไว้

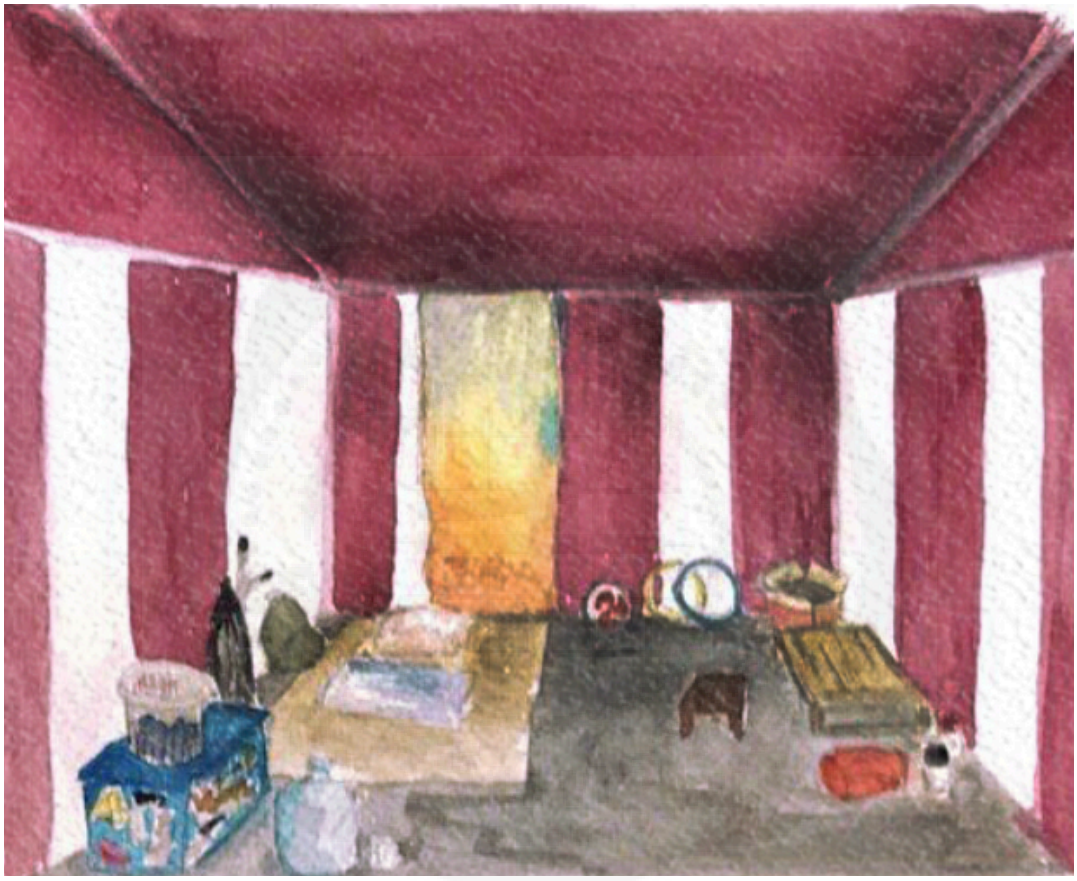

(ภาพประกอบ: SKETCH เต๊นท์พักอาศัยของเจ๊นิ่ม)

เต๊นท์เจ๊นิ่ม : สำหรับภายในเตนท์นิ่มจะถูกจัดวางไปด้วยสิ่งของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันทั้งหมดของตัวเจ๊นิ่ม มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับตนเองมากมาย โดยจะแสดงให้เห็นถึงการมีอำนาจ การมองตนเองเป็นสำคัญ และเป็นคนที่มีความต้องการทางเพศสูง ซึ่งจะถูกถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของอุปกรณ์ประกอบฉาก เช่น ชุดชั้นในลูกไม้สีฉูดฉาดที่ถูกพาดวางไว้ เบาะนวมผ้าปูลายดอก หรือกระจกบานใหญ่ ที่มีความสวยงามตามลักษณะนิสัยตัวละคร ซึ่งภายหลังฝ่ายออกแบบสถานที่ ได้ปรับเปลี่ยนให้ดูหรูหรา และตอบโจทย์ลักษณะนิสัยตัวละครมากขึ้น คือเพิ่มให้มีเตียงนอน ตู้เสื้อผ้า โซฟาและพรหม เพื่อเสริมลักษณะนิสัยตัวละครให้เด่นชัดยิ่งขึ้น

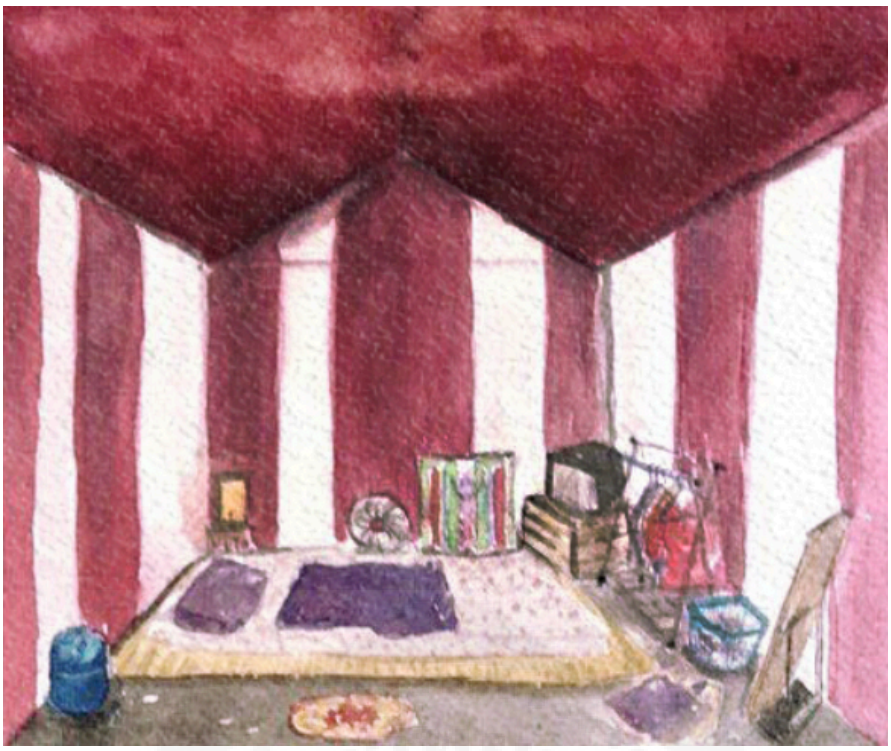

(ภาพประกอบ: SKETCH เต๊นท์พักอาศัยของโชค)

เต๊นท์โชค: สำหรับภายในเตนท์โชค จะเป็นในลักษณะเตนท์ที่ถูกจัดวางของใช้โชคที่บอกเล่าถึงลักษณะนิสัยและความชอบส่วนตัวที่มีความคลุกคลีกับมอเตอร์ไซต์ ซึ่งจะแตกต่างจากเตนท์ของเจ๊นิ่ม อุปกรณ์ประกอบฉากจะมีสีสันและลวดลายที่มีความเป็นผู้ชาย เช่น ผ้าห่มลายสก๊อตสีแดงดำ กล่องเก็บของที่ถูกแปะทับไปด้วยสติ๊กเกอร์ ซึ่งภายหลังมีการปรับเตนท์โชคให้เป็นสีน้ำเงิน และมีขนาดเล็กกว่าเตนท์ของเจ๊นิ่ม แต่ยังคงจัดวางภายในที่คล้ายและใกล้เคียงดังเดิมเพื่อให้เห็นถึงการกดและต่ำชั้นกว่าตัวเจ๊นิ่ม

(ภาพประกอบ: SKETCH ร้านขายของชำ)

ร้านขายของชำ : จากบทภาพยนตร์สถานที่นี้จะเป็นสถานที่ซึ่งโชคขับมอเตอร์ไซค์ผ่านมาและมาพบกับตำรวจจึงตัดสินใจ แจ้งความ โดยฝ่ายออกแบบสถานที่ ได้ออกแบบให้มีลักษณะเป็นร้านขายของชำที่อยู่ห่างออกมาจากตัว

ชุมชน ตั้งอยู่บริเวณริมถนน โดยรอบเป็นต้นไม้ให้ความรู้สึกร่มรื่นและเป็นที่พักพิง ภายในถูกจัดวางไปด้วยสินค้าหลากหลายประเภท สินค้าบนแผงลอยที่ถูกวางทับซ้อนกัน ด้านหน้ามีม้านั่งซึ่งสอดคล้องกับบทภาพยนตร์ซึ่งตำรวจกำลังนั่งอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ ก่อนจะเกิดบทสนทนาระหว่างตัวละครโชคและตำรวจ

(ภาพประกอบ: SKETCH ทุ่งโล่ง กว้าง)

ทุ่งโล่ง กว้าง : เป็นสถานที่ซึ่งตัวละครโชคตัดสินใจหนีออกมาจากความทุกข์ที่เกิดขึ้นที่รถไต่ถัง ฝ่ายออกแบบสถานที่ออกแบบให้เป็นถนนชุมชนที่ตัดผ่านทุ่งโล่ง บริเวณรอบๆให้ความรู้สึกปลอดโปร่ง โล่ง และเป็นอิสระ เห็นการเคลื่อนไหวของต้นหญ้า

สถานที่จริงที่ใช้ถ่ายทำ

สถานที่ซึ่งใช้ในการถ่ายทำจริง ประกอบไปด้วย จังหวัดสมุทรสาคร(วัดโกรกกาก,ร้านชำ), จังหวัดนครปฐม(ลานกว้างหน้า อบต.) และจังหวัดสมุทรปราการ(ศาลเจ้าธรรมกตัญญู)

MODEL: Location Set

(ภาพประกอบ: บริเวณเตนท์พักอาศัย)

KEY VISUAL: Location Set

บริเวณด้านหน้าคณะรถไต่ถังในช่วงกลางวัน เริ่มต้นเรื่องด้วยการทำงานของทีมงานในคณะ เพื่อเข้าสู่รูปแบบการแสดงรถไต่ถังของตัวละครโชค

การแสดงยามค่ำคืนเริ่มต้นขึ้นอย่างครึกครื้น ทั้งภายในถังและนอกถังมีการแสดงเชิญชวญจากโคโยตี้ ประกอบกับเสียงเพลง

ภายด้านในถัง นอกจะมีการแสดงที่หวาดเสียวแล้ว ยังมีแท่นบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิที่ถูกจัดวางไว้ตรงลานกลางถัง แสดงให้เห็นถึงความเชื่อความศรัทธาและเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ซึ่งเจ๊นิ่มจะทำการสักการะก่อนที่จะมีการแสดงทุกครั้ง

งานวัดเลิก ทุกคนต่างแยกย้ายกันกลับไปที่พักตนเอง บางคนพักผ่อน บางกลุ่มคนก็ยังคงสังสรรค์หลังเลิกงานเพื่อผ่อนคลายหลังจากเหนื่อยล้ามาทั้งวัน โชคร่วมวงเหล้ากับคนในคณะอย่างรื่นเริงก่อนจะโดนเจ๊นิ่มขึนใจ

หลังจากโชคหมดสติไป เจ๊นิ่มได้ขึนใจโชคภายในเต๊นท์ ซึ่งเป็นต้นเหตุของความทุกข์ที่โชคต้องพบเจอ

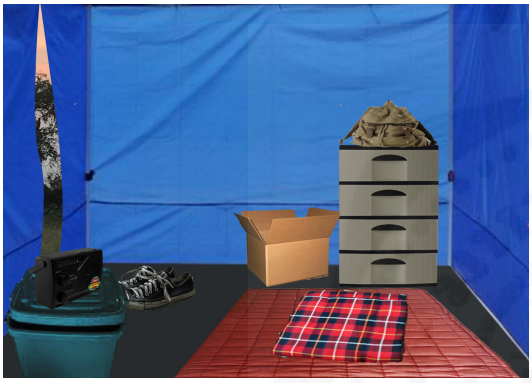

เจ๊นิ่มเข้ามาในเต๊นท์โชคและลวนลามโชคอีกครั้งเพื่อแลกกับการที่โชคจะได้กลับไปแสดงโชว์อีกครั้ง

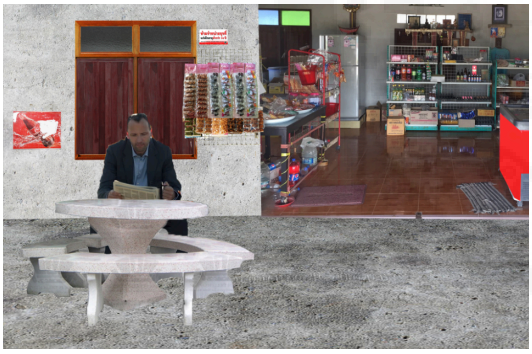

โชคขับมอเตอร์ไซค์ผ่านมาเห็นตำรวจกำลังนั่งอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ที่ม้าหินอ่อนหน้าร้านชำ จึงตัดสินใจไปแจ้งตำรวจ ซึ่งก็คือจ่าเหลิม

LOCATION

(ภาพประกอบ: ลานโล่งบริเวณวัดโกรกกราก)

สถานที่ตั้งคณะรถไต่ถัง

ภาพสถานที่ถ่ายทำก่อนการจัดวางตามที่ได้ออกแบบไว้ จะเห็นว่าเป็นเพียงลานกว้างของวัดโกรกกราก ในช่วงสิ้นปีจะมีงานวัดประจำปี บริเวณนี้เป็นบริเวณที่เราได้มีการติดต่อกับเจ้าของคณะรถไต่ถังที่จะทำการแสดงที่นี้และผู้ดูและสถานที่ เกี่ยวกับการถ่ายทำ โดยตัวถังจะถูกจัดตั้งก่อนวันงานจริงเพียง 3-4 วัน ซึ่งช่วงเวลานี้จะเป็นช่วงที่ทีมงามสามารถเข้าไปเซตและเริ่มถ่ายทำกันได้ ในช่วงกลางวันจะเห็นบรรยากาศโดยรอบอย่างชัดเจน ทั้งที่เป็นอาคารบ้านเรือน หรือโรงเรียน ทำให้ต้องมีการปรึกษากับทางผู้กำกับภาพเกี่ยวกับมุมกล้องที่จะถ่ายว่าควรไปในทิศทางใด

(ภาพประกอบ: สถานที่ถ่ายทำรถไต่ถังด้านหน้า)

คณะรถไต่ถังอดิสรโชว์ตามที่ฝ่ายออกแบบสถานที่ได้ออกแบบไว้ตามบริบทภาพยนตร์ ซึ่งมีการพูดคุยและวางแผนว่าจะเป็นไปในรูปแบบใด ตามที่ได้ออกแบบมากับทางเจ้าของคณะรถไต่ถัง ซึ่งก็ได้ออกมาตามที่ได้วางไว้ มีเพียงปัญหาเล็กน้อยที่ตัวเวทีโคโยตี้ที่แพลตฟอร์มมีขนาดใหญ่กว่าไวนิลที่ได้จัดเตรียมมา ซึ่งมีการแก้ไขโดยการขยับแพลตฟอร์มเข้ามา ติดไวนิลไว้กึ่งกลาง ใช้หลอดไฟติดขอบด้านข้างเพื่อเติมเต็มให้ดูสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

(ภาพประกอบ: ภาพด้านหน้าเวทีที่ปรากฏในภาพยนตร์)

สถานที่ตั้งเต๊นท์พักอาศัยคณะรถไต่ถัง

(ภาพซ้าย) สถานที่ถ่ายทำก่อนการจัดวางตามที่ได้ออกแบบไว้ จะเห็นว่าบริเวณนี้เป็นพื้นที่ว่างเปล่า ไม่มีสิ่งก่อสร้างใด แต่เนื่องด้วยมีหญ้าที่ค่อนข้างขึ้นสูง และมีพื้นที่ต่างระดับ ทำให้ก่อนวันถ่ายทำจริงจึงมีการตัดหญ้าบริเวณโดยรอบออก เพื่อจำลองการจัดวางอุปกรณ์ประกอบกอบฉาก อีกทั้งให้สะดวกต่อการเซ็ตสถานที่ถ่ายทำตามที่ได้ออกแบบไว้ และเพื่อความปลอดภัยของทีมงาน

(ภาพขวา) เตนท์พักอาศัยของคณะรถไต่ถังตามบทภาพยนตร์ได้ถูกเซ็ตขึ้นตามที่ฝ่ายออกแบบสถานที่ได้ออกแบบไว้ ซึ่งประกอบไปด้วย เตนท์ ลานกว้างสำหรับสังสรรค์ ประดับไปด้วยไฟกังหันและไฟปิงปองเพื่อความสอดคล้องกับลักษณะงานวัด ใกล้เคียงกับงานที่รถไต่ถังจัดแสดงมากที่สุด

(ภาพประกอบ: สถานที่ถ่ายทำรถไต่ถังซีนเต๊นท์พักอาศัย)

(ภาพประกอบ: ภาพภายนอกเต๊นท์พักอาศัยที่ปรากฏในภาพยนตร์)

เต๊นท์เจ๊นิ่มได้ถูกเซ็ตขึ้นตามที่ได้ออกแบบไว้ ซึ่งประกอบไปด้วยเฟอร์นิเจอร์ขนาดใหญ่หลายชิ้น อาทิ เตียง ตู้เสื้อผ้า โซฟา โต๊ะเครื่องแป้ง กระจก โคมไฟ เป็นต้น ซึ่งหลังจากที่มีการจัดวางแล้ว ปัญหาที่พบเจอคือ เฟอร์นิเจอร์เอียง ไม่สมดุล ซึ่งฝ่ายออกแบบสถานที่ได้มีการแก้ไขปัญหาโดย หาวัสดุที่มีแข็งแรงเพียงพอเช่น อิฐ หรือหิน มาเสริมที่ขาตั้งเฟอร์นิเจอร์เพื่อให้ได้ภาพออกมาที่สวยและสมดุลกัน

(ภาพประกอบ: ภาพภายในเต๊นท์เจ๊นิ่มที่ปรากฏในภาพยนตร์)

เต๊นท์โชค หลังจากที่ฝ่ายออกแบบสถานที่ได้เซ็ตแล้ว ในการถ่ายจริงมุมกล้องที่ใช้เล่าเรื่องนั้น ตัวละครมีการสนทนากันในท่าทางยืน ทำให้เห็นเซ็ตที่จัดไว้เพียงเล็กน้อย ก่อให้เกิดการขาดมิติของภาพที่ออกมา จึงปรับเปลี่ยนให้ที่นอนของตัวละครโชคให้อยู่ในลักษณะที่ถูกจัดเก็บกองรวมกัน ในระดับที่สูงขึ้นเพื่อเป็นการเพิ่มสีและมิติให้กับภาพตามที่ได้กล่าวไว้

(ภาพประกอบ: ภาพภายในเต๊นท์พักอาศัยโชค)

(ภาพประกอบ: ภาพภายในเต๊นท์โชคที่ปรากฏในภาพยนตร์)

ร้านชำ

(ภาพซ้าย) สถานที่ถ่ายทำก่อนการจัดวางตามที่ได้ออกแบบไว้นั้น รูปแบบเดิมของร้านค่อนข้างใกล้เคียงกับที่ตั้งใจไว้ ทั้งโครสร้างและบรรยากาศโดยรอบ แต่จากภาพจะเห็นว่าบริเวณกำแพงมีพระบรมฉายาลักษณ์ติดอยู่ ซึ่งไม่สามารถนำออกได้ ฝ่ายออกแบบสถานที่จึงแก้ไขโดยการนำแผงขนมมาติดทับแทน ขยับม้าหินอ่อนมาด้านหน้า ไม่ให้ชิดกับกำแพงจนเกินไปและเติมเต็มพื้นที่ว่างด้วยโปสเตอร์สินค้าแทน

(ภาพขวา) หลังจากที่มีปรับแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว ก็ได้เป็นดังภาพซึ่งเราจะวางองค์ประกอบโดยรวมให้มีความเหมาะสม ทั้งความสมดุลย์ และสีโดยรวม ให้ไปในทิศทางเดียวกัน

(ภาพประกอบ: ภาพสถานที่ถ่ายทำร้านชำ)

(ภาพประกอบ: ภาพร้านชำที่ปรากฏในภาพยนตร์)

4.3.4.2 การออกแบบอุปกรณ์เพื่อใช้ประกอบฉาก

สถานที่ตั้งคณะรถไต่ถัง

(ภาพประกอบ: ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากภายนอกรถไต่ถัง)

ภายนอก

1. ป้ายไวนิลชื่อคณะอดิสรโชว์หน้าถัง และป้ายฉายามัจจุราชกระดูกดำข้างถังของโชค
2. ไฟแอลอีดี สีแดง น้ำเงินและเหลือง ใช้ประดับบริเวณรอบถัง
3. เครื่องเสียงขนาดใหญ่
4. ถังน้ำมัน
5. มอเตอร์ไซค์จ่าเหลิม
6. ถุงกับข้าวของหมวดเหลิม

(ภาพประกอบ: กราฟฟิคที่ใช้สำหรับพิมพ์ไวนิล)

ในการออกแบบป้ายไวนิลนั้น ฝ่ายศิลป์ได้นำคาแรคเตอร์ในการขับขี่มอเตอร์ไซค์ที่ดูน่าตื่นตา หวาดเสียว และอันตราย มาใช้ในการออกแบบ สำหรับตัวอักษรจะให้ความรู้สึกถึงการเคลื่อนไหวอย่างรวดเร็ว รวมถึงการนำ Mood and Tone ที่ได้นำเสนอไว้มาประยุกต์ใช้

(ภาพประกอบ: ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากภายนอกรถไต่ถัง)

ภายใน

1. มอเตอร์ไซ์วิบากที่โชคใช้ในการแสดง
2. ไฟแอลอีดีดัด สำหรับแต่งล้อมอเตอร์ไซค์เพื่อสร้างคาแรคเตอร์และกระตุ้นความน่าตื่นตาตื่นใจในการแสดง
3. หิ้งบูชา ซึ่งกอบไปด้วย พระพุทธรูปสิ่งศักสิทธิ์ที่มีการใช้กันจริงของคณะ ดอกไม้เงินดอกไม้ทอง บายศรี กระถางธูป เทียน แจกันดอกไม้ ผลไม้ 3 อย่าและน้ำดื่ม

สถานที่ตั้งเต๊นท์พักอาศัยคณะรถไต่ถัง

(ภาพประกอบ: ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากเต๊นท์พักอาศัยบริเวณซักล้างคณะรถไต่ถัง)

บริเวณซักล้าง

1. ราวตากผ้า
2. กะละมังซักผ้า
3. ยกทรงของแก้ว
4. ถังน้ำ
5. ขันน้ำ
6. เก้าอี้

(ภาพประกอบ: ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากเต๊นท์พักอาศัยบริเวณโดยรอบคณะรถไต่ถัง)

บริเวณโดยรอบ

1. เข่งพลาสติก
2. กล่องลัง
3. จาน ชาม ช้อม หม้อและกระทะ ที่ถูกจัดวางให้เห็นวิถีดำเนินชีวิต
4. ถังน้ำ
5. ขันน้ำ
6. เก้าอี้
7. ชั้นวางของ
8. ถังน้ำแข็งที่โชคเดินไปตักน้ำแข็ง

(ภาพประกอบ: ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากวงเหล้าคณะรถไต่ถัง)

วงเหล้า

1. ถังน้ำแข็ง
2. ขวดเหล้า ขวดเบียร์ และน้ำอัดลม ที่นำฉลากออกแล้ว
3. กล่องลังเหล้าเบียร์
4. กับแกล้มในวงเหล้า อาทิ ถั่ว ข้าวเกรียบ มะขามเปียก และกับข้าวอื่นๆ
5. ช้อน จาน ชาม แก้วน้ำ
6. เสื่อ

เต๊นท์เจ๊นิ่ม

1. เตียงหวาย
2. โต๊ะหัวเตียง
3. เบาะพับปูนอน
4. ผ้าปูและผ้าห่มลายดอก
5. รูปเจ๊นิ่มและสามี
6. ตู้เสื้อผ้าชนิดผ้าใบ
7. ยกทรง
8. ตะกร้าผ้าไม้
9. โซฟา
10. กระจกบานใหญ่
11. โต๊ะเครื่องแป้ง
12. พรหมปูพื้น

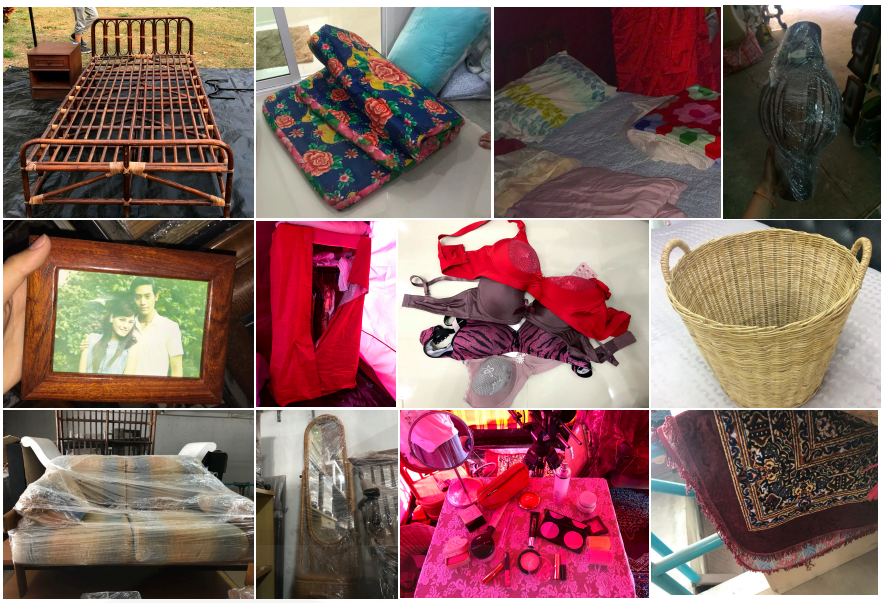

(ภาพประกอบ: ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากเต๊นท์เจ๊นิ่ม)

เต๊นท์โชค

1. เบาะปูนอน
2. ผ้าปูนอน
3. ผ้าห่ม
4. หมอน
5. กล่องพลาสติก
6. ตู้ลิ้นชักพลาสติก
7. วิทยุ
8. โคมไฟตะเกียง
9. ตะกร้าผ้า
10. กระเป๋าเป้
11. เสื้อผ้า
12. กล่องลังใส่ของ

(ภาพประกอบ: ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากเต๊นท์โชค)

ร้านชำ

1. ตะแกรงสำหรับแขวนขนม
2. ขนมหลากชนิด
3. โปสเตอร์โฆษณาเก่า
4. หนังสือพิมพ์พาดหัวข่าวเกี่ยวข้องกับการข่มขืน
5. แก้วกาแฟ

(ภาพประกอบ: ภาพอุปกรณ์ประกอบฉากร้านขายของชำ)

(ภาพประกอบ: ภาพโชคถูกเพนท์บนแผ่นไม้)

นอกจาก สถานที่ถ่ายทำตามที่ได้กล่าวมาทั้งหมดแล้ว อีกหนึ่งสถานที่ ที่สำคัญของเรื่องนี้คือ ทุ่งโล่งที่ตัวละครโชคขับรถมอเตอร์ไซค์หนีออกมาจากคณะ แต่สุดท้ายพบว่าน้ำมันหมด จึงหยุดและเดินมาพบกับป้ายของตน และตัดสินใจกลับไปที่คณะอีกครั้ง ซึ่งทางฝ่ายศิลป์ได้มีการออกแบบมาในลักษณะ ภาพที่เพนท์บนแผ่นไม้ โดยมีลักษณะใกล้เคียงกับป้ายไวนิลบริเวณข้างถัง

4.3.5 การออกแบบเครื่องแต่งกาย

4.3.5.1 แนวคิดในการออกแบบ

ขั้นแรกจากการตกลงกันในกลุ่ม จุดประสงค์ร่วมกันคืออยากให้ประเด็นและเนื้อหาของภาพยนตร์มีความเป็นสากลและร่วมสมัย ด้วยความเป็นประเด็นเรื่องการคุกคามทางเพศอยู่กับคนเราในทุกยุคทุกสมัย จึงตกลงในเรื่องเวลาให้เป็น Non-period, Period โดย Based on ยุคปัจจุบัน และในประเทศไทยในบริเวณต่างจังหวัดในภาคกลาง และตัวผู้กำกับอยากให้ความเป็นรถไต่ถังในภาพยนตร์มีความเป็น Performace มากขึ้น อยากให้ดูยกระดับจากความเป็นรถไต่ถังทั่วไป

(ภาพประกอบ: การแต่งกายของนักขับมอเตอร์ไซค์ไต่ถัง)

การเลือกใช้สี ได้นำสีที่อยู่ใน Mood board มาใช้ โดยหนักไปในสีแดง เพราะประเด็นในหนังพูดถึงเรื่องการโดนคุกคามทางเพศของเด็ก และการใช้อำนาจข่มขู่ และยังใช้สีที่มีความเข้ม ทึม ไม่สดใสมากนักในการการออกแบบ โดยมีแนวทางของการออกแบบเสื้อผ้าของตัวละคร ดังนี้

ตัวละคร โชค เด็กขับรถไต่ถังผู้มีฉายาว่า มัจจุราชกระดูกดำ

ชุดแสดง

เป็นชุดที่โชคสวมใส่ในเวลาขึ้นโชว์ในคณะรถไต่ถังในฉายา มัจจุราชกระดูกดำ โดยภูมิหลังของตัวโชคนั้นพ่อของเขาเป็นนักแข่งรถและขับรถไต่ถังมาก่อน เสื้อตัวนี้จึงเหมือนการได้รับมรดกจากพ่อของเขามาอีกที โดยมีตราและสัญลักษณ์ต่างๆขนเสื้อหนัง โชคจะรู้สึกปลดปล่อยและกล้าแสดงออกรู้สึกเป็นอีกคนนึงเวลาเขาได้ขับรถไต่ถัง ทั้งที่แท้จริงเขาไม่ใช่คนที่มั่นใจในตัวเองมากนัก จึงออกแบบให้โชคสวมใส่ผ้าปิดปากลายกระดูกให้กับตัวโชค และเพื่อช่วยในการแก้ปัญหาในเรื่องแสตนอินที่ใช้ขับจริงกับตัวละครโชค

(ภาพประกอบ: SKETCH โชคชุดแสดง)

ชุดขณะดูแก้วเต้นโคโยตี้

ในช่วงซีนนี้เป็นช่วงเวลากลางคืน ที่โชคนั้นจะยืนอยู่ท่ามกลางผู้คนหื่นกามที่พยายามยัดเงินเข้าที่ตัวแก้ว จึงออกแบบให้โชคใส่เสื้อขาวเพราะเหตุการณ์นี้โชคเพิ่งโดนเจ๊นิ่มข่มขืนมา จึงทำให้เขาเคว้ง เปรียบเทียบได้คงเหมือนเด็กคนนึง ที่กำลังถูกสิ่งรอบข้างดูดกลืนเค้าไป จากแสงสีไฟนีออน

(ภาพประกอบ: SKETCH โชคชุดขณะดูแก้วเต้นโคโยตี้)

ชุดทำงาน 1

ช่วงที่ช่วงถูกปลดจากการทำงาน เขามีหน้าที่เพียงทำความสะอาด และจูงรถให้คนอื่น จึงเลือกให้โชคใส่สีที่มีโทนสีทึมและเศร้าหมอง

ชุดทำงาน 2

ช่วงชีวิตโชคตอนนี้เหมือนเขากำลังอยู่บนเส้นด้ายบางๆ หากเขาไม่ยอมเจ๊นิ่มเขาก็จะตกงาน แต่เขาเองก็ไม่พอใจกับสิ่งที่ต้องเผชิญ จึงเปรียบเทียบได้กับเป้ากระสุนที่รอวันคนชี้ขาด ว่าชีวิตเขาจะอยู่รอดต่อไปหรือต้องจบ

(ภาพประกอบ: SKETCH โชคชุดทำงาน)

ชุดหนีจากคณะรถไต่ถัง

เป็นช่วงเวลาที่โชคตัดสินใจหนีออกจากคณะรถไต่ถัง คนเราเมื่อถึงจุดตกต่ำที่สุดในชีวิตเรามักจะนึกถึงคนที่เรารัก โชคเลยสวมใส่เสื้อคลุมของพ่อของเขาออกไปด้วย เหมือนเป็นกำลังใจเดียวของเขาในขณะนั้น และสวมใส่เสื้อสีเทา เหมือนกับอารมณ์ที่เศร้าหมองของเขา

(ภาพประกอบ: SKETCH โชคชุดหนีออกจากคณะรถไต่ถัง)

ตัวละคร แก้ว โคโยตี้สาวที่ยอมถูกข่มขืนเพื่อแลกกับอนาคตการงาน

ชุดแสดงโคโยตี้

เป็นชุดที่แก้วเต้นโคโยตี้ในซีนแรก โดยมีลองเลเยอร์ มีทั้งเสื้อสีแดงข้างใน และมีเสื้อคลุมลายตารางข้างนอก ตารางที่เหมือนกับกรงกักขังตัวแก้วไว้กับคณะรถไต่ถังนี้

(ภาพประกอบ: SKETCH แก้วชุดแสดงโคโยตี้)

ชุดอยู่บ้าน

เป็นชุดที่แก้วซักชุดชั้นในแล้วโชคเดินเข้ามาถามไถ่ แก้วสวมใส่เสื้อสีเหลืองสดใส ผิดกับตัวโชคที่ใส่สีเข้มทึม เพราะสำหรับตัวแก้วนั้นในการโดนข่มขืนไม่ได้ทำให้เธอรู้สึกเดือดร้อนมากขนาดนั้น เธอเป็นคนตัดสินใจเลือกทาง

(ภาพประกอบ: SKETCH แก้วชุดอยู่บ้าน)

ชุดแสดงโยโยตี้ ซีนโดนข่มขืน

แก้วส่วมใส่เสื้อที่เป็นตาข่ายและสวมใส่สปอร์ตบราสีแดงข้างใน เสื้อตาข่ายเหมือนกับ กับดักที่เธอกำลังติดอยู่ เธอเหมือนกำลังติดอยู่ในอำนาจ และการเป็นเหยื่อโดยเต็มใจ

(ภาพประกอบ: SKETCH แก้วชุดแสดงโคโยตี้ ซีนโดนข่มขืน)

ชุดแสดงโยโยตี้ ซีนโดนเหน็บเงิน

แก้วสวมใส่เสื้อผ้าที่เลเยอร์น้อยลงและเปิดเผยมากขึ้น และสวมใส่สีแดงเหมือนที่พอใจที่ได้รับความนิยมชมชอบและเป็นเหยื่อทางเพศของผู้อื่น

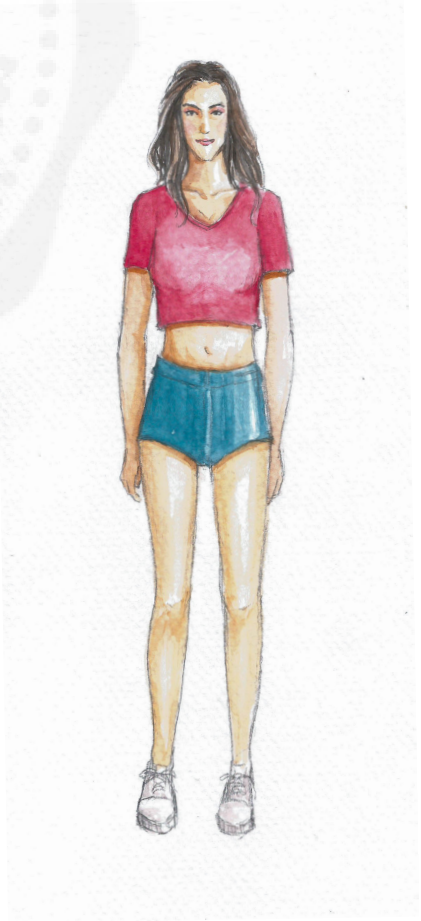

(ภาพประกอบ: SKETCH แก้วชุดแสดงโคโยตี้ ซีนเหน็บเงิน)

ตัวละคร เจ๊นิ่ม เจ้าของคณะรถไต่ถัง

ชุดในซีนนั่งในวงเหล้า

เจ๊นิ่มสวมใส่ชุดผ้ายืดรัดรูป ตัวเธอเองนั้นเป็นแม่ม่ายและมีความต้องการทางเพศค่อนข้างสูง ซีนนี้เป็นซีนที่เธอได้มานั่งร่วมวงเหล้ากับเด็กๆ และผู้คนในคณะ เธอเลยแต่งตัวค่อนข้างอวดทรวดทรง

(ภาพประกอบ: SKETCH เจ๊นิ่มซีนนั่งในวงเหล้า)

ชุดในซีนเจอกับจ่าเหลิม

เจ๊นิ่มสวมใส่ชุดที่มีลวดลายสดใส เพราะเธอเพิ่งผ่านเหตุการณ์ที่ได้ข่มขืนโชคมา เหมือนเธอได้ทำในสิ่งที่เธอพึงพอใจ ได้กินเด็กย้อนวัย

(ภาพประกอบ: SKETCH เจ๊นิ่มซีนเจอกับจ่าเหลิม)

ชุดในซีนที่โชคกลับมายังคณะอีกครั้ง

เจ๊นิ่มสวมใส่ชุดสีดำ เพื่อแสดงถึงความมีอำนาจ เพราะในซีนนี้สุดท้ายแล้วโชคก็ยอมจำนน กลับมาหาที่คณะรถไต่ถังอีกครั้งเนื่องจากไม่มีที่ไป

(ภาพประกอบ: SKETCH เจ๊นิ่มซีนที่โชคกลับมายังคณะอีกครั้ง)

ชุดในซีนข่มขืนโชคอีกครั้ง

เจ๊นิ่มสวมใส่ชุดที่มีลวดลายสดใสและบางค่อนข้างเผยให้เห็นเนื้อหนังเพราะครั้งนี้เธอเข้าหาตัวโชคด้วยความตั้งใจและเจตตาที่จะขืนใจ

(ภาพประกอบ: SKETCH เจ๊นิ่มซีนข่มขืนโชคอีกครั้ง)

ตัวละคร ศักดิ์ โฆษกประจำคณะรถไต่ถัง

ชุดในซีนเป็นโฆษก

ศักดิ์สวมใส่เสื้อลายฮาวายและสวมใส่เสื้อกล้ามข้างในเพื่อความสะดวกสบายในการถอด และสบายตัว

ชุดในซีนแรก

ศักดิ์สวมใส่เสื้อแขนกุด แต่งกายสบายๆในคณะที่เขาทำงาน

(ภาพประกอบ: SKETCH ศักดิ์ซีนแรก)

(ภาพประกอบ: SKETCH ศักดิ์ซีนเป็นโฆษก)

ชุดในซีนข่มขืนแก้วตอนจบ

ศักดิ์ส่วมใส่เสื้อลายทาง เหมือนตารางและด้วยโทนสีร้อนแดง เหมือนกับการที่เขาถูกกักขังและหมกหมุ่นอยู่ในกามอารมณ์จนไม่รู้ความผิดชอบชั่วดีในสิ่งที่ได้กระทำไป

(ภาพประกอบ: SKETCH ศักดิ์ซีนข่มขืนแก้ว)

ตัวละคร ลุงนพ ผู้ดูแลรถไต่ถัง

ชุดในซีนดื่มเหล้า

ลุงนพสวมใส่เสื้อกล้ามและกางเกงเลเพื่อความสะดวกสบายในการดื่มเหล้า และพาดผ้าขาวม้า สวมใส่สร้อยพระเต็มคอของเขา ภายนอกเขาเป็นผู้ใหญ่ที่ดีที่เด็กๆให้ความเคารพ

(ภาพประกอบ: SKETCH ลุงนพซีนดื่มเหล้า)

ชุดในซีนเห็นโชคถูกข่มขืน

ลุงนพสวมใส่เสื้อผ้าที่มีสีสันทึมลง เหมือนถูกลดอำนาจสุดท้ายแล้วเขาเองก็ไม่สามารถต่อกรกับ

(ภาพประกอบ: SKETCH ลุงนพซีนเห็นโชคถูกข่มขืน)

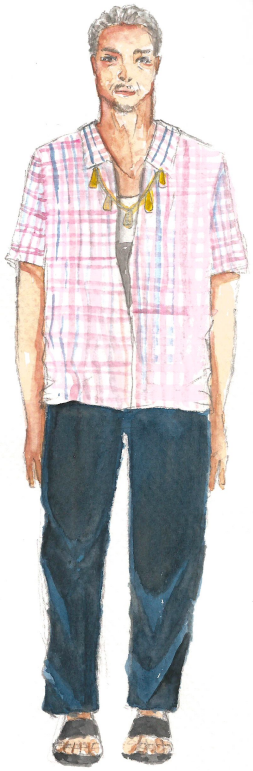

ชุดในซีนโชคเข้ามาปรึกษา

ลุงนพสวมใส่เสื้อผ้าที่มีสีสันสดใส เนื่องจากเป็นวันแสดงโชว์ปกติของคณะ

(ภาพประกอบ: SKETCH ลุงนพซีนโชคเข้ามาขอคำปรึกษา)

ตัวละคร จ่าเหลิม ตำรวจละแวกหมู่บ้าน

ชุดในซีนโชคเข้ามาแจ้งความ

จ่าเหลิมสวมใส่ชุดตำราจในยศจ่า

(ภาพประกอบ: SKETCH จ่าเหลิมชุดตำรวจ)

4.3.5.2 การ Fitting นักแสดง

(ภาพประกอบ: การออกแบบเสื้อผ้าที่ปรากฏในงานภาพยนตร์)

(ภาพประกอบ: การ Fitting ตัวละครแก้ว)

(ภาพประกอบ: การ Fitting ตัวละครเจ๊นิ่ม)

(ภาพประกอบ: การ Fitting ตัวละครศักดิ์)

(ภาพประกอบ: การติดลายลงบนเสื้อหนังเพิ่มเติมจากเสื้อหนังดำล้วน)

(ภาพประกอบ: การ Fitting ตัวละครโชค)

ชุดของตัวละครทั้งหมดผู้จัดต้องการให้มีความเข้ากันในเรื่องของโทนสี และเรื่องความแตกต่างทางอารมณ์ จึงใช้สีเป็นตัวบอกอารมณ์ตัวละคร และในเรื่อง Texture และ Form ในการสื่อความหมายแฝง เนื่องจากความล่าช้าในการหานักแสดงและระยะเวลาในการเลือกและหามีน้อยตามไปด้วยจึงทำให้ในบางชุดยังไม่เป็นไปตามความคาดหวังตามที่ดีไซน์ไว้ จึงประยุกต์ใช้โดยยึดคอนเซปที่ตั้งไว้ว่าต้องการจะสื่อตัวละครอย่างไรแล้วหาตามความเหมาะสม และโดยการควบคุมงบประมานค่าใช้จ่ายของกลุ่ม และด้วยตัวละครที่มีหลายตัวและหลายชุดจึงเลือกซื้อเป็นเสื้อผ้ามือสองที่ทำให้ผู้จัดทำประหยัดเวลาในการทำเก่า และเสื้อผ้ามือสองยังมีเรื่องราวในตัวของมันเอง เพียงเราต้องเลือกใช้มันให้เหมาะสมกับตัวละคร

4.3.5.3.2 Make up & Hair

(ภาพประกอบ: Make up & Hair ตัวละครโชค)

เนื่องจากตัวละครโชคตามบทแล้วควรเป็นเด็กในช่วงวัย16 หรือ 17 ปีจึงได้มีการปรับแต่งหน้าของนักแสดงใช้คอนซีลเลอร์ลบริ้วรอยต่างๆ ปรับให้หน้าดูสดใสและลดอายุของนักแสดง ทรงผมตามความนิยมของเด็กในช่วงวัยนี้ และจากการรีเสิจของเด็กในวัยเดียวกันที่อยู่ในคณะรถไต่ถัง

รอยแผลจากการโดนจิกข่วนของตัวโชคที่เจ๊นิ่มได้กระทำ โดยใช้บอดี้เพ้นสีม่วง สีแดง และลิปสติกแดงทำเป็นรอยข่วยและช้ำบนหัวไหล่โชค

ตัวละครเป็นนักเต้นโคโยตี้และด้วยพื้นเพที่เป็นเด็กต่างจังหวัด บวกกับการทำงานที่งานวัดลักษณะการแต่งหน้าจึงปรับให้ดูมีความสวยนิยมแบบพื้นบ้าน การเขียนคิ้วที่เข้มและทาปากจัด

(ภาพประกอบ: Make up & Hair ตัว

ตัวละครเป็นคนที่มีอำนาจและเป็นผู้ใหญ่ จึงเน้นการแต่งที่ดวงตาด้วยเพื่อความดูดุดันของตัวละคร และการแต่งหน้าที่ดูสาวและสวยตลอดเวลา เนื่องด้วยตัวละครเป็นแม่หม้ายและมีรสนิยมชอบเด็ก

(ภาพประกอบ: Make up & Hair ตัวละครเจ๊นิ่ม)

4.4 ผลงานสร้างสรรค์

4.4.1 ภาพยนตร์สำเร็จ

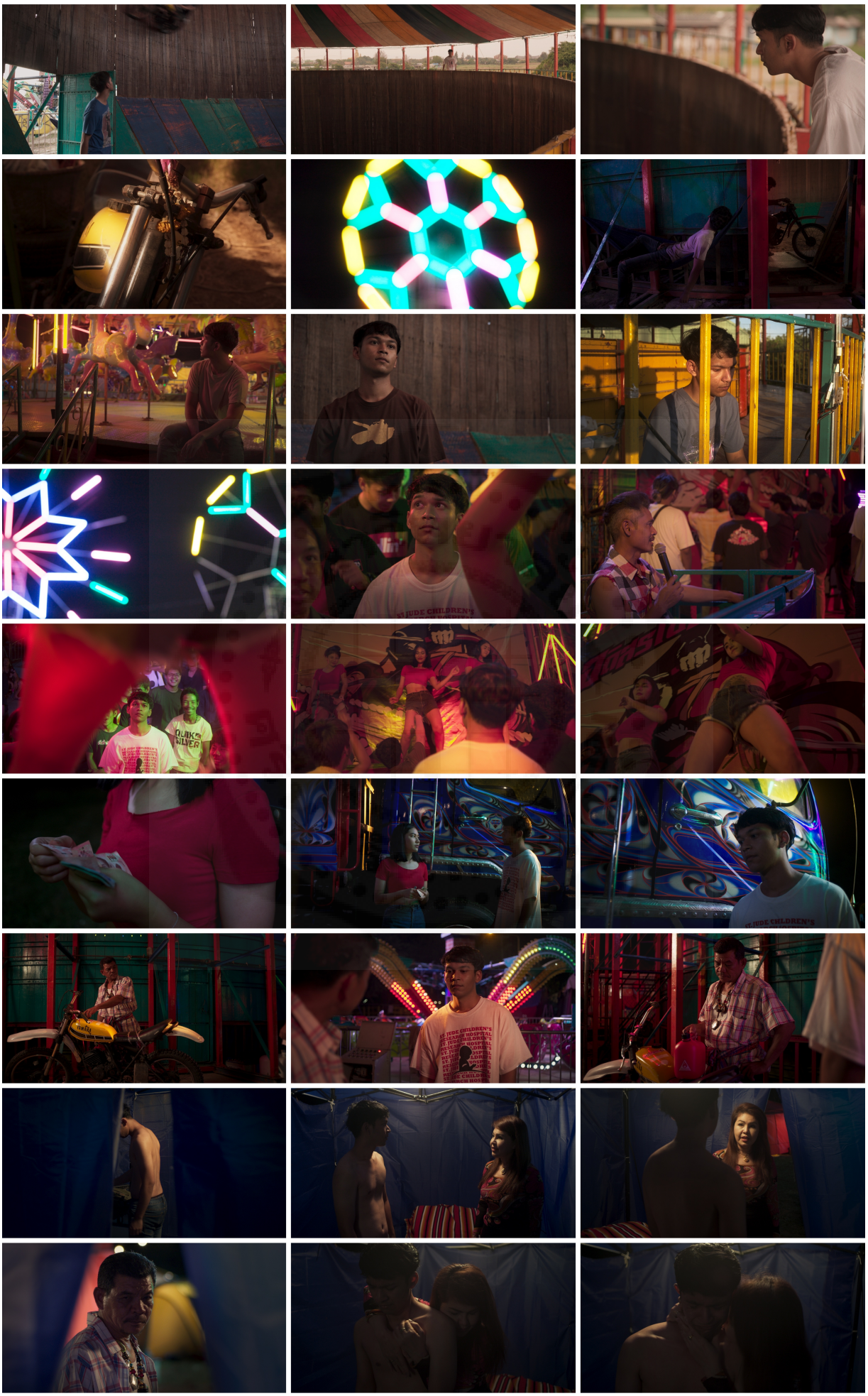

(ภาพประกอบ: ผลงานสำเร็จ)

4.4.1 ภาพโปสเตอร์

ผู้ออกแบบมีแนวคิดในการออกแบบมาจาก คำว่า ‘วังวน’ ซึ่งมาจาก Design Concept ของภาพยนตร์ รวมถึงการนำ Mood and Tone มาใช้ด้วยเช่นกันในด้านของการคุมโคมสี เน้นสื่อในด้านของอารมณ์ความรู้สึกเป็นสำคัญ ดั่งที่เห็นได้จากภาพว่าตัวโชคหันขึ้นไปมองผู้ชม ซึ่งนั้นเป็นสิ่งที่ตัวโชคปรารถนาจะเป็นผู้ขับขี่มอเตอร์ไซค์ไต่ถัง มีการจัดวางที่ให้รู้สึกอึดอัด นอกจากนี้ในด้านของนัยยะ เราจัดวางให้โชคอยู่ภายในรถไต่ถัง ถ้ามองออกไปด้านนอกจะเห็นแสงไฟโบเก้ที่ไม่ชัดเจนแต่ทับซ้อนกันอยู่ ไม่ได้เพียงแสดงถึงความงานวัดไทย แต่นั่นยังแสดงถึงความเป็นวังวน การทับซ้อนของชีวิต อำนาจ และชนชั้น นอกจากนี้ในเรื่องของชื่อเรื่องภาพยนตร์ มีการดีไซน์ให้เห็นถึงการเคลื่อไหว อำนาจ ผสมผสานกับเทคเจอร์ของสนิมบนตัวอักษรที่ดึงมาจากวัสดุโครงสร้างของรถไต่ถัง มันแสดงให้เห็นถึงความเสื่อมที่ถูกกัดเซาะ และพังทลายลงเรื่อยๆ

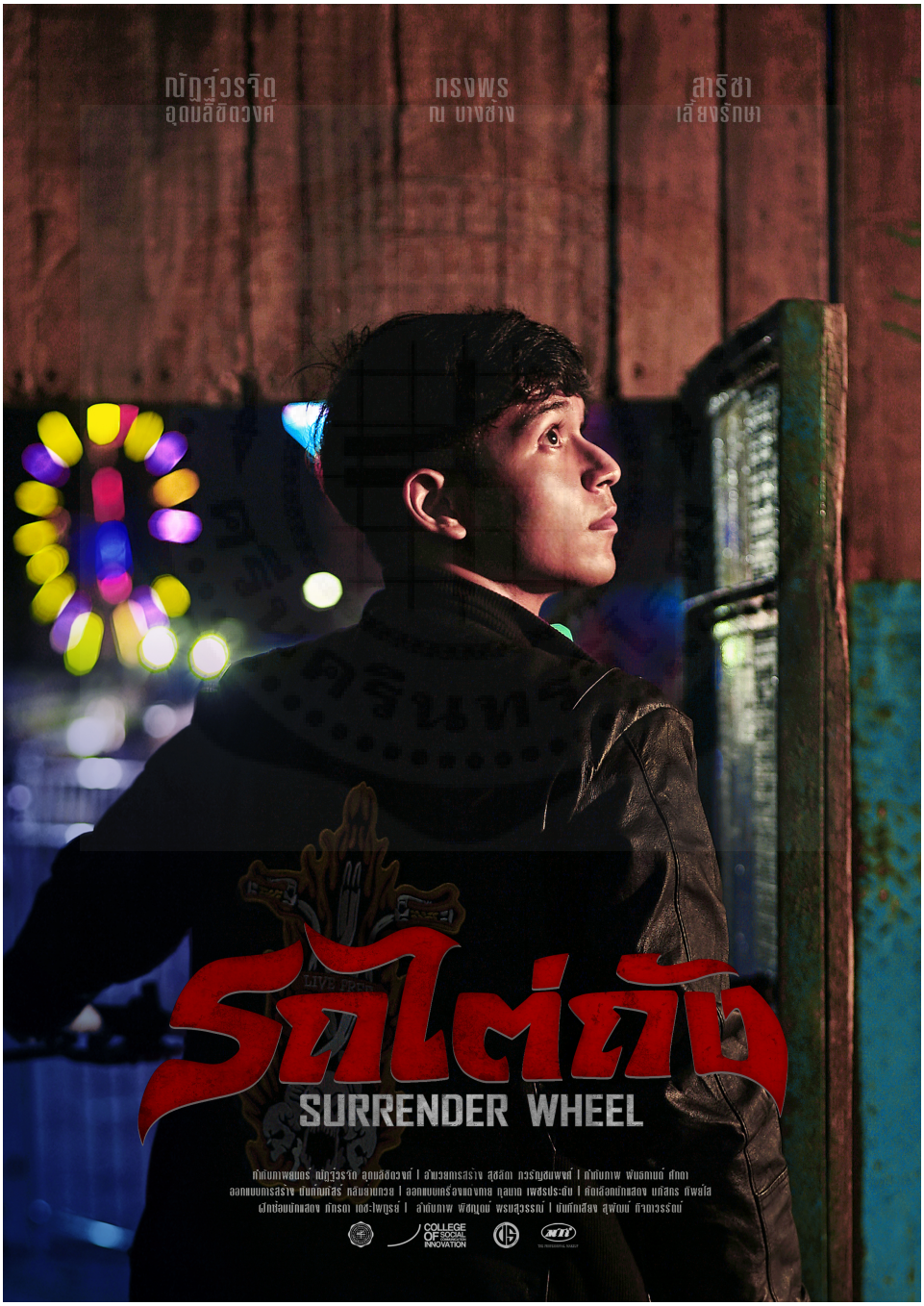

(ภาพประกอบ: โปสเตอร์ภาพยนตร์เรื่องรถไต่ถัง)

บทที่ 5
สรุป และอภิปรายผลการสร้างสรรค์

การศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวก้าวพ้นวัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ก้าวพ้นวัย (Coming Of Age)
2. เพื่อสะท้อนสภาพปัญหาของการเพิกเฉยปัญหาของสังคมโดยเล่าจากมุมมองของการถูกล่วงละเมิดทางเพศผ่านผลงานภาพยนตร์สั้น

สรุปผลการศึกษา

จากการที่ได้ศึกษาค้นคว้าและสร้างสรรค์ภาพยนตร์แนวก้าวพ้นวัย(Coming of Age) ผู้วิจัยได้มีการศึกษาทั้งในด้านทฤษฎีเพื่อในมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้นเรื่องนี้ และศึกษาจากตัวอย่างภาพยนตร์แนวก้าวพ้นวัย(Coming of Age) เพื่อนำมาเขียนบทและวางเส้นเรื่อง เพื่อนำไปสู่การถ่ายทำต่อไป โดยมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ และได้มีการเปลี่ยนแปลงปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานและทำให้ภาพยนตร์มีความสมบูรณ์มากที่สุด

โดยสุดท้ายแล้วกลุ่มผู้วิจัยได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัยทั้งหมด คือ 1. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ภาพยนตร์ก้าวพ้นวัย (Coming Of Age) ได้ตามคาดหวัง 2. ได้สะท้อนสภาพปัญหาของการเพิกเฉยปัญหาของสังคมโดยเล่าจากมุมมองของการถูกล่วงละเมิดทางเพศผ่านผลงานภาพยนตร์สั้นออกมาเป็นผลงานจริง

ปัญหา การแก้ไขปัญหา และสิ่งที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ผลงาน

สรุปการศึกษาของผู้กำกับ / นักแสดง /เขียนบท / ลำดับภาพ (Director / Actor /Screenwriter / Editor)

ปัญหา

ปัญหาในส่วนการกำกับ ปัญหาหลักๆ ที่เกิดขึ้นในส่วนของการกำกับภาพยนตร์ ก็คือการที่ต้องกำกับภาพยนตร์โดยที่ตัวเราเองก็เป็นนักแสดงนำด้วย นอกจากนั้นเมื่อกองถ่ายมีปัญหาเราก็เข้าไปช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นภายในกองถ่ายด้วยอีกเช่นกันซึ่งปัญหานั้นเกิดขึ้นตลอดเวลาของการถ่ายทำ ด้วยเพราะต้องทำหลายอย่างในเวลาเดียวกัน จึงทำให้ความเต็มที่หรือความสามารถในการตัดสินใจระหว่างการถ่ายทำอาจจะไม่เต็มที่เท่าการกำกับเพียงอย่างเดียวและทางด้านการแสดงก็ยังรู้สึกว่าตัวเองยังไม่ได้แสดงออกมาได้อย่างสุดความสามารถเพราะปัจจัยบีบคั้นหลายๆอย่าง

ปัญหาในด้านการแสดง เพราะเรามีเวลาน้อยมากในการให้นักแสดงมีเวลาสร้างอารมณ์กับตัวละครและถ่ายทอดออกมาในแต่ละฉาก เพราะข้อจำกัดต่างๆของสถานที่ถ่ายทำไม่ว่าจะเป็นความไม่แน่นอนของคนและสถานที่สภาพอากาศ ระยะทางระหว่างสถานที่ถ่ายทำที่ไกลจากกัน ความปลอดภัยของนักแสดงเพราะต้องถ่ายกับรถไต่ถังจริงๆ การรักษาความปลอดภัยจึงเป็นข้อจำกัดหนึ่งที่ทำให้เราไม่สามารถทำอะไรได้เกินขอบเขตกว่าที่กำหนดเอาไว้ได้ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนแต่ส่งผลต่อการแสดงอย่างมาก เพราะเวลาที่ถูกบีบจำกัดทำให้การแสดงในบางช่วงมีมิติของอารมณ์ที่แสดงออกยังไม่ซับซ้อนและลึกซึ้งอย่างที่ตั้งใจไว้รวมถึงไม่มีเวลาให้นักแสดงได้ทดลองการตีความและ

แสดงออกในรูปแบบอื่นๆ ที่อาจจะสร้างความน่าสนใจให้กับภาพยนตร์มากขึ้น นอกจากนั้นแล้วยังมีฉากที่นักแสดงต้องขับมอเตอร์ไซค์ไต่ถังจริงๆ ซึ่งตัวของนักแสดงเองไม่เคยขับมอเตอร์ไซค์ไต่ถังมาก่อนและด้วยระยะเวลาฝึกซ้อมที่น้อยและความไม่คุ้นเคยกับรถเพราะตัวของมอเตอร์ไซค์ที่ใช้ขับไต่ถังค่อนข้างมีความเฉพาะทางจึงทำให้มีความล่าช้าในฉากที่มีการใช้มอเตอร์ไซค์ไต่ถังประกอบฉากบ้าง

ปัญหาในด้านการทำงานกับสถานที่ ด้วยสถานที่ในการถ่ายอย่างงานวัดทำที่ไม่สามารถควบคุมองค์ประกอบของซีนได้ทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นนักแสดงประกอบภายในพื้นที่ ที่เดินเข้าออกระหว่างถ่ายทำ ตัวเซ็ตของรถไต่ถังเองที่ทำงานเป็นเวลาเพราะจะมีปัญหาเสียงรบกวนคนในชุมชนและด้วยจำนวนของชอตที่ต้องถ่ายมีจำนวนมากซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการถ่ายทำกลางคืนและมีเวลาไม่มากในการถ่าย แม้ช็อตต่างๆ จะถูกกำหนดไว้ด้วยสตอรี่บอร์ดแล้วก็ตาม แต่ด้วยพื้นที่ถ่ายทำที่ใหญ่เกิดความสามารถในการควบคุมและเรามีเวลาถ่ายทำจำกัดทำให้ความสมบูรณ์ในบางชอตอาจจะไม่ได้ตามที่ตั้งใจไว้ตั้งแต่แรกซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่เราควบคุมไม่ได้ทำให้เราไม่สามารถได้ภาพตามที่ต้องการได้ทั้งหมดและกองถ่ายต้องมีการเปลี่ยนแปลงตามสิ่งที่พบเจอในสถานที่จริงตลอดเวลา

ปัญหาในด้านการเขียนบท ด้วยประเด็นและปัญหาที่สังคมที่ถูกหยิบจับมาสร้างสรรค์เป็นบทภาพยนตร์ในเรื่องนี้นั้นเป็นเรื่องของการคุกความทางเพศซึ่งเป็นประเด็นที่ที่ใหญ่และมีมุมมองการเล่าเรื่องที่กว้างมาก ทำให้ในช่วงแรกของการเริ่มเขียนบทยังมีความไม่ลึกซึ้งในประเด็นและปัญหาที่จะนำเสนอเพราะตัวเราเองก็ไม่ได้เผชิญหรือมีประสบการณ์ร่วมในมุมมองทั้งหมดที่นำเสนอในภาพยนตร์ และด้วยเราเลือกที่จะเล่าประเด็นที่ใหญ่ในเวลาที่จำกัดของภาพยนตร์สั้น ทำให้ภูมิหลังของตัวละครอาจจะเล่าได้ไม่ละเอียดชัดเจนซึ่งส่งผลให้ผู้ชมบางคนอาจจะไม่เข้าใจหรือยังตั้งคำถามกับแรงขับเคลื่อนต่างๆของตัวละคร จึงรู้สึกว่าการให้ความสมดุลระหว่างการเล่าประเด็นและการเล่าตัวละครที่ต้องไปควบคู่กันยังไม่ดีเท่าที่ควรเพราะเรามุ่งเน้นแต่การเล่าประเด็นและสัญญะมากกว่า ซึ่งทั้งหมดที่ทำให้ความแข็งแรงในการเล่าเรื่องและความน่าติดตามเอาใจช่วยตัวละครลดลง

ปัญหาในส่วนของการตัดต่อภาพยนตร์ คือการที่ช็อตที่ถ่ายมาไม่พอที่จะเล่าเรื่องด้วยเพราะเวลาที่จำกัดทำให้เราสามารถถ่ายได้แค่ตามสตอร์รี่บอร์ดที่วางไว้ซึ่งเมื่อนำมาตัดต่อจริงๆแล้วก็ไม่สามารถเล่าเรื่องได้อย่างที่วางแผนไว้บางช่วงน้อยไป บางช่วงมากเกินไป แม้ในเรื่องจะเป็นช่วงเวลาที่แตกต่างกัน แต่ด้วยความที่ถ่ายในสถานที่เดิมการวางชอตคล้ายเดิมจึงทำให้เมื่อนำมาตัดต่ออาจจะไม่เห็นความแตกต่างของช่วงเวลาที่ชัดเจนในบางซีนและด้วยเวลาถ่ายทำที่จำกัดความละเอียดในการดูความต่อเนื่องจึงขาดไปบ้างทำให้บางชอตขาดความต่อเนื่องไม่สามารถใช้นำมาตัดได้ยิ่งทำให้ฟุตเทจที่มีอยู่จำกัดนั้นน้อยลงไปอีกส่งผลให้ไม่สามารถตัดต่อภาพยนตร์ออกมาในรูปแบบอื่นได้เพราะถูกจำกัดด้วยฟุตเทจที่ใช้ได้อย่างจำกัด

การแก้ไขปัญหา

การแก้ปัญหาในส่วนการกำกับ เนื่องจากต้องกำกับและต้องเป็นแสดงนำด้วย แนวทางการแก้ไขก็คือ ก่อนถ่ายทำจะมีการวางแผนกับเพื่อนในกลุ่มโดยให้มีเอคติงโค้ชสองคนที่ดูเรื่องการแสดงแบ่งเป็นของนักแสดงหลักกับนักแสดงสมทบโดยเราจะทำการเวิร์คชอปการแสดงร่วมกันก่อนเพื่อให้รู้ทิศทางของการแสดงและให้เอคติงโค้ชดูการแสดงของเราด้วยเช่นกันและพอถึงการถ่ายทำเราก็ให้เพื่อนดูเรื่องการแสดงของเราแบบที่ได้เวิร์คชอปการแสดงกันไว้ก่อนหน้านี้เพื่อให้เราสามารถจดจ่อกับการแสดงได้เต็มที่ขึ้นและเมื่อเราไม่ได้เข้าฉากก็จะกลับมาดูเรื่องการกำกับเช่นเดิม ในส่วนของการถ่ายทำจะคุยกับผู้กำกับภาพไว้ก่อนรวมถึงบล๊อคชอตและทำลำดับภาพที่จะต้องการถ่ายร่วมกันไว้ก่อนเมื่อถึงหน้ากองถ่ายก็จะถ่ายทำไปตามที่ได้วางแผนไว้อาจจะมีการเปลี่ยนแปลงบ้างเล็กน้อยขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมของการถ่ายทำ ส่วนในเรื่องอื่นๆในโปรดักชันก็จะมีโปรดิวเซอร์เป็นคนดูแลซึ่งเราก็จะมีการประชุมแผนการถ่ายทำและตัดสินใจร่วมกันในงาน

การแก้ปัญหาในด้านการแสดง ด้วยเพราะมีจำนวนชอตที่ต้องถ่ายทำจำนวนมากในเวลามีจำกัด ซึ่งทีมงานพอจะรู้ปัญหานี้ล่วงหน้าก่อนการถ่ายทำอยู่แล้ว ในทุกๆฝ่ายก็จะมีการเตรียมงานล่วงหน้าเพื่อให้เมื่อถึงเวลาถ่ายทำจะได้ใช้เวลาน้อยที่สุดในการทำงานและลดปัญหาในการถ่ายทำ รวมถึงทางด้านการแสดงก็เช่นกันได้มีการทำการเวิร์คชอปการแสดงร่วมกันก่อนเพื่อให้เมื่อถึงเวลาถ่ายทำนักแสดงจะได้เข้าถึงตัวละครได้เร็วขึ้นและง่ายต่อการถ่ายทำ โดยมีทั้งการทำเวิร์คชอปการแสดงภายในกลุ่มและทำร่วมกับเพื่อนต่างกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนวิธีการและเทคนิคการแสดงซึ่งทั้งหมดนี้เป็นประโยชน์อย่างมากเมื่อถึงเวลาถ่ายทำ เพราะจะเป็นการซ้อมก่อนถ่ายจริงเพื่อให้เห็นปัญหาและแก้ไขได้ก่อนที่จะถ่ายทำจริงให้การถ่ายทำมีความราบรื่นมากที่สุด ที่ขาดไม่ได้เลยคือมอเตอร์ไซค์ไต่ถังที่ตัวของนักแสดงไม่มีพื้นฐานการขับมอเตอร์ไซค์แบบนี้มาก่อนจึงต้องอาศัยการฝึกซ้อมล่วงหน้าก่อนถ่ายจริงโดยผู้เชี่ยวชาญที่เป็นนักขับมอเตอร์ไซค์ไต่ถังจริงๆมาเป็นผู้ฝึกซ้อมให้ ส่วนในฉากขับไต่ถังก็จะใช้นักขับมอเตอร์ไซค์ไต่ถังจริงๆ ขับแทนโดยใช้เครื่องแต่งกายและมุมกล้องมาช่วยให้ดูแล้วเชื่อว่าเป็นนักแสดงขับจริงๆ

ปัญหาในด้านการทำงานกับสถานที่ ในการทำงานกับสถานที่ของภาพยนตร์สั้นในเรื่องนี้มีความท้าทายอย่างมากเพราะมีความยากในทุกๆ สถานที่ที่ไปถ่ายหลักๆ คือฉากของรถไต่ถังซึ่งเราต้องปิดคณะรถไต่ถังถ่ายทั้งนี้ทางคณะณถไต่ถัง วรวุฒิ กระดูกเหล็ก ซึ่งให้ความอนุเคราะห์กับทีมงานเป็นอย่างมาก ซึ่งในการทำงานครั้งนี้ทำให้เราเกิดความผูกพันกับครอบครัวและคณะรถไต่ถังเหมือนเป็นส่วนหนึ่งของสมาชิกในกลุ่มด้วย การเอาใจเขามาใส่ใจเรานั้นสำคัญมากมันคือการที่เราต้องให้ใจกับเขาก่อนแล้วเขาก็จะให้ใจกับเราเช่นเดียวกัน ด้วยความร่วมมือจากคณะรถไต่ถังก็ยิ่งทำให้เราสามารถทำงานได้อย่างสะดวกขึ้น นอกจากฉากรถไต่ถังแล้วยังมีฉากงานวัดซึ่งเราไม่สามารถสร้างฉากงานวัดขึ้นได้เองวิธีแก้คือการนำนักแสดงออกไปเก็บฟุตเทจร่วมกับงานวัดที่จัดขึ้นที่ต่างๆ ความยากจะอยู่ที่เราไม่สามารถควบคุมสภาพแวดล้อมได้ทั้งหมดทำได้แค่เพียงเลือกมุมถ่ายที่เหมาะสมกับเรื่องที่สุดเพื่อนำไปใช้ในเรื่องได้อย่างกลมกลืน ฉากที่ยากอีกฉากคือฉากของที่พักคณะรถไต่ถังซึ่งเราเลือกที่จะสร้างขึ้นเองทั้งหมดเพื่อจะได้เป็นการไม่รบกวนที่พักคณะของคณะรถไต่ถังจริงๆและยังง่ายต่อการถ่ายทำมากกว่าทั้งการออกแบบทิศทางและการวางมุมกล้องก็สะดวกกว่าการไปใช้พื้นที่ที่เขาอยู่อาศัยจริงๆ

การแก้ปัญหาในด้านการเขียนบท เปิดให้เพื่อนในกลุ่มได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาบทแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและตัดสินกันโดยการใช้ระบบเสียงข้างมากเพื่อให้สามารถพัฒนาบทที่มีความหลากหลายทางความคิดและมีการค้นคว้าร่วมกันเพื่อให้ในช่วงเขียนบทมีความลึกซึ้งในประเด็นและปัญหาที่จะนำเสนอมากกว่าการเล่าเรื่องผ่านมุมมองของเราเพียงคนเดียวเพราะตัวเราเองก็ไม่ได้เผชิญหรือมีประสบการณ์ร่วมในมุมมองทั้งหมดที่นำเสนอในภาพยนตร์

การแก้ปัญหาในส่วนของการตัดต่อภาพยนตร์ จากการที่ ช็อตที่ถ่ายมาไม่พอที่จะเล่าเรื่องด้วยเพราะเวลาที่จำกัดทำให้เราสามารถถ่ายได้แค่ตามสตอร์รี่บอร์ดที่วางไว้ซึ่งเมื่อนำมาตัดต่อจริงๆแล้วก็ไม่สามารถเล่าเรื่องได้อย่างที่วางแผนไว้ ซึ่งแก้ปัญหาในการเล่าเรื่องโดยการเรียบเรียงบางส่วนใหม่เพื่อให้การเล่าเรื่องสมบูรณ์ขึ้นโดยยึดตามธีมของเรื่องที่ต้องการจะถ่ายทอดให้คนดูเห็นและรู้สึก นอกจากนั้นแล้วยังมีการไปถ่ายเพิ่มบางช่วงของภาพยนตร์เพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหาและให้เรื่องมีความชัดเจนขึ้น ส่วนในด้านของการทำสีก็เข้ามาช่วยเรื่องการสร้างอารมณ์ให้กับการเล่าเรื่องได้อย่างมาก นอกจากนั้นแล้วก็มีการใช้ computer graphic เข้ามาช่วยแก้ปัญหาเรื่องความต่อเนื่องของฉากทำให้สามารถใช้ฟุตเทจในการตัดต่อได้มากขึ้น

สิ่งที่ได้รับ

สิ่งที่ได้รับจากตัวภาพยนตร์ที่ออกมาคือการที่เราได้เห็นมุมมองใหม่ๆที่ถูกประกอบสร้างขึ้นจากมุมมองจากผู้คนที่หลากหลายทั้งจากตัวเรา สมาชิกในกลุ่ม อาจารย์ผู้ให้ทำปรึกษาหรือคนอื่นๆที่มีส่วนเข้ามาร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องราวและประเด็นที่เราต้องการจะเล่าตั้งแต่ยังเป็นเพียงความคิดเริ่มต้นจากเราที่สุดท้ายมันถูกปรับเปลี่ยนพัฒนาขึ้นเป็นภาพยนตร์เรื่องนี้ ซึ่งแม้ว่ามันอาจจะไม่ได้ออกมาเหมือนที่เราคิดไว้ตอนแรก แต่มันก็มีความ

สมบูรณ์ในแบบของตัวเองระดับหนึ่งและสามารถสื่อสารกับคนดูให้ได้คิดต่อ นอกจากนั้นแล้วในวันฉายภาพยนตร์ก็มีกระแสตอบรับจากผู้ชมในทิศทางที่ดีเหนือการคาดหมายอย่างมาก

นอกจากนั้นแล้วยังผู้ชมได้การตีความสัญญะต่างๆที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์และพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นถึงนัยที่ซ่อนอยู่ในภาพยนตร์มาตีความกันอย่างน่าสนใจ ซึ่งถือเป็นการต่อยอดหลังจากที่ได้ชมภาพยนตร์จบได้อย่างดี ทั้งนี้ตัวภาพยนตร์ยังมีผลตอบรับในหลายรูปแบบมีทั้งคำติชมให้ทางผู้จัดทำได้นำไปปรับใช้ต่อไป ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ให้มุมมองที่แปลกใหม่ให้กับทั้งผู้ทำและผู้ชมได้อย่างดี

สรุปผลการศึกษาของ ผู้อำนวยการสร้าง และผู้กำกับร่วม (Producer/Co-Director)

ปัญหา

เริ่มต้นจากการปรับตัวเพื่อละลายพฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่ม เป็นไปได้ไม่ค่อยดีนัก สังเกตได้จากการพยายามปิดบังข้อเท็จจริงเกี่ยวกับตนเองของสมาชิกในกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนพยายามเสนอข้อดีของตนเองแทนการยอมรับในข้อเสียของตนเองเพื่อเรียนรู้กันและกัน เนื่องจากเป็นการทำงานร่วมกันครั้งแรกของสมาชิกหลายๆคน การประสานงานจึงไม่ค่อยราบรื่นนัก มีการแบ่งฝั่งแบ่งฝ่ายไม่ยอมรับและเชื่อมั่นในความสามารถของเพื่อนๆ ช่วงพัฒนาบทเป็นช่วงที่มีความคิดแตกออกเพราะความคิดเห็นไม่ตรงกัน ผู้กำกับเกิดการละเลยในหน้าที่ของตน เพราะอคติกับสมาชิกที่ไม่ชอบแนวทางของตน ระหว่างการถ่ายทำ ด้วยความเหน็ดเหนื่อย บรรยากาศในกองเป็นไปอย่างตึงเครียด ฝ่ายศิลป์ทำงานแต่ในส่วนของใครของมัน ไม่ค่อยช่วยเหลือกัน จนเกิดความล่าช้า อีกทั้งในส่วนจัดการยังเกิดความวุ่นวายในกรณีสถานที่ถ่ายทำงานวัด ที่มีความพลุกพล่าน ต่างคนต่างคิดว่าตนเองเหนื่อย ไม่มีสมาธิ ไม่รู้จักลำดับความสำคัญก่อนหลังว่าสิ่งใดควรทำก่อน เรื่องเล็กๆบางเรื่องก็กลายมาเป็นปัญหา และสำคัญที่สุดคือการที่ผู้จัดหานักแสดงและดูแลนักแสดง ไม่มาร่วมถ่ายทำ โดยไม่บอกถึงรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับนักแสดงให้ทีมงานทราบ เช่น ต้องมีรถส่งนักแสดงจากต่างจังหวัดในเวลาเที่ยงคืน นักแสดงมีการขอเบิกค่ารถเกินกว่าราคาตลาดด้วยอ้างว่าได้ตกลงไว้ก่อนแล้ว รวมถึงการขอมีผู้ติดตามของนักแสดง

การแก้ไขปัญหา

เริ่มจากทัศนคติของสมาชิกในกลุ่ม มีการให้ทำแบบทดสอบนพลักษณ์เพื่อเรียนรู้จุดดีจุดด้อยทั้งของตนเองและผู้อื่น พยายามหากิจกรรมอื่นทำร่วมกันเพื่อสร้างความสนิทสนมคุ้นเคยกันของสมาชิกในทีม ช่วงพัฒนาบทที่ความเห็นไม่ลงรอยกันต้องใช้สติและสมาธิเยอะมากๆในการควบคุมตนเองและสถาณการณ์ให้เป็นไปได้อย่างราบรื่น ใช้เหตุผล และทฤษฎีต่างๆในการอธิบายแต่ละส่วนให้ทุกคนมีความเห็นที่ตรงกันและพร้อมจะทำงานร่วมกันต่อ ปัญหาของฝ่ายศิลป์ที่ไม่ค่อยช่วยเหลือกันในฐานะของผู้อำนวยการสร้างที่ต้องทำให้งานสำเร็จลุล่วงให้ได้ ได้ลงไปช่วยจัดการในแต่ละส่วน เช่น การจัดเตรียมชุดสำหรับนักแสดง การหาและติดต่อสถานที่ การจัดหาเต็นท์ รถบรรทุก และไฟกังหัน สำหรับเป็นฉากในการถ่ายทำ การอำนวยความสะดวกในการขนย้ายสิ่งต่างๆมายังสถานที่ถ่ายทำ อีกทั้งแบ่งการทำงานของฝ่ายศิลป์ในคิวการถ่ายทำที่ 2 ให้อยู่เตรียมสถานที่ถ่ายทำในคิวที่ 3 โดยไม่ต้องไปร่วมการถ่ายทำ จึงทำให้ฝ่ายศิลป์มีความพร้อมสำหรับการถ่ายทำในคิวที่ 3 มากขึ้น หลังจากเสร็จสิ้นการถ่ายทำในคิวที่ 1 หลังจากสามารถแก้ไขปัญหาเรื่องรถรับส่งนักแสดงได้แล้วนั้น ได้มีการประชุมทีมงานเพื่อสรุปผลการดำเนินการถ่ายทำ และพูดคุยถึงปัญหาต่างๆ สมาชิกได้มีการอธิบายในส่วนของตนเองเพื่อทำความเข้าใจกันและ วางแผนการถ่ายทำลำดับถัดไปให้ดีขึ้นกว่าเดิม

สิ่งที่ได้รับ

ได้รับประสบการณ์การทำงานกับคนจำนวนมาก รวมทั้งวิธีการติดต่อสื่อสารกับบุคคลภายนอก หรือหน่วยงานอื่นๆ ด้วยความมีมารยาทและเป็นระบบแบบแผน รู้จักอดทนอดกลั้นมากขึ้น มีสติมากขึ้น ได้ก้าวข้ามขีดจำกัดการทำงานของตัวเอง ล้มคำสบประมาทของหลายๆคนที่บอกไว้ว่าผู้อำนวยการสร้างในหนังนักศึกษาทำงานเหมือนกับพนักงานบัญชี ได้พิสูจน์ตัวเองและนำความรู้ความสามารถของตัวเองออกมาใช้อย่างเต็มที่ พัฒนาทักษะของการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าต่างๆได้รวดเร็วขึ้น

สรุปผลการศึกษาของ ผู้กำกับภาพ (Director of Photography)

ปัญหา

Location ในงานวัดค่อนข้างวุ่นวายและเสียงดัง จึงยุ่งยากในการสื่อสาร ส่วนตัวรถไต่ถังก็ค่อนข้างใหญ่จำเป็นต้องใช้ไฟใหญ่หลายดวง ซึ่งใช้เวลาในการติดตั้งนาน อีกทั้งยังมีนักแสดงประกอบค่อนข้างมาก และค่อนข้างวุ่นวาย ทำให้การถ่ายทำล่าช้า ไม่ได้ภาพครบถ้วนตามที่กำหนด

ในคิวที่สองพบปัญหาการบันทึกวิดีโอมาผิดรูปแบบ จากที่ควรบันทึกมาเป็นไฟล์ S-Log แต่กลับกลายมาเป็นไฟล์ Rec-709ซึ่งเป็นไฟล์ที่มีคุณภาพด้อยกว่าเมื่อเอาไปทำสี ทำให้คิวในวันนั้นภาพจะค่อนข้างแจกต่างและมีปัญหามากกว่าคิวอื่น

ในคิวสุดท้ายพบปัญหาหน้าเลนส์มีรอยเปื้อน ซึ่งประกอบกับกล้องที่ใช้ในวันนั้นหน้าจอมอนิเตอร์ไม่คมชัดจากอาการชำรุด ทำให้มองไม่เห็นรอยเปื้อนในวันตอนที่ถ่าย ซึ่งได้มาพบปัญหาในภายหลังในวันทำสี ซึ่งเป็นปัญหาที่แก้ได้ยากมาก

การแก้ไขปัญหา

ส่วนใหญ่ของงานวัดเป็นปัญหาที่ไม่ได้คาดการณ์มาก่อนจึงจำเป็นต้องแก้ปัญหาเฉพาะหน้า พยายามสื่อสารกับคนในทีมให้งานออกมาดีที่สุด ส่วนปัญหาการบันทึกไฟล์มาผิดรูปแบบและรอยเปื้อนหน้าเลนส์ได้มีการแก้ไขแต่ไม่ได้ทั้งหมดในขั้นตอน Post-Production

สิ่งที่ได้รับ

ทำให้ได้ประสบการณ์มากขึ้น สอนให้เป็นคนรอบคอบมากกว่านี้ หลายปัญหาไม่คิดว่าจะเกิดหรือแม้กระทั่งไม่เคยรู้ว่ามีปัญหานี้อยู่ ทำให้เราเตรียมตัวก่อนถ่ายมากขึ้นในงานต่อๆไป

สรุปผลการศึกษาของผู้กำกับการแสดง (Acting Coach)

ปัญหาที่พบ

ในการกำกับการแสดงนักแสดงบางคนยังไม่ค่อยเข้าใจและตีความไม่ค่อยออกว่าการแสดงจะออกมาเป็นยังไงทำให้เกิดปัญหาในการทำงาน เนื่องจากมีข้อจำกัดในเรื่องของวันที่ถ่ายและสถานที่ที่ใช้ถ่ายทำเพราะสถานที่ที่ถ่ายทำอยู่ในจังหวัดสมุทรสาครและเป็นฉากในรถไต่ถังและด้วยความที่มีการWorkshopที่ระยะเวลาใกล้กับการถ่ายทำทำให้นักแสดงมีความไม่ค่อยเข้าใจในบทบาทที่ได้รับและไม่รู้ว่าจะแสดงออกมาแนวไหน และด้วยคิวถ่ายเป็นแบบ1วันเต็มๆ

และมีฉากกลางคืนค่อนข้างเยอะทำให้นักแสดงเกิดความเหนื่อยล้าในการทำงานและทำให้แสดงออกมาได้ไม่ธรรมชาติเท่าที่ควรและวันที่ไปถ่ายที่จังหวัดนครปฐมก็เกิดปัญหาความที่ต้องSet ฉากเป็นเต้นท์และเป็นฉากค่อนข้างเป็นป่า มีหญ้า มีแมลง และการเข้าห้องน้ำที่ไม่ค่อยสะดวกสบายและด้วยความร้อนในตอนกลางวันและความร้อนในตอนกลางคืนทำให้นักแสดงเกิดความเหนื่อยง่ายและเหงื่อออกเยอะ นักแสดงบางคนมีปัญหาเรื่องบทเพราะจะจำคำที่อยู่ในบทเท่านั้นทำให้การแสดงมันดูออกไม่ค่อยธรรมชาติ

การแก้ไขปัญหา

ในการกำกับการแสดงก่อนที่จะถึงวันถ่ายทำ เราได้นัดนักแสดงมาworkshop การแสดงเพื่อฝึกและพัฒนาทั้งทักษะการแสดงและการเข้าสู่บทบาทตัวละครให้แก่นักแสดงเพื่อสร้างความพร้อมให้กับนักแสดงมากที่สุด ซึ่งเป็นผลดีกับการถ่ายทำมากเมื่อนักแสดงสามารถแสดงได้อย่างเป็นธรรมชาติ แต่ถึงแม้ว่าจะเตรียมความพร้อมให้กับนักแสดงก็ยังเกิดปัญหาการถ่ายทำที่ล่าช้า ทำให้ต้องเพิ่มคิวในการถ่ายทำในตารางเพื่อให้เสร็จฉากนี่ภายในวันเดียวเพราะฉากนี่เป็นฉากที่ค่อนข้างสำคัญและระยะเวลาการถ่ายที่สามารถถ่ายได้วันเดียวเพราะจำนวนคนในงานไม่เยอะมากและด้วยงบของเราทำให้ไม่สามารถเพิ่มวันเพื่อถ่ายนักแสดงได้

สิ่งที่ได้รับ

ได้เรียนรู้การทำงานกับนักแสดงที่อายุมากกว่าและบางคนที่มีประสบการณ์ในการแสดงมาก่อนและเราต้องเป็นคนที่ปรับตัวให้เข้ากับนักแสดงเพราะด้วยวุฒิภาวะที่ต่างกันมากทำให้เราต้องปรับตัวเข้าหานักแสดง หากทำได้จะเป็นผลดีกับการทำงานและการถ่ายทำมากและเรายังได้เรียนรู้การทำงานในการเป็นActing coachด้วยเพราะด้วยความที่นักแสดงที่แสดงเป็นเจ๊นิ่มเป็นครูสอนการแสดงอยู่แล้วทำให้เราได้เรียนรู้อย่างมาก ว่าควรเป็นในทางไหน การพูด การแสดงออก อารมณ์ในบทนี่จะเป็นในทางไหนได้เรียนรู้การจัดการวางแผนในการทำภาพยนตร์ที่สเกลใหญ่มากด้วยความที่ถ่ายในรถไต่ถังและร้านชำและทุ่งโล่งๆทำให้เราต้องเตรียมความพร้อมในการฝึกนักแสดงและคอยดูแลนักแสดงไม่ให้เกิดอาการบาดเจ็บได้ แต่ถึงอย่างไรแม้ว่าเราจะเตรียมความพร้อมขนาดไหน ก็สามารถเกิดปัญหาได้ในขณะถ่ายทำ ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติ จึงทำให้เราเรียนรู้ในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า นอกจากนี้สิ่งที่สำคัญอีกอย่างคือการทำงานเป็นทีมด้วยความที่ทำหนังเราต้องคุยกับผู้กำกับการแสดง ผู้กำกับภาพ คอสตูม ฝ่ายฉากว่าจะทำออกมาแนวไหนและการทำหนังในครั้งนี้เรายังได้มิตรภาพจากเพื่อนในกลุ่ม ทีมงานและพี่ๆเพื่อนๆน้องๆที่มาช่วยงานในครั้งนี้และอีกเรื่องคือการให้เกียรติและเคารพซึ่งกันและกันในการทำงาน ทำให้สามารถทำภาพยนตร์นิพนธ์ชิ้นนี้สำเร็จไปได้ด้วยดี

สรุปผลการศึกษาของผู้จัดหานักแสดง (Casting)

ปัญหา

ในการจัดหานักแสดงที่ต้องรับบทเป็นวัยรุ่นชาย 16-17 ปี การหานักแสดงในวัยนี้ที่สามารถขับจักรยานยนต์ได้และต้องมีทักษะด้านการแสดงในระดับดีเนื่องจากในภาพยนตร์เป็นซีนอารมณ์ค่อนข้างมาก เมื่อมีเงื่อนไขเป็น 2 สิ่งนี้ไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะหานักแสดงได้ เพราะนักแสดงบางคนมีลักษณะภายนอกตรงตามการวิเคราะห์ตัวละคร แต่ขาดทักษะทางด้านการแสดง หรือ นักแสดงบางคนมีทักษนะคติและสามารถขับรถจักรยานยนต์ได้ แต่ลักษณะภายนอกไม่ตรงตามที่ต้องการและไม่สามารถปรับได้

ในการจัดหานักแสดงที่ต้องรับบทเป็นสาววัย 17-18 ปี

การหานักนักแสดงในวัยนี้ที่สามารถเต้น(โคโยตี้งานวัด)สามารถแต่งกายเปิดเผยและต้องมีทักษะด้านการแสดงในระดับดี ด้วยเงื่อนไขทั้ง 3 ข้อ ทำให้ไม่ใช่เรื่องง่ายในการหานักแสดง เพราะบางคนสามารถแสดงได้ แต่มีปัญหาในด้านของการเต้น(โคโยตี้งานวัด) และไม่สามารถที่จักฝึกสอนหรือปรับเปลี่ยนลักษณะการเต้นได้

ในการจัดหานักแสดงที่ต้องรับบทเป็นสาววัย 40-45 ปี
เป็นตัวละครที่มีปัญหามากที่สุด เนื่องจากตัวละครนี้มีเงื่อนไขหลักอยู่ 1 เงื่อนไขคือต้องสามารถเปลื่อยท่อนบนและสามารถเล่นฉากเลิฟซีนได้ บางคนสามารถแสดงได้ในระดับดีแต่ไม่สามารถเล่นบทเลิฟซีนได้ หรือบางคนสามารถเปลื่อยท่อนบนได้แต่ไม่สามารถแสดงได้

การแก้ไขปัญหา

ในการหานักแสดงหลักคือเด็กวัยรุ่นอายุ 16-17 ปี ลุคต่างจังหวัดและสามารถแสดงได้ดีคือให้ คนเขียนบทหรือผู้กับของเรื่องมาลองแคสเพราะเป็นคนที่เข้าใจทัศนะคติภายในและมีลักษณะภายนอกใกล้เคียงกับการวิเคราะห์ตัวละครที่สุด เราจึงได้นักแสดงในบทของโชคที่ตรงกับที่ต้องการมากที่สุด ในการหานักแสดงที่เป็นไปได้ยากที่สุดคือ บท สาววัย 40-45 ปี ที่ต้องสามารถเปลื่อนกายและสามารถแสดงฉากเลิฟซีนได้ การแก้ปัญหาคือการหานักแสดงจากโรงเรียนสอนการแสดงที่อยู่นอกเมือง เราจึงได้นักแสดงบท เจ้นิ่ม อายุ 40-45 ปี ที่มีลักษณะภายนอกตรงตามที่ต้องการ และสามารถเปลื่อยกายและเล่นฉากเลิฟซีนได้ แต่มีปัญหาเล็กน้อยในก้านของการแสงด เนื่องจากนักแสดงเป็นนักแสดงละครโทรทัศน์ทำให้ลักษณะการแสดงค่อนข้างใหญ่และไม่สมจริงแต่หลังจากการ Workshop และพูดคุยกับนักแสดงอยู่หลายครั้ง ทำให้นักแสดงเข้าใจรูปแบบและลักษณะการแสดงมาขึ้น

สิ่งที่ได้รับ

ได้เรื่องรู้ในเรื่องของการติดต่อ การวางตัว และการพูดคุยกับผู้ใหญ่ เนื่องจากนักแสดงเล่นละครเป็นเวลานานเขาจะคุ้นเคยกับการถ่ายละครมากกว่าการถ่ายภาพยนตร์สั้นนิสิต การพิจารณาลักษณะนิสัย ซึ้งเปรียบเสมื่อนการฝึกการสังเกต การฟัง การเรียนรู้ลักษณะนิสัย เพื่อใช้ในการสื่อสารก็ทำให้เขาไว้ใจ เชื่อมั่นและเต็มใจที่จะช่วยในสิ่งที่เราต้องการ

สรุปผลการศึกษาของผู้ออกแบบงานสร้างและอุปกรณ์ประกอบฉาก (Art direction / Prop master)

ปัญหา

ปัญหาเบื้องต้นในการทำงานของด้านการออกแบบศิลป์คือ การสร้างสรรค์งานศิลป์ในภาพยนต์สั้นเรื่องนี้ค่อนข้างเยอะ เนื่องด้วยสถานที่ถ่ายทำเป็นรถไต่ถังที่ประกอบอาชีพอยู่แล้ว และด้วยความต้องการของผู้กำกับและตัวบทหนังที่เราต้องสร้างคณะรถไต่ถังขึ้นมาเอง โดยอิงตามบทจึงเหมือนการสร้างโลกและคณะรถไต่ถังขึ้นมาใหม่ในแนวทางของภาพยนตร์เรา โดยแบ่งออกเป็นสองสถานที่หลักๆคือ สถานที่แสดงโชว์รถไต่ถัง และสถานที่พักอาศัยของเหล่าคณะรถไต่ถัง จึงทำให้ฝ่ายศิลป์แบ่งหน้าที่รับผิดชอบเป็นสองฝ่าย คือ นันท์นภัส ดูแลรับผิดชอบในการจัดการออกแบบเซ็ตรถไต่ถังและร้านขายของชำ กุลนาถ รับผิดชอบการออกแบบ เซ็ตเต๊นท์คนงานรถไต่ถัง

ร้านชำ

ปัญหา

1. ร้านชำเป็นโลเคชั่นแรกสำหรับการถ่ายทำในช่วงเช้า เนื่องด้วยความล่าช้าทางเทคนิคและทีมนักแสดงทำให้การถ่ายทำล่าช้าไปกว่ากำหนด ส่งผลให้กำหนดการที่ต้องเดินทางไปเซ็ตที่วัดโกรกกรากถูกเลื่อนออกไป
2. หลังจากการถ่ายทำเสร็จแล้ว ช่วงที่มีการตรวจเช็คของพบว่ามีของที่ใช้ในการถ่ายทำหายไป

การแก้ไขปัญหา

1. แบ่งทีมงานออกเป็น 2 ส่วน คือ ทีมแรกคอยอยู่ดูเซ็ตว่าผู้กำกับต้องการสิ่งใดเพิ่มเติมและเมื่อถ่ายทำเสร็จจึงก็มีหน้าที่ จัดเก็บเซ็ต ตรวจเช็คความเรียบร้อย ส่วนทีมที่2 เดินทางไปโลเคชั่นวัดโกรกกรากเพื่อทำการ เซ็ตก่อนที่ทีมงานคนอื่นๆจะมาถึง
2. เขียนชื่อสิ่งของที่ยังอยู่กับตัว ตรวจสอบว่ามีสิ่งใดหายไปบ้าง สอบถามจากทีมงาน หรือถ้าจำเป็นต้องใช้ ณ เวลานั้นจึงตัดสินใจซื้อใหม่ เพื่อความคล่องตัวและดำเนินงานต่อไปได้

งานวัดโกรกกราก (เซ็ตรถไต่ถัง)
ปัญหา

1. สถานที่ในการถ่ายทำเป็นวัด มีพื้นที่ค่อนข้างจำกัด และผู้คนพรุกพล่าน ทำให้ทุกๆการถ่ายทำแต่ละมุมต้องมีการเคลื่อนย้ายสิ่งของอยู่เป็นประจำ อีกทั้งไม่มีคนคอยจัดการดูแลในส่วนนี้ ทำให้หลายๆครั้งพบเจอว่ามีอุปกรณ์บางอย่างที่ต้องใช้สูญหาย
2. เนื่องด้วยการถ่ายทำในช่วงเช้าสถานที่ก่อนหน้านี้เกินกำหนดการ ทำให้ในการเซ็ตที่วัดมีเวลาค่อนข้างจำกัด ชิ้นงานแต่ละตำแหน่งค่อนข้างต้องใช้ความละเอียดและแม่นยำ เช่น การติดไฟที่ล้อมอเตอร์ไซค์วิบาก อีกทั้งทีมงานฝ่ายศิลป์มีจำนวนน้อย ทำให้ต้องช่วยกันและทำงานเป็นกลุ่ม เป็นเหตุการกระจายงานเป็นไปค่อนข้างลำบาก ส่งผลให้ระหว่างถ่ายทำไม่สามารถดูคอนทินิวหน้าเซตได้ ตลอดเวลา หรือความรอบคอบในบางชิ้นงานจึงมีน้อยลง
3. มีความผิดพลาดในการคำนวณขนาดของป้ายไวนิล ซึ่งมีขนาดเล็กกว่าแพลทฟอร์มจริง ทำให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบแพลทฟอร์มใหม่
4. ในส่วนของเซ็ตหิ้งบูชานั้น ต้องใช้ของบูชาที่ต้องการความสดใหม่ เช่น ดอกไม้ พวงมาลัย บายศรี หรือแม้แต่ผลไม้ จึงตัดสินใจไปซื้อใกล้บริเวณที่ถ่ายทำ ซึ่งในบริเวณวัดไม่สามารถหาซื้อได้ อีกทั้งพื้นที่แถวนั้นไม่ใช่พื้นที่ที่คุ้นชิ้น

การแก้ไขปัญหา

1. เนื่องด้วยค่อนข้างยากที่จะจำกัดพื้นที่ให้เป็นสัดส่วน จึงต้องมีการหมั่นคอยมาตรวจเช็คของ รวมของที่สำคัญรวมไว้ให้ไม่กระจายอยู่หลายที่ จดรายการสิ่งที่ต้องใช้ในแต่ละคิวการถ่ายทำ เรียบเรียงให้ง่ายต่อการหาเลือกใช้ทั้งตัวเราและทีมงาน
2. กำหนดเวลา แบ่งให้เห็นว่ามีเวลาในการทำงานแค่ไหน ต้องทำอะไรบ้าง ขอความช่วยเหลือจากกลุ่มเพื่อนที่พอมีเวลามาช่วย และเชื่อใจในตัวทีมงานว่าทุกคนสามารถทำแทนเราได้
3. เมื่อพบกับปัญหาเรื่องขนาดไวนิล จึงมีการปรึกษากับทีมงานและเจ้าของผู้ดูและคณะรถไต่ถัง หลังจากที่มีการคุยกันจนทำให้ได้การแก้ไขปัญหา คือการขยับแพลทฟอร์มให้ลำโพงขยับเข้ามาใกล้มากขึ้น นำหลอดไฟมาติดบริเวณช่องว่างข้างๆ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. แบ่งความรับผิดชอบกัน ออกเป็น 3 ส่วนคือออกไปซื้อของที่ตลาดซึ่งขอความช่วยเหลือจากเพื่อนของทีมงานในกลุ่มอาสาพาไปซื้อของ ส่วนต่อมาคือมีหน้าที่คอยดูแลหน้าเซ็ตที่กำลังถ่ายทำ และส่วนสุดท้ายทำการเซ็ตในส่วนที่สามารถทำได้และใกล้จะถ่ายทำ

ลานข้าง อบต. (เซ็ตเต็นท์คนงานรถไต่ถัง)

ปัญหา

1. สถานที่เป็นลานโล่งเปล่าจึงต้องทำการหาอุปกรณ์และของจำนวนมาก และเนื่องด้วยถ่ายทำในสถานที่ต่างจังหวัดและด้วยอุปกรณ์ที่ต้องใช้ตกแต่งในฉากมีขนาดใหญ่ จึงทำให้มีปัญหาในด้านการขนย้ายเพราะรถขนาดเล็กไม่สามารถขนย้ายได้
2. ความไม่สะดวกในการไปดูโลเคชั่นจริงที่เวลาของคนในกลุ่มว่างไม่ตรงกัน ฝ่ายศิลป์จึงไม่ได้ลงไปดูพื้นที่ด้วยตนเองก่อน ทำให้ขาดการเตรียมการเคลียร์พื้นที่ ที่เป็นหญ้ารกของสนามและไม่สามารถปรับเปลี่ยนหรือเคลื่อนย้ายสถานที่ไปยังลานโล่งได้ จึงทำให้เกิดความล่าช้าในการเซ็ต เพราะว่าตรงที่ลานไม่มีไฟฟ้าเราจึงต้องแข่งเวลากับดวงอาทิตย์
3. ขาดคนในการช่วยเซ็ตเพราะว่าสมาชิกในกลุ่มที่เป็นฝ่ายศิลป์เป็นผู้หญิงทั้งสองคนทำให้การทำงานในบางอย่างที่จำกัด และด้วยเวลาที่กระชั้นชิดและใกล้ปีใหม่ทำให้หาคนมาช่วยลำบาก จึงทำให้การเซ็ตล่าช้าและมีขีดกำจัดในการทำงาน ขาดการพักผ่อน
4. อุปกรณ์ทั้งหมดที่นำมาเซ็ตที่โลเคชั่นนี้มีจำนวนมาก และมาจากหลากหลายที่กระจัดกระจายจึงทำให้การควบคุมลำบาก

การแก้ไขปัญหา

1. ทำการแบ่งของอุปกรณ์และพรอบขนย้ายไปเท่าที่ไหว โดยแบ่งการขนเป็นสองวัน และสมาชิกในกลุ่มแบ่งของกันไปในแต่ละคัน
2. จ้างคนในพื้นที่มาช่วยเคลียร์หญ้ารกที่สนามโดยกั้นแค่บริเวณให้เท่าที่จะถูกใช้ในการถ่ายทำ เพื่อลดค่าใช้จ่ายในกอง และเพื่อประหยัดเวลาในการจัดการสถานที่ ระหว่างรอนั้นฝ่ายศิลป์ก็ได้ทำการทดลองเฟอร์นิเจอร์ในเต็นท์ที่จะถูกเซ็ตในสถานที่จริงเพื่อหาทางแก้ปัญหาล่วงหน้าเมื่อถึงเวลาจริง จะได้ประหยัดเวลาได้เร็วขึ้น
3. แบ่งความรับผิดชอบของฝ่ายศิลป์เป็นฝั่ง ส่วนนึงเตรียมความเรียบร้อบของพรอบเช็คตามลิสที่เตรียมไว้ อีกฝ่ายทำการขนพรอบที่ถูกเช็คเรียบร้อยแล้ว อีกฝ่ายออกไปหาซื้ออุปกรณ์ที่ยังขาด อีกฝ่ายอยู่ที่สถานที่จริงเพื่อดูแลของและทำการกางเต็นรอ พอถึงเวลากลางคืนเนื่องจากเป็นลานโล่งจึงทำให้กลัวเหตุอัยตรายและของมีค่าที่อยู่ในเซ็ตจึงผลัดกันเฝ้าเวรยาม และในขณะเดียวกัน ฝ่ายศิลป์ได้ใช่ชีวิตกับสถานที่เพื่อความดูสมจริงของร่องรอยการเป็นอยู่ของผู้คนในคณะรถไต่ถัง
4. ทำการลิสพรอบและอุปกรณ์ทุกอย่างเป็นภาพและตารางเพื่อให้รายละเอียดว่าสิ่งไหนมาจากที่ใดและทำการติดสติกเกอร์ไว้ข้างใต้สิ่งของเพื่อความสะดวกในการแยกเวลาจัดเก็บอุปกรณ์แลพรอบ

สิ่งที่ได้รับ

การวางแผนงานและการจัดการอย่างเป็นระบบในการดูแลอุปกรณ์ถือเป็นสิ่งสำคัญและแสดงถึงความรับผิดชอบของผู้จัดทำ และการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การแทนที่สิ่งที่ขาดด้วยสิ่งของที่มีอยู่ ความอดทนต่อการทำงานที่หนัก และการข้ามผ่านขีดกำจัดของการทำงานของเพศหญิง

สรุปผลการศึกษาของผู้ออกแบบเครื่องแต่งกาย (Costume Designer)

ปัญหา

เนื่องด้วยปัญหาในการหานักแสดงที่เกิดความล่าช้า และเวลาที่กระชั้นชิดในการถ่ายทำ จึงทำให้การจัดซื้อเสื้อผ้านั้นต้องทำการจัดซื้อล่วงหน้าและไม่ได้ไซส์จริงของนักแสดงเพราะตัวพระเอกถูกปรับเปลี่ยนคนในภายหลัง จึงต้องซื้อ Option ของชุดนั้นๆจำนวนค่อนข้างมาก และด้วยระยะเวลาสั้นทำให้บางชุดที่ถูกวางแผนไว้ไม่ได้เป็นไปตามนั้น บางชุดที่ถูก Sketch ไว้พอสวมใส่เข้าจริงกับตัวละครก็เกิดปัญหาหรือไม่เหมาะสม จึงเกิดการปรับเปลี่ยนหน้ากองบ้าง ในฉากการแสดงรถไต่ถังตัวพระเอกและแสตนอินจะต้องสวมใส่ชุดเดียวกันแต่ด้วยความที่รูปร่างและหน้าที่ต่างกัน จึงกังวลว่าอาจจะขาดความ continous

การแก้ปัญหา

เนื่องด้วยเวลาที่จำกัดและนักแสดงที่มีจำนวนหลายคนและหลายชุด ฝ่ายศิลป์จึงต้องซื้อเสื้อผ้าในลักษณะของเสื้อผ้ามือสองเพื่อที่จะประหยัดเวลาในการมาทำให้เก่าขึ้น และช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายเนื่องจากต้องปรับเปลี่ยนชุดตลอดเวลา และชุดสำหรับหลายตัวละคร แต่กับบางตัวละครที่ไม่ใช่ตัวหลักบางชุดเราก็ได้ให้ตัวอย่างแก่นักแสดงไปและให้ทางนักแสดงเตรียมของตนเองมาเผื่อ พอถึงเวลาเข้าหน้าเว็๖จริงก็ได้ปรับเปลี่ยนชุดบ้างตามความเหมาะสมของนักแสดง

สิ่งที่ได้รับ

ทำให้รู้จักการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า และการเรียนรู้ที่จะปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมตลอดเวลา ว่าทุกอย่างอาจไม่เป็นไปตามสิ่งที่เราวางแผนไว้เสมอไป แต่เราต้องรู้จักประยุกต์ใช้ของที่มีให้เกิดประโยชน์อันสูงสุด และสุดท้ายแล้วเราเป็นคนรับผิดชอบหน้าที่นี้ เราควรดูแลและจัดการมันด้วยตนเองก่อนพึ่งคนอื่นให้ได้มากที่สุด เพราะสุดท้ายแล้วคนที่รู้เรื่องที่ดีที่สุดคือตัวเราเอง

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
บทภาพยนตร์สั้น เรื่อง รถไต่ถัง

SCENE 1 EXT/DAY เย็นย่ำจะค่ำมืด/หน้าซุ้มรถไต่ถัง

เปิดภาพด้วยเด็กนั่งเล่นอยู่กลางลานคนเดียว สักพักมีผู้ใหญ่ทยอยเดินเข้ามาจนเด็กหายไปในกลุ่มคน ผู้คนทุกเพศทุกวัยเริ่มหลั่งไหลเข้ามา เพื่อรอชมการแสดงรถไต่ถัง กลุ่มผู้ชายกำลังจับกลุ่มกินเหล้าใต้ต้นไม้เพื่อรอชมการแสดงของสาวๆโคโยตี้ที่หน้าถัง เด็กจูงมือพ่อไปซื้อขนมสายไหมระหว่างรอชมการแสดง ศักดิ์โฆษกกำลังเรียกคนดูอยู่ด้านนอก ข้างหน้าซุ้มรถไต่ถังเห็นการประดับตกแต่งของไฟรอบถังที่มีความสวยงามและ
น่าตื่นตาตื่นใจ

ศักดิ์โฆษก
“ มีตั๋วแล้วขึ้นได้เลย มีตั๋วแล้วยังจ้ะ วันนี้ก็ยังไต่กันอยู่เหมือนเดิม
น้องสาวคนสวยมีตั๋วยังจ้ะ”

ผู้ชมทะยอยกันเดินขึ้นไปเพื่อดูโชว์รถไต่ถังที่กำลังจะเริ่ม

SCENE 1a EXT/DAY เย็นย่ำจะค่ำมืด/ภายในถัง

ภายในถังผู้ชมต่างจ้องมองลงมาในถังเพื่อรอชมการแสดงที่กำลังจะเริ่มขึ้น เสียงโฆษกกำลังพูดเรียกแขกดังเข้ามาถึงข้างใน

SCENE 2 INT/NIGHT/เต็นท์หลังถัง

ด้านหลังซุ้มผู้คนในคณะรถไต่ถังกำลังเตรียมทุกอย่างให้พร้อมสำหรับโชว์ที่กำลังจะเริ่ม เจ้นิ่มกำลังไหว้ครูก่อนแสดงข้างหลังมีนักขับไหว้ด้วย แก้วและเพื่อนสาวโคโยตี้กำลังเต้นกันอยู่หน้าเวทีการแสดง เหล่านักขับรถไต่ถังกำลังเตรียมมอเตอร์ไซค์คู่ใจเพื่อจะขึ้นโชว์

บรรยากาศเป็นไปอย่างครึกครื้นและวุ่นวาย เสียงโฆษกพูดเชิญชวนดังเข้ามาเป็นระลอกพร้อมกับเสียงเพลงชวนให้ตื่นเต้น โชคขึ้นควบมอเตอร์ไซค์คู่ใจ โชคเอามือมาดึงผ้าปิดปากรูปหัวกระโหลกขึ้น สองมือจับแฮนด์เดิล ลุงนพเปิดประตูแล้วโชคบิดพุ่งเข้าไปในถังโชว์

SCENE 3 EXT/NIGHT/ภายในถัง

โชคขับไปรอบถังด้วยความเร็ว และบิดคันเร่งจนเกิดเสียงดัง เรียกความสนใจจากคนดู เสียงผู้คนโห่ร้องตอบรับจากด้านในถัง โชคบิดมอเตอร์ไซค์เข้าไปในถัง

โชคมองขึ้นไปทักทายผู้คน โชคขับรถขึ้นสู่ถังคนดูมองโชคที่กำลังพุ่งรถไต่ไปรอบถัง รวดเร็ว รุนแรง เร้าใจ ถังโยกไปตามแรงกระแทกของรถสร้างความสนุกและหวาดเสียวให้กับคนดู

SCENE 4 INT/NIGHT/หลังซุ้มรถไต่ถัง

เปิดด้วยงานเลี้ยงสังสรรค์จัดขึ้นด้านหลังถัง มือกำลังคนเหล้า สมาชิกในคณะปูเสื่อล้อมวง ดื่มสุรา อยู่ด้านหลังของตัวถัง ลุงนพกำลังคุยอวดวีรกรรมสมัยหนุ่ม

ลุงนพ
“ตอนกูหนุ่มๆนะกูก็ขับกับพ่อมึงนะโชค สาวนี่กรี๊ด พวกมึงยังไม่ได้ครึ่งกูด้วยซ้ำ

อ่าวโชคมึงไม่แดกหรอ โตจนป่านนี้แล้วหัดแดกซะบ้าง เอามาชงเข้าๆ”

ลุงนพอวดเรื่องของตัวเอง โชคยิ้มในความขี้อวดของลุงนพ เขาที่กำลังชงเหล้าอยู่ เอื้อมมือไปหยิบน้ำแข็ง โชคมองไปที่ถังปรากฏว่าน้ำแข็งหมด เขาจึงลุกขึ้นไปตักน้ำแข็งด้านหลังเต้นท์

SCENE 5 INT/NIGHT/ตรอกเต็นท์ข้างหลัง

ขณะที่โชคกำลังเดินไปตักน้ำแข็งข้างหลังเต้นท์ โชคเห็นแก้วมีเพศสัมพันธ์กับศักดิ์อยู่ในตรอกเต็นท์ข้างๆ โชคสบสายตากับแก้ว สีหน้าของแก้วบ่งบอกถึงความไม่สบายใจ โชคเบือนหน้าหนี เดินไปตักน้ำแข็งแล้วเดินจากไป

SCENE 6 INT/NIGHT/หลังซุ้มรถไต่ถัง

เมื่อโชคกลับมานั่งที่วงเหล้า นิ่มกำลังเดินเข้ามายิ้มยกมือทักทายให้กับทีมงานพลางยกขวดเหล้าทุกคนส่งเสียงเฮ ทีมงานทุกคนแสดงออกถึงท่าทีเคารพนิ่ม นิ่มนั่งลงตรงข้ามกับโชค และออกปากชมโชค

เจ้นิ่ม

“เลิกงานแล้วก็แดกเหล้ากันทุกวันเลยนะพวกมึง(พลางยกขวดเหล้าออกมา)”

เจ้นิ่มมองไปทางโชคที่นั่งอยู่ โชคไม่รู้ตัวว่าถูกมอง

ลุงนพ

“เหล้ามาก็แดกสิครับ ชนแก้วให้เจ้หน่อยเว้ย”

ลุงนพพูดพลางยกแก้วเหล้าชนกับทุกคน เวลาผ่านไป แอลลกอฮอล์เริ่มออกฤทธิ์ ทุกคนเมา เห็นหน้าคนในวงสนทนาเริ่มพูดคุยออกรสมากขึ้น ลุงนพโอ้อวดด้วยเสียงที่ดังกว่าเดิมตามประสา นิ่มสบตากับโชคเป็นครั้งคราว โชคเริ่มจะเมาบ้างแล้ว นิ่มชงเหล้าแล้วส่งแก้วให้กับโชค โชคยื่นมือไปรับ และดื่มเหล้าจากแก้วนั้น

SCENE 7 INT/DAY/เต็นท์ของเจ้นิ่ม

โชคตื่นขึ้นจากความเมาด้วยความรู้สึกวิงเวียน โชคมองไปรอบๆ บรรยากาศรอบข้างดูแปลกตาไปเขาอยู่ในเต็นท์ของเจ้นิ่ม โชคหยิบเสื้อผ้ามาใส่ ตอนนั้นเองโชคหันไปสบตากับตัวเองในกระจกหลับตาพยายามนึกถึงเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อคืน

Flashback 1 INT/NIGHT/เต็นท์ของเจ้นิ่ม

ภาพเบลอสลับชัดหน้าเจ้นิ่มกำลังโยกอย่างช้าๆ มือสัมผัสจิกตัวโชค หน้าของโชคกำลังเมาไม่มีเรียวแรงขัดขืน ภาพด้านหลังเห็นเจ้นิ่มนั่งควบอยู่ที่หว่างขาของโชค ภาพแทนสายตาโชคมองลอดผ่านเจ้นิ่มเห็นประตูเต็นท์แง้มอยู่คนเดินผ่านไปมา

SCENE 7A INT/DAY/เต็นท์ของเจ้นิ่ม

โชคลืมตาตื่นจากภวังค์ มองในตัวเองกระจกเห็นรอยแผลเล็กๆทั่วตัว โชคมองไปที่ประตูเต็นท์แง้มอยู่คนเดินผ่านไปมาเหมือนเมื่อคืน เขาใส่เสื้อแล้วเดินออกไป

SCENE 8 EXT/DAY/หลังซุ้มรถไต่ถัง

โชคออกมาจากประตูเต็นท์ เขาเห็น คนในคณะเดินผ่านไปผ่านมาแล้วมองมาที่โชค ทำให้โชคยิ่งสับสนว้าวุ่นใจมากกว่าเดิม เขารีบเดินหลบหน้าไป

SCENE 9 EXT/DAY/โซนซักล้าง

โชคเดินหลบหน้าคนในคณะมาที่หลังเต็นท์ โชคเห็นแก้วที่กำลังซักผ้า โชคนึกถึงสิ่งที่แก้วถูกศักดิ์กระทำเมื่อคืนแล้วนึกถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับตัวเองเช่นกัน โชคเดินเข้าไปด้วยความลังเลไม่สู้ดีแล้วออกปากถามแก้ว

โชค

“พี่กับพี่ศักดิ์เป็นอะไรกันหรอ”

แก้วชะงักไปครู่หนึ่งแล้วตอบโชค พลางมือกำลังขยี่ชุดชั้นในอยู่ในกะละมัง

แก้ว

“เปล่า..”

โชค

“แล้วเมื่อคืนหล่ะ..”

แก้วหยุดขยี้ชุดแล้วหันไปหาโชคตอบกลับในทันทีว่า

แก้ว

“เสือก”

โชคนิ่งไปกับคำตอบพักหนึ่งแล้วถามต่อ

โชค

“ทำไมพี่ไปยอมมัน”

แก้วเริ่มหงุดหงิดโชคแล้วตอบกลับในทันทีอีกครั้ง

แก้ว

“ถ้าไม่ยอมแล้วให้ทำไง”

แก้วมองมาที่โชคหลบสายตานิ่งเงียบครู่หนึ่งแล้วตอบกลับแก้วไปด้วยความโกรธ

โชค

“แล้วพี่ไม่คิดจะทำอะไรเลยหรอ”

แก้วพูดไม่ออกก้มลงไปซักผ้าต่อ

แก้ว

“...”

ทั้งคู่เงียบไป โชครู้สึกโกรธที่แก้วยอมและไม่สู้เพื่อศักดิ์ศรีตัวเอง

โชค

“แล้วทำไมเราจะต้องยอมวะ”

โชคเดินออกไป แก้วหันไปมองโชคแล้วถอนหายใจก้มหน้าซักผ้าต่อไป

SCENE 10 EXT/DAY/**ร้านชำ**

หน้าร้านของชำ โชคขับผ่านไปเห็นหมวดเหลิมนั่งกินกาแฟอ่านหนังสือพิมพ์อยู่ที่ร้านของชำ โชคคิดอยู่พักหนึ่งแล้ววนรถกลับไปที่ร้านชำ โชคจอดหน้าร้านชำแล้วค่อยๆ เดินเข้ามาหาหมวด เหลิมที่กำลังอ่านหนังสือพิมพ์อยู่

โชค

“หมวดครับ.. มีเรื่องจะให้ช่วย”

หมวดเหลิมยังคงอ่านหนังสือพิมพ์อยู่

หมวดเหลิม

“มีอะไรหรอ..”

หมวดเหลิมนิ่งไป อ่านหนังสือพิมพ์ต่อ โชคพูดต่อด้วยเสียงกระซิบ

โชค

“ผมโดนทำร้ายครับ”

หมวดเหลิมหุบหนังสือพิมพ์ทันทีแล้วมองมาที่โชคด้วยความจริงจัง

หมวดเหลิม

“ใครทำร้ายมึง เรื่องเป็นยังไงไหนมึงเล่ามา”

โชครวบรวมความกล้าพูดอีกครั้งเสียงดังฟังชัด

โชค

“ผม... ผมโดนข่มขืนครับ”

พี่เจ้าของร้านชำหันควับมาที่โชค
หมวดมองไปที่โชคด้วยสีหน้าประหลาดใจ

หมวดเหลิม

“ห๊ะ!”

โชครวบรวมความกล้าแล้วพูดออกไปอีกครั้ง

โชค

“ผมโดนข่มขืนครับหมวด”

หมวดนิ่งฟังแล้วคิด

หมวดเหลิม

“แล้วใครข่มขืนมึง”

หมวดถามด้วยน้ำเสียงจริงจัง
พี่เจ้าของร้านชำเงี่ยหูฟังอย่างสอดรู้
โชคนิ่งรวบรวมความกล้าอีกครั้งแล้วตอบไป

โชค

“เจ้นิ่มครับหมวด”

หมวดเหลิม

“เอ้า ดีเสียอีกมึงได้เป็นผัวเจ้นิ่มเลยนะเว้ย สบายละ(หัวเราะ)”

โชค

“หมวดช่วยผมเถอะ ผมอยู่ไม่ได้แล้ว”

หมวดเหลิม

“เออๆ กินกาแฟเสร็จเดียวตามไป”

SCENE 11 EXT/DAY/หน้าถัง

หน้าซุ้มรถไต่ถัง โชคนั่งรอหมวดเหลิมบนมอเตอร์ไซค์ที่หน้าถัง หมวดเหลิมขับมอเตอร์ไซค์ที่แขวนถุงกับข้าวมาจอดที่หน้าถัง โชคมีท่าทีดีใจ หมวดเหลิมตะโกนเข้าไปในถัง

หมวดเหลิม

“เจ้นิ่ม ออกมาคุยกันหน่อย”

โชคชะเง้อมอง เจ้นิ่มเดินออกมาจากในถังท่ามกลางสายตาของทีมงานและลุงนพ หมวดเหลิมพูดด้วยน้ำเสียงแข็งกร้าวว่า

หมวดเหลิม

“เจ้!! เอาใหญ่แล้วนะ”

แล้วพูดต่อด้วยน้ำเสียงทะเล้นว่า

หมวดเหลิม

“เดี๋ยวนี้... กินเด็กหรออ(หัวเราะ) ตั้งแต่ผัวตายนี่เหงาหรอเจ้ วันหลังเรียกผมก็ได้นะ เพลาๆบ้างนะเด็กมันตกใจมาแจ้งความกับผมเนี่ย”

เจ้นิ่ม

“(ยิ้มแห้งๆแบบรู้กัน)”

เสียงโทรศัพท์ดัง หมวดเหลิมรับโทรศัพท์

หมวดเหลิม

“ฮัลโหลจ้าาาา ซื้อแล้วๆ แวะมาทำธุระ มาที่รถไต่ถัง ไม่ได้มาดูโคโยตี้”

หมวดเหลิมวางโทรศัพท์ ขึ้นมอเตอร์ไซค์แล้วหันไปลาเจ้นิ่ม

หมวดเหลิม

“ไปก่อนนะเจ้ เมียตาม”

หมวดเหลิมขับออกไป เจ้นิ่มหันไปสบตากับโชคที่นั่งมองอยู่ไกลๆ

SCENE 12 EXT/NIGHT/หน้าถัง

ป้ายของโชคที่หน้าถังถูกปลดลง เขาไม่ได้ขึ้นโชว์ในวันนั้น โชคมายืนดูแก้วอยู่ที่หน้าเวที เสียงของศักดิ์พูดเชียร์ให้ แก้วเป็นด่าวเด่นท่ามกลางเด็กสาวโคโยตี้คนอื่นๆ คนดูชื่นชม เหล่าชายฉกรรจ์ต่างให้ความสนใจกับแก้ว บ้างก็เมาเต้นอยู่หน้าโคโยตี้ เอาธนบัตรมาเหน็บตามลำตัว

SCENE 13 EXT/NIGHT/หลังเวที

แก้วเดินลงจากเวทีพร้อมเงินและควักเงินตามลำตัวออกมานับ โชคเดินตามแก้วไปหลังเวทีแล้วเรียก

โชค

“พี่ๆ ขอคุยด้วยหน่อย”

แก้วนั่งลงและนับเงินที่ตัวเองได้จากการขึ้นโชว์ โชคนั่งลงข้างๆ แก้วพูดขึ้นว่า

แก้ว

“มึงคิดยังไงวะ ถึงไปบอกตำรวจ”

โชค

“ก็นึกว่าเขาจะช่วย”

แก้ว

“แล้วเป็นไงช่วยป่ะหล่ะ ระวังนะจะไม่มีที่ซุกหัวนอน”

โชค

“เราทำอะไรไม่ได้เลยหรอพี่”

แก้วไม่ตอบ โชคมองแก้วก้มหน้านับเงินต่อไปแล้วก็นิ่งคิด

SCENE 14 montage ผ่านเวลา

เวลาผ่านไปหลายวัน โชคไม่ได้ขับรถไต่ถัง เขาทำได้แค่เก็บกวาดและดูคนอื่นขับ

SCENE 15 INT/NIGHT/หลังซุ้มรถไต่ถัง

โชคเห็นลุงนพนั่งกินเหล้าอยู่ ลุงนพเห็นโชคพอดีจึงชวนเข้ามากินเหล้า โชคเดินเข้าไปทักทาย ลุงนพชวนคุยด้วยความสนิทสนม พอเห็นว่าได้โอกาสโชคจึงพูดกับลุงนพเรื่องที่ตัวเองโดนเจ้ไม่ให้โชคขึ้นโชว์

ลุงนพ

“เอ้าา ไอโชค มานี่ๆ(กวักมือแบบเมาๆ) มึงมากินเหล้าเป็นเพื่อนกูหน่อย
คนอื่นเขาทำงานกันหมด”

โชค

“ลุงเจ้นิ่มไม่ให้ผมขับมาหลายวันแล้ว ผมจะทำยังไงดี”

ลุงนพ

“ก็มึงไปแจ้งตำรวจจับมัน เป็นกูก็ไม่ให้มึงขับต่อแล้วมันให้มึงอยู่ที่นี่ต่อก็บุญแล้ว(หัวเราะ)”

ลุงโชคตบบ่าโชคและหัวเราะอย่างสนุก ลุงนพเห็นโชคนิ่งไป

ลุงนพ

“ไม่เป็นไร เดียวกูจะช่วยพูดกับเจ้นิ่มให้”

ลุงนพรับปากแข็งขันว่าจะช่วยให้โชคได้กลับมาขับมอเตอร์ไซค์ พร้อมทั้งด่าว่าเจ้นิ่มเสียๆหายๆ (ส่วนใหญ่เป็นเรื่องตัวเอง)

SCENE 16 INT/NIGHT/เต็นท์โชค ***Low Moment โชคกลืนไม่เข้าคายไม่ออกต้องยอมถูกกระทำ

โชคกำลังเปลี่ยนเสื้อผ้าอยู่ในซุ้ม เจ้นิ่มเปิดเต็นท์เข้ามาเงียบๆ โชคหันไปเห็นด้วยความตกใจ เขาไม่กล้าสบตาเจ้นิ่ม

เจ้นิ่ม

“โชค...”

โชค

“ครับ..”

เจ้นิ่ม

“อยากกลับไปขับรถเหมือนเดิมหรอ..”

โชคพยักหน้า เจ้นิ่มค่อยๆเดินเข้ามาหาโชค

เจ้นิ่ม

“ได้สิเดียวจะให้ขับ...”

เจ้นิ่มเข้ามาโอบตัวโชค และจับเนื้อต้องตัวมือค่อยๆลูบไปที่ตัวโชค โชคอยากจะขัดขืนแต่ด้วยความกลัวว่าตัวเองจะไม่ได้ขับรถอีก โชคยืนตัวแข็งไม่กล้าขัดขืน ขณะที่เจ้นิ่มกำลังสัมผัสเร้าโรม โชคมองผ่านประตูเต้นไปเห็นลุงนพเดินผ่านมาเห็นพอดี โชคและลุงนพสบตากัน ลุงนพเห็นโชคและเดินผ่านไป โชครู้สึกแย่ผิดหวัง และคิดว่าไม่มีใครสามารถช่วยได้ หมดหนทางแล้ว โชคยืนตัวแข็งร้องไห้

SCENE 17 EXT/NIGHT/ เต็นท์โชค

โชครีบเก็บเสื้อผ้ายัดใส่กระเป๋า คว้าเสื้อคลุมของพ่อมาใส่ หยิบรูปพ่อใส่ในกระเป๋าเสื้อ เขารีบเดินไปขึ้นควบมอเตอร์ไซค์ขับออกไป

SCENE 17a EXT/DAY ย่ำรุ่ง/ ถนน ***Hight Moment โชคมีความสุขกับการหลุดพ้น

โชคขับออกไป ทิ้งคณะรถไต่ถังไว้ด้านหลัง(LOW ANGLE ตามหลัง) พระอาทิตย์กำลังขึ้นแสงอาทิตย์อุ่นๆสองกระทบกับหน้าของโชค สีหน้าของเขาเต็มอิ่มไปด้วยความโล่งสบายที่ได้หลุดพ้นจากวังวนที่เขาได้เจอ

SCENE 17a EXT/DAY ย่ำรุ่ง/ ถนน

ภาพกว้างโชคมอเตอร์ไซค์ที่โชคขับค่อยๆดับ โชคลงมาเขย่าถังน้ำมันและเปิดดูพบว่าน้ำมันหมด โชคเดินเข็นมอเตอร์ไซค์ไปตามถนนสองข้างทางเห็นดอกหญ้ากำลังลู่ไปตามลมที่พัดเบาๆ โชคหยุดเข็นรถ แล้วมองไปข้างหน้า โชคเห็นป้ายโฆณาคณะรถไต่ถังของเขาซึ่งสภาพทรุดโทรมเป็นภาพเขากำลังขับมอเตอร์ไซต์เป็นดาวเด่นอยู่ในป้ายนั้น โชคหยุดมองป้าย(โชคคิดทบทวนโชคคิดถึงการขับรถไต่ถังและการเป็นที่ยอมรับ)

SCENE 17b EXT/DAY ช่วงสาย/ ถนน

โชคเดินคอตกเข็นมอเตอร์ไซต์ผ่านหน้าซุ้มรถไต่ถังเข้าไปเห็นเจ้นิ่มยืนจัดโต๊ะหมู่อยู่ในถัง เจ้นิ่มทักโชค

เจ้นิ่ม
“หายไปไหนมาทั้งวันหล่ะโชค”

โชคยืนประคองมอเตอร์ไซต์เงยหน้าขึ้นมาสบตากับเจ้นิ่ม(เข้าใจและยอมรับ)

SCENE 18 INT/NIGHT/หลังซุ้มรถไต่ถัง

งานเลี้ยงสังสรรค์จัดขึ้นด้านหลังถังเช่นเคย เหล่าสมาชิกในคณะปูเสื่อล้อมวงกันนั่งกินข้าว ดื่มสุรา อยู่ด้านหลังของตัวถัง ลุงนพยังคงคุยโอ้อวดวีรกรรมสมัยหนุ่มเช่นเคย เขากล่าวชม “ชัย” เด็กหนุ่มขับรถไต่ถังคนใหม่ซึ่งเป็นดาวเด่นของคณะว่าเก่งเหมือนตัวเองในวัยหนุ่ม

ลุงนพ
“แหม่ชัย กูเห็นมึงแล้วคิดถึงกูตอนหนุ่มๆ คนดูนี่เต็มทุกรอบ พวกมึงยังไม่ได้ครึ่งกูด้วยซ้ำ”

ชัยที่กำลังชงเหล้าอยู่ข้างๆมีโชคนั่งอยู่ ชัยลุกขึ้นไปตักน้ำแข็งด้านหลังเต้นท์

SCENE 19 INT/NIGHT/ตรอกเต็นท์ข้างหลัง

ขณะที่ชัยกำลังเดินไปตักน้ำแข็ง ชัยเห็นแก้วมีเพศสัมพันธ์กับศักดิ์ แก้วมองมาที่ชัย
ชัยสบสายตากับแก้ว...

-END-

ภาคผนวก ข
ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์

เอกสารอ้างอิง

ประณต เค้าฉิม. (2549). จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพ: มหาวิทยาลัยศรีครินทรวิโรฒ.

ดีโบราห์ บราวน์. (2557). ลักษณะของเรื่องราวก้าวพ้นวัย (Characteristics of Coming of Age Stories). สืบค้นจาก https://www.youtube.com/watch?v=QGUTeqBilPg

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา. (2500). กฎหมายเกี่ยวกับเพศ. สืบค้นจาก ประมวลกฎหมายอาญา

เจนอักษราพิจารณ์. (2551). รถไต่ถัง วังวนมหัศจรรย์แห่งวัยเยาว์. สืบค้นจาก http://oknation.nationtv.tv/blog/numsunjon/2008/02/12/entry-1

เอนก นาวิกมูล. (2542). งานวัด. สืบค้นจาก ราษฎรบันเทิง